



Laisvoji Lietuva

KAS GYVENA SAVO TAUTAI -
GYVENA VISAI ŽMONIJAI!

Prof. A. Voldemaras

Mrs. O. Gradinskas 79.X.1
2512 West 47-th St.
Chicago, Ill. 60632

Free Lithuania

2618 West 71st Street
Chicago, Illinois 60629

AC.: 312 Tel.: 476-3371 or 839-5531

Atskiro numerio kaina 50 centų

EINA XXXIV METUS

1979 RUGPĖČIO - AUGUST 9

Numeris 15 (1311)

CARTERIO "DEMOKRATIJA" NIKARAGVOJ

BALTA DIKTATŪRA
PAKEISTA RAUDONA

Nikaragvos valstybė buvo paskelbta nepriklausoma 1838 metais. Krašto teritorijoje lankėsi ispanai 1522 metais. Valstybė priklausė ir ją valdė indėnų gentis, kurios vadas buvo vadinas Nikaragua. Juo vardu ir valstybė buvo pavadinta Nikaragua. JAV laivyno jėgos buvo išsikėlusios Nikaragvoje 1909 metais, kai du amerikiečiai piliečiai buvo nužudyti. Nuo to laiko Amerikos raminų (jūreivių) dalinys buvo laikomas krašte iki 1935 metų, nes Bryan-Chamorro sutartis iš 1916 metų buvo suteikusi teisę kariams laikyti kelių ir laivyno bazės apsaugai. Krašto teritorija - 50.500 kv. mylių. Gyventojų - 2,5 milijono.

JAV PADĖJO SOMOZOS ĮSIGALĖJIMUI!

Po 1924 metų Nikaragvos rinkimų, krašte kilo nepasitenkinimas ir Amerikos mariniai ar jūros šauliai vėl buvo iškelti, tik jie buvo po 1928 m. rinkimų vėl atšaukti, bet mažas dalinys palikta kelių apsaugai. 1927 metais atsinaujino partizaninės kovos prieš Amerikos tariamą krašto "okupaciją". Nikaragvos partizanų vadu pasiskelbė gen. Cesar Augusto Sandino. Kada Amerikos jūros šauliai buvo atšaukti, jie išvažiavę gerai išreniravo ir paruošė Nikaragvos karinių dalinių vadovimui gen. Anastazio (Tacho) Somoza Garcia. 1934 m. Somoza suruošė pasikėsinimą ir nužudė gen. Sandino, nuvertė krašto prez. Juan Batistą Saccasą ir pats pasiskelbė valstybės prezidentu bei krašto valdytoju. 1956 metais gen. Somoza nužudė, jo vietą užėmė jo sūnus Luis. Jis mirė 1967 m. ir jautais pačiais metais gegužės mėn. 1 d. Nikaragvos prezidentu buvo išrinktas kitas sūnus gen. Anastazio Somoza De Bayle, kurį priverstė atsistatydinti ir palikti kraštą sandinistai - sukilėliai liepos mėn. 17 d., 1979 m.

VALSTYBĖS DEPARTAMENTO
SUPLANUOTI PASIKEITIMAI

JAV ambasadorius Kosta Rikoj Bowdler ir Nikaragvoj- Pezzullo, suplanavo ir asmeniškai dirbo. Politinę strategiją planavo valstybės sekretoriaus pavaduotojas Viron Peter Vaky. Tai graikų kilmės diplomatas, seniau vadinosi Varvakis. Jo nusistatymas buvo žinomas, kad su Somoza negali būti jo kelių derybų, kompromisų, tarpininkavimų, tik besąlyginė diktatoriaus kapitu liacija. Esą, kad per daug pralieta kraujo, kad per didelė krašte neapykanta, per daug susiskaldžiusi tauta. Aišku, kad Valstybės Departamentas vykdė prezidento Carterio nusistatymą, palaikė savo rekomendavimą. Diktatoriaus A. Somoza š. m. liepos 17 d. kapituliavo - atsistatydino, su paldovais ir šeimos nariais atvyko į JAV, kur Floridoj, Miami apylinkėse turi savo vilą. Savo vietoje eiti prezidento pareigas paliko Nikaragvos parlamento pirmininką dr. Francisco Urcuyo.

SUSIJA UDINIMAS WASHINGTONĖ

Naujasis Nikaragvos prezidentas F. Urcuyo savo pirmoje kalboje pareikalavo, kad sukilėliai sandinistai padėtų ginklus ir stotų į darbą atstatyti civilinio karo nuteriotą kraštą. Ne tik Kosta Rikoj, kur sėdėjo sudaryta krašto vadovybė, planuodama tuojau skristi į Nikaragvos sostinę Managvą perimti iš palikto prezidento krašto valdymą, bet ir Washingtonas buvo sujaudintas ir netekęs kvapo pasakyta naujojo prezidento kalba, nusistatymu valdyti kraštą iki 1981 metų, visą palikusio krašto diktatoriaus terminą. Toks naujo prezidento užsispyrimas, neperduodant sukilėliams krašto valdymo, tuojau buvo Valstybės Departamento pamerktas. Buvo manoma, kad tuo su laužomas pažadas, duotas Somozos Amerikos ambasadoriui Pezzullo, bet ir Amerikos pažadai sukilėliams. Valstybės Departamentas tuojau pavedė

sekretoriaus pavaduotojui Christuper išpėti atvykusį diktatorių gen. A. Somoza, kad konspiracijos negali būti, už tai ir jis pats gali būti išduotas su kilėliams, kad nubaustų jį, nors jam buvo išduota viza 4 metams ir garantavimas, kad nebus išduotas sandinistams.

KAPITULIAVO IR IPĖDINIS

Išvaldęs Nikaragvą 36 valandas naujasis prezidentas Francisco Urcuyo kapituliavo ir paliko kraštą. Spėjama, kad atvyko į Floridą. JAV vadovaujant išvystytas kaimyninių valstybių spaudimas, reikavimai baigti pilietinio karo veiksmus, diktatoriaus Somozos ir aukštųjų karininkų pasitraukimas ir išvykimas iš krašto, nepaprastai stipriai paveikė Nikaragvos Tautinės Gvardijos vyrų moralę ir kovos dvasią, kad naujais Tautinės Gvardijos vadui plk. leit. Federico Mejia neliko nieko kito, kaip tik nuvykti į sandinistų štabą Leon mieste ir susitarti nutraukti karo veiksmus. Tą ir patvirtino sukilėlių štabo pranešėjas Manuel Espinoza, pareiškdamas per radio, kad Nikaragvos Tautinė Gvardija š. m. liepos 18 d. kapituliavo ir gavo įsakymą sustabdyti karo veiksmus. Karininkai visokiausiomis priemonėmis pradėjo bėgti į svetimų valstybių ambasados, kas norės ir galės, leis laisvai išvažiuoti iš Nikaragvos. Tik klausimas, ar jie savo pažadų laikysis, nes iš praktikos žinoma, o pavyzdžiai ir darbai įrodo, kad komunistai savo pažadų nesilaiko

(Nukelta į 11 psl.)

V. LAUGALIS

ISTORIJA KALTINA BERLYNĄ IR MASKVĄ

Istorija nieko nepalieka nenubaudu si. Tokia jos logika ir teisė. Ji kaltina ir teisio imperialistus.

Imperializmas jau padėtas ant didelės istorijos svarstyklės. Jis apkaltintas ne šiandien...

Trečiasis Reichas, nacinė Vokietija, stojusi į imperializmo kelią labai seniai ir pasiekusi savo kulminaciją Hitlerio laikais, sužlugdusi kapitulavę. Nacių partija nubausta ir sunaikinta.

Eilėteina Rusijai, vadinamai SSSR vardu. Šiandien ji tarptautinio komunistinio tvirtovės, besidengianti marksizmo bei socializmo skraiste, tačiau tikrovėje, tai pati senoji imperialistinė Rusija su savo imperialistine mis pretenzijomis ir Sumunija, Pabaltijai, Lenkijai, Ukrainai, Rumunijai, Kaukazui ir kitas teritorijas, kaimynines tautas bei valstybes.

Naujoji Rusijos imperija, SSSR, tęsdama imperialistinę politiką neatsisakė ir niekada neatsisakys nuo savo politinių planų. Tam yra įrodymai, kad ji tokia. Tai kalba faktai, kurie dabar prieinami visiems. Jokia rafinuota ir gerai surežisuota propaganda negali jos (SSSR) pateisinti. Istorija ją kaltina kaip imperialistinę valstybę, einančią tuo pačiu keliu, kokiu nuėjo fašistinė Vokietija 1945 metais.

Jokios "draugystės", "savitarpio pagalbos", "taikos" ar kitos skraistės negali paslėpti tikruosius SSSR imperialistinius kėslus Lenkijos, Pabaltijos ir Suomijos atžvilgiu 1939 - 1940 metais. Nepaslapstis, kad SSSR ir Vokietija pradėjo antrą pasaulinį karą, pasidalindamos Lenkiją ir Pabaltijos valstybes. Visa SSSR prieškario poli-

tika akivaizdžiai rodo, kad ta valstybė ieškojo progos, kaip prarastas teritorijas, kurias kada tai valdė carinė Rusija (Lenkijos dalį, Lietuvą, Latviją, Estiją, Suomiją, Moldaviją), vėl pasiglemžti. Toks momentas jai pasitai kė 1939 metais ir SSSR samokslas su fašistine Vokietija šiandien akivaizdus faktas, tarptautinis nusikaltimas. Nesvarbu, kad Rusijos užgautai liaudžiai Maskvos agitpropai ir aiškina kitaip, kad tai buvo jie priverstę "išvaduoti" savo brolius gudus ir ukrainiečius 1939 metais, kai jie užpuolė jau nacių užpuiltą Lenkiją, tačiau šiandien netik nerusiškos sovietinės tautos, bet ir rusų tauta netiki tokio klastotėm. Šiuo metu jau aišku visiem



Imperialistiniai vadeivos Maskvoje: J. Stalinas ir J. Ribbentropas spaudžia vienas antram ranką, pasirašę draugystės - Europos pasidalinimo sutartį. Šia sutartimi tapo išbrauktos iš Europos žemėlapiu Lenkija, Lietuva, Latvija ir Estija. (1939 m.)

kad Lenkija buvo Raudonosios Armijos užpuolta ir tai buvo padaryta susitarus su Berlynu. SSSR armija laisvai įžygiuoja į Lenkiją, ima lenkus į belaisvę ir priartėja prie susitikimo linijos su vokiečių Wehrmachtu. O ta linija, demarkacijos ruožas pažymėtas slaptaime Ribbentropo ir Molotovo protokole. Argi įmanoma žinoti ankstesnio susitarimo, kur Raudonoji Armija turi susitikti su vokiečių kariuomene, ji "žino", net išlygina teritorinius kampus, taiklingai "stumdo" jau užimtoje dviejų armijų Lenkijoje.

Netrukus į Pabaltijos valstybes įvedamos Raudonosios Armijos dalys ir Maskva visai nekreipia dėmesio, kaip reaguos Berlynas, kadangi ji jau buvo susitarusi su juo. Net mažam vaikui buvo aišku prieš ką tos sovietinės karinės bazės buvo nukreiptos, bet didysis Reichas neprotestuoja, jokių netų nesiunčia Lietuvos, Latvijos ir Estijos vyriausybėms. Kodėl? Todėl, kad tos bazės atsirado ne be Hitlerio leidimo ir jos buvo nukreiptos ne dėl gynybos nuo tariamų (tada tariamų) fašistų agresijos Pabaltijai, o skirtos tų mažų valstybių nepriklausomai bei pasmaugti, kas ir įvyko vėliau, t. y. 1940 metais.

Sovietų Sąjungos įvykdytas tarptautinis nusikaltimas beveik prieš keturiasdešimt metų šiandien yra visapusiškai išaiškintas. Ji kaltinama ne kokiais sofistinėmis išvedžiojimais, o dokumentais, taip vadinamais, slaptais protokolais, susitarimais, greitomis ir labai slaptomis notomis tarp Moskvos ir Berlyno. (Nukelta į 2 psl.)



Lietuvos Konsulė

SVEIKINAME KONSULĘ!

Linkiu Tau daug jaunystės polėkių šventųjų,
Didžiųjų laisvės idealų, o moterie didi!
Worchesterio mergaitė ir Lietuvos laukų žaliųjų -
Ištikima ir jiem ir laisvei Tu buvai, esi!

V. L.

Lietuvos generalinė konsulė Juzė Daužvardienė (Rauklytė) gimė Worcesterio 22.07.1904 m. Jos vaikystė bėgo gėna džiaugsmingai, besiklausantis mamoms dainų ir tėvo pasakojimų apie Žemaitijos kalvas, piliakalnius, upes ir ežerus. Mažoji Juzytė namuose mokėsi dainavimo ir skambinti pianinu. Ji vaikystėje žavėjosi savo gražia lietuvių kalba, kurią perteikė jos abu tėvai. Jos lietuvių kalbos mokytojas buvo prof. Pakštas. Jau būdama 10 m ji pradėjo bendradarbiauti spaudoje, net rašė į "Lietuvos" dienraštį. Vėliau jau būdama mokinė septintokė, pradėjo dirbti Worcesterio lietuvių laikraštį "Amerikos Lietuvis". Juzė Rauklytė, baigusi mokyklą, je vokiečių ir lotynų kalbų kursas, užsijėmė vokiečių ir lietuvių kalbomis. Nuo ankstyvos jaunystės ji dalyvauja lietuvių visuomeniniame darbe ir pagaliau aktyvioji Juzytė pradeda vadovauti "Aušrelės" vaikų chorui, lituanistinei mokyklai, kur statė operetas, veikalus, režisavo ir pati vaidino. Bet vis jai buvo mažai - jos svarbiausias tikslas buvo studijos - psichologija, sociologija, teisė. Ji pagaliau baigia Northeastern Universitetą ir gauna advokatės teises ir dirba socialinių reikalų darbuotoja Worcesterio. Nežinia, ar tai, kad buvo gimusi Amerikoje, tačiau gavusi patriotinį išauklėjimą iš savo tėvų - Žemaičių, ji buvo artimai surišta su jos gimdytojų gimtu kraštu - Lietuva. Jai Lietuva visuomet buvo artima, sava ir jos nepriklausomybės pirmaisiais metais, dar jaunutė Juzytė, įsijungia į pagalbos Lietuvai telkimo darbus. Du kartus ji buvo Lietuvoje ir būdama antrą kartą jai suaugusi lankė Žemaitijos kalnelius ir piliakalnius, kuriais visą laiką žavėjosi.

Po studijų, jau besireiškianti aktyvi visuomeninė Juzefa Rauklytė susipažino su tuometiniu Lietuvos konsulu New York'e Petru Daužvardžiu už kurio netrukus ištekojo.

Šiuo metu Juzė Daužvardienė, dirbdama generalinės konsulės pareigose Chicagoje, vesdama aktyvų lietuvišką ir amerikietišką gyvenimą, rudenį nenustodama būti pavasaringa, gera kalbėtoja, plačios erudicijos diplomatė yra labai aukštai vertinama visuomenės tiek lietuviškos, tiek amerikietiškos.

Tai neužmiština lietuvė moteris, didelės energijos ir veiklos asmenybė, istorinė veikėja taip drąsiai ir be priekaištų ginanti pavergtos Lietuvos reikalus čia laisvame pasaulyje. Juzė Daužvardienė, švenčianti dabar savo amžiaus deimantinį jubiliejų verta ypatingos pagarbos, kurią ir reiškia visi doros valios lietuviai...

Ta proga Lietuvos Atgimimo Sąjūdis, Laisvosios Lietuvos Redkolegija ir visi bendradarbiai išreiškia gilią pagarbą ir pasitenkinimą savo konsule, jaunatviškai besidarbojančia būsimos laisvos ir nepriklausomos Lietuvos labui.

Mes visi tikimės ir nenustojame vilties, kad ir kaip sunki mūsų laisvės kova bebūtų, vis tiek bus ji laimėta, nes laisvės idealai, kuriuos skelbia kas diena mūsų gerbiama generalinė konsulė Juzė Daužvardienė, o taip pat jos mokiniai, pasekėjai yra nenugalimi ir nemirtingi!

Įpareigojanti tiesa(1)

Lietuvos Pogrindžio "Bomba"

Lig šiolei iš okupuotos Lietuvos atėdavo raginimai mums nutylėti: rašyti, šaukti už juos. Tačiau neseniai laisvojo pasaulio lietuvių spaudoje pasiekusi "AUŠRA" Nr. 14 - 54 tik viename straipsnyje atnešė mūsų politinei veiklai iš pagrindų sukrečiančią bombą, JAV pasaulinei politikai nušviečiantį žaibą ir mūsų visuomenės sąžinei pakelti žadintuvą.

Su kokia "žinoviška" šypsena mūsų sutinkamos bet kokios užuominos, kad "liberaliniai" JAV valdytojai ir tvarkytojai tikrumoje nėra susidomėję Lietuvos išlaisvinimu, ne žiūrint jų gražių žodžių... Kaip kartais pašaipiai mūsų spaudoje traukoma pečių, jeigu iš viso atsiliepiama, jei kuris iš mūsų išdrįsta pareikšti nuomonę, kad JAV vyriausybė vietoj vadovavusi tautas iš komunistinio vergijos, stiprina vergų varovus ir net padeda plėsti jų imperiją. Nei aiškiai dokumentuoti faktai, nei pasaulinės politikos įvykių vystymasis pasaulinės vergijos kryptimi nieko nesakė, kai kuriems mūsų veikėjams ir žurnalistams. Pastaraisiais metais Angola, Iranas, Vietnamas, Kambodija, Rodezija, Pietų Afrika, Panamos kanalas, Ni

The Birch Log

Išduota Nicaragua

by John F. McManus

Belmont, Massachusetts - Birželio mėn. 18 d., Komitetas Už Laisvę ir Teisingumą Amerikos Zemyne patalpino viso puslapio skelbimą The New York Times, kuriame pavaizduota ranka, pasipuošusi kiju ir piatuvu ir durklu smogianti Nicaragui. Įsidėmėtina, jog vaizduojama ranka yra komunistinės Kubos.

Skelbime sakoma: "Kongresas teglaip, prezidentė, nepageidaujame dar vienos Kubos!" Du laišukai adresuoti prezidentui Carteriui išryškino skubų prašymą ir sekė 125 kongresmanų ir 5 senatorių parašai.

Kaltinama Carterio Administracija.

Šio skelbimo reikšmė yra ne tame kad jis yra anti-komunistinis, nors yra šebėtina, kad šiuo laiku nepageidautina matyti ką nors blogo bet kokio komunisto asmenyje. Kas yra svarbiausia, tai kad toks prašymas, ypač dan tautos, kuri yra komunistų užpul-ta, nėra adresuotas F. Castrui, Sovietų Sąjungai arba net kuriam kitam raudonajam, kuris padeda Nicaraguos partizanams, bet kreipiamąsi į JAV prezidentą Carterį. Išvada yra aiški: p. Carterio ir jo administracijos elgesys padėjo komunistams, o ne draugiškai Nicaraguos vyriausybei. Tik pa-keitus Amerikos nusistatymą, Nicaragua išvengs tapus dar viena komunistine tyronija.

Savo laiške tie 125 kongresmanai skatino prezidentą "sustabdyti ginklų ir transporto pagalbą Nicaraguos revoliucionieriams iš Kubos ir Panamos; uždrausti naudotis Costa Ricos teritorija teroristams ir... atstatyti karinės pagalbos programą Nicaragua".

Penki JAV senatoriai pareiškė: "Ginkluoti šibrovėliai skelbiąsi esą 'marksistai-leninistai' ir pasiryžę įvesti Kubos stiliaus režimą... Ir vis tik mes matome, kad mūsų vyriausybės nusistatymas yra nedraugiškas mūsų draugams (Nicaraguos vyriausybė ir jos žmonėms)".

Vilius BRAŽĖNAS

karagua, atrodo, sukėlė šokių tokių bejonių net ir tuose, kurie vis teigė, kad viskas vystosi gera kryptimi ir todėl mūsų politinė veikla stovi tikrame kelyje.

Visos abejonės turės pastrėti, gerą savijautą išblaškyti pasėkoje 1978 m. gruodžio mėnesio pogrindžio "AUŠROS" Nr. 14 straipsnio "Prekyba tautomis". Autorius "Lituanus", apžvelgęs Stalino ir Hitlerio samokslą antram pasauliniam karui sukelti ir tautomis prekiauti tuo pačiu pakaltina ir "de-tentės" partnerius.

Taigi, Amerikos vadovai su komunistais, vieni kitiems pardavę "ita-kos sferas" prekiauja tautų laisve ir krauju".

"Mes, lietuviai, esame toji kaina, kurią Hitleris rusų komunistams sumokėjo už leidimą pradėti II - jį pasaulinį karą..."

"Hitleris nubaustas. Komunistai kankina mūsų tautą, bet jų niekas nenu-baudžia" - ilgakame straipsnyje sakė pogrindžio žurnalistas "Lituanus".

Ryšium su SALT II klausimu įdomi ši straipsnio vieta:

"Juk tik dėl rusų komunistų besai

Dar Vienas Išdavimas.

Ne taip kaip Kuba, Costa Rica, Panama ir kitos šalys, kurios tiesiogiai remia sandinistų komunistus Nicaragoje, kraštas vadovaujamas A. Samozos yra pasigėrėtinai laisvas. Opozicijos spauda visuomet reiškėsi. Žmonės turi nuosavybes ir įtys vadovauja savo prekybai. Čia yra religijos laisvė, laisvė judėjimui ir emigracijai, ir laisvi rinkiniai užtikrinti modernios konstitucijos. Mokesčiai yra žemi ir tik 9 % visų pajamų sunaudojami vyriausybės. Dėlei pilnos revoliucionierių atakos, karo stovio padėtis įnešė kai kurių suvaržymų, kurie yra laikini ir pateisinami.

Nicaraguos JAV-jų apginkluotai Tautinei Gvardijai reikia šaudmenų, dalių ir lengvųjų ginklų, bet gi Carterio administracijos pareigūnai paneigė Samozos vyriausybės \$ 3.1 milijono vertės ginklų užsakymą, kuris buvo JAV Kongreso patvirtintas. Pereito vasario mėn. 8 d., JAV valstybės departamentas nutraukė daugelio metų karinius ryšius su Nicaragua, nutraukiant net tokia pagalbą, kuri buvo jau eigoje.

Kada 22 sandinistų teroristai buvo iškeisti į Kubos remiamų teroristų pagrobtais įkaitais, jie valandų laikotarpyje atsidūrė Havanoje, kur buvo triukšmingai sutikti. Senatorius Strom Thurmond (R-S.C.) pasipiktinęs pareiškė, jog Panamai duoti malūnsparniai yra naudojami raudonųjų transportui bei jų mantos pervežimui iš Costa Ricos į įvairias vietas Nicaragoje.

Kontinentinė Kinija atiteko komunistams 1949 m., kada JAV nutraukė pagalbą Chiang-Kai-shekui. Kuba krito 1959 m. panašia priežastimi. Šiandieną Rodezija yra naikinama, o Pietų Korėja ir Taivanas yra labai pavojingoje padėtyje. Ar ne laikas mūsų vyriausybei nutraukti pagalbą mūsų priešams komunistams ir pradėti paramą mūsų draugams anti-komunistams?

© 1979 The John Birch Society Features

kio ginklavimosi, kuris jiems reikalingas pavergtoms tautoms engti ir pavergti visoms kitoms, kurios dar li-kę laisvos, primetamos pasaulinės varžybos".

Matomai lietuviai tenai, kaip ir daugelis JAV piliečių, nežino, kad negalėtų būti jokių varžybų, jei Vakarai, ypač JAV, neremtų sovietų ginklavimo si kreditais, technologija, ištaisomis ir monėmis ir moderniausiais kompiuteriais bei mašinerija. Reikia džiaugtis kad prieš šitokią Vakarų politiką pasisakė 1978 m. VLIK'o Seimas, įvykęs Chicagoje.

Toliau "AUŠROJE" rašoma:

"Kodėl nepasmerkian as komunistų imperializmas, kuris dabar visoje žmonijoje kelia tą visą kruviną kaka-foniją, kuri slenka į didžiausią karą, į žmonių pavergimą ir sunaikinimą? Atsakas: Vakarai ir rusų komunistai prekiauja tautomis".

Kada pasibaigs šioji prekyba?

Ar tik tada, kai bus parduota pati Amerika?"

Pagaliau "AUŠRA" paliečia mūsų išeivijoje opų, dažnai keltą klausimą vadinamųjų lietuvių draugų valdžioje, kuriais, matomai, remiasi veik visa politinė veikla.

"Kaip suprasti gražius Amerikos vadų žodžius, kuriais užjaudamos lietuvių kančios. Kaip suprasti tuos iškilmingus kongreso ir senato posėdžius, kur šlovunami lietuviai ir tikinama, kad Amerika Lietuvos neatiduos rusams? Kaip suprasti tuos iškilmingus Amerikos pažadus neapleisti Lietuvos, tikrai padėti lietuviams vaduotis iš nelaimės?"

"Tai lietuvių, pačių amerikiečių ir visos žmonijos apgaudinėjimas, kaukė

ISTORIJA KALTINA...

(Atkelta iš 1 puslapio)

lotovo ir Šlenburgo, tarp Stalino ir Hitlerio. Įvairūs dokumentai su pažy-ma "labai slaptai" "visai slaptai" jau seniai pateko į istorijos teismo salę. Jie jau yra iššifruoti ir viešai laisvame pasaulyje paskelbti. Daug kas žino apie juos, bet daug kas ir nežino, ypatingai "tarybinė laudis", kuriai yra kuriamos klaidinančios istorijos apie "nesavanaudišką SSSR pagalbą Pabaltijai tautos", nors ištikimųjų yra kitaip: 1940 metais SSSR suitarusi su hitlerine Vokietija aneksavo Pabaltiją, vėliau klastos ir smurto keliu įjungė jį į SSSR sudėtį.

Apie slaptą Stalino ir Hitlerio suokalbį jau daug buvo rašyta mūsų spaudoje, daug pasakyta šiuo klausimu, tačiau niekuomet nebus perdaugu. Straipsniui paryškinti reikėtų pacituoti kelis slaptus dokumentus, kaltinančius Vokietiją ir Rusiją (SSSR): "...jei po kalbiai pakryptų ir būtų palankūs Pabaltijo klausimo projektui, galima būtų priminti idėją, jog mes pakeisime mūsų poziciją Pabaltijo atžvilgiu, sutinkame gerbti gyvybinius sovietų interesus Pabaltijai". (patvirtinta: Von Weizsachten). Viršuje užrašyta "slaptai" Vokietijos ambasadoriui Sovietų Sąjungoje Schulenburgui.

O štai papildomas slaptas protokolas kuris skamba vertime taip: "Žemiau pasirašiusieji įgaliojinai pareiškia, kad Vokietijos Reicho vyriausybė ir SSSR vyriausybė pasiekė žemiau sekantį susitarimą: slaptasis papildomas protokolas, pasirašytas 1939 m. rugpiučio 23 d. pakeičiamas taip, jog Lietuvos valstybės teritorija būtų įjungta į SSSR įtakos sferą, o atitinkamai iš kitos pusės, Liublino vaivadija ir dalis Varšuvos vaivadijos būtų įjungta į Vokietijos įtakos sferą. Vos tik SSSR vyriausybė imsis tinkamų visaugos priemonių savo interesams Lietuvos teritorijoje, faktiškai Vokietijos - Lietuvos siena bus pataisyta. Sudarant neutralią ir paprastą demarkacinę liniją tokiu būdu, kad Lietuvos teritorija, išsidėsčiusi į pietvakarius nuo linijos, pažymėtos pridėtame žemėlapyje - atiteks Vokietijai".

Lektorius Vilius Bražėnas skaito paskaitą šv. Jurgio parapijos salėje birželio 17 d. 1979 m. Clevelande, Ohio. Nuotraukoj natosi skautų būrys publikos dalis ir pats kalbėtojas. Nuotraukų junginys V. Bacevičiaus.

pridengianti gėdingą prekybą žmonėmis."

Tai gal pagrindinė mintis (V. B. pa-brėžta) analizės pasaulinių įvykių, stebint juos iš už Geležinės Uždangos, pavergtos tautos akimis. Tenka sutikti su vienu iškiliausiu žurnalistu, kuris štai kaip privačiame laiške pasisako dėl šio "AUŠROS" straipsnio:

"Atrodo, kad Lietuvoje sėdi ne taip jau durni lietuviai, mat kas vyksta Vakaruose, nors mes patys nebematome, ir daro sveikas išvadas."

Klausimas: Kodėl mes patys nebe-matome? Jei matome, kodėl nedarome sveikos išvados ir visą Lietuvos vadavimo veiklą remiame, atrodo, pasitikėjimu tais Vakarų sluoksniais, kurie, anot "AUŠROS" drauge su Lietuvos okupantu "prekiauja tautomis"?

Taigi, ar mes "nežinome" ką Lietuvos pogrindis žino, todėl, kad ne norime žinoti, kadangi žinojimas įpareigoja prasmingai veiklai? Ar todėl kad yra daug lengviau... pūsti pavėjui? Ar, gal, todėl, kad esame įsitikinimo ir tvirtų įrodymų, jog "liberalinio establishmento" ir tarptautinio komunizmo dabartinė bičiulystė, kurios pasėkoje dar laisvos tautos viena po kitos nustumiamos į Raudonąją vergiją ir kraujo liūtį, veda prie Lietuvos išvadavimo ir Amerikos laisvės ir nepriklausomybės užtikrinimo? Jeigu taip - kodėl atsisakome šį klausimą iš esmės viešai pasvarstyti ir tuos įrodymus pateikti visuomenei, kad įtikinūs ir tuos, kurie, kaip ir "AUŠRA" mano, jog tai lietuvių, pačių amerikiečių ir visos žmonijos apgaudinėjimas. Ar mes šitokia veikla prisidedame prie to apgaudinėjimo?

(Bus daugiau)

Maskva, 1939 rugsėjo 28 d.

Nuo Vokietijos Reicho vyriausybės J. Ribbentrop

SSSR vyriausybės Įgaliojasis V. Molotov

Nemažiau demaskuojantis Sovietų Sąjungą ir jos politiką Pabaltijo atžvilgiu yra anų laikų TASS pareiškimas nepriklausomos Estijos adresu.

Tai buvo rugsėjo 24 d. 1939 m., kai į Maskvą buvo iškvieštas nepriklausomasis Užsienio Reikalų ministras K. Soltar. Tada rugsėjo 27 d. ultimatyvine kalba painformavo SSSR ir visą pasaulį, jog... "ryšium su tuo, kad Estijos vyriausybės paaiškinimas dėl Lenkijos povandeninio laivo išvykimo nežinoma kryptimi iš Talino uosto, kur iki tol jis buvo internuotas, pasirodė nepatenkinamas, tarp Estijos ir SSSR pradėti pasitarimai dėl priemonių, kurių reikėtų imtis tarybiniam vandenims apsaugoti nuo diversinių veiksmų, kuriuos galėtų sukelti tarybinuose vandenyse besislapstantieji svertimų valstybių povandeniniai laivai".

Mums visiems žinoma liaudies patarlė: kas nori mušti, tas suranda ir lazda. Stalino vyriausybės politika tada buvo apkaltinti ku nors Estiją, su darant vaizdą, kad ši mažytė nemilitarinė šalis sudarė grėsmę didžiulei SSSR, ir kad apsaugoti "tarybinius vandenius nuo vieno pabėgusio lenkų laivelio, būtinai turėjo SSSR priversti Estijos vyriausybę įvesti savo stambias karines bazes. Tai klastotė nuo pradžios iki galo, tai pasityčiojimas iš taikingos tautos, tai politinis šantažas ir pagaliau nusikaltimas prieš teisę ir tarptautinę konvenciją. Panašiai tuo metu SSSR pasielgė su Latvija ir Lietuva, išskeldama ir joms nebūtus ir nieko nepagrįstus kaltinimus, suprantama, tik tam, kad apgauti pasaulio viešąją nuomonę ir suklastoti istoriją.

Reikia pažymėti, kad SSSR politika Pabaltijo atžvilgiu buvo ir dabar yra ta pati - grobiškiška, ekspansionistinė ir nusikalstama. Gaila, kad per mažai mes, pabaltiečiai, kaltiname SSSR šiuo klausimu. Laikas pagaliau kelti Pabaltijo okupacijos ar aneksijos klausimą tarptautinėse organizacijose, pirmoje eilėje, artėjančioje Madrido konferencijoje 1980 metais, statant klausimą apie suteikimą Pabaltijai nacionalinės laisvės ir politinės nepriklausomybės.

(Bus daugiau)



VARSUVOS PAKTAS IR NATO

PASAULIO ĮVYKIAI

• Nepaslapstis jau dabar visiems, kad Varšuvos Paktas sudaro didžiulę grėsmę NATO Organizacijai, kuri, kai kurių politikų ir strategų teigimu, atsiliko užpakaly savo militarine ir strategine galia.

Neseniai Chicago Tribune rašė Arthur Cyr, Chicago's biuro direktorius užsienio santykiams, kad pa-vojus iš Varšuvos Pakto vis didėja ir NATO pasipriešinimo galia vis menkėja. Jis rašo, kad nuo 1967 metų sovietų divizijų Rytų Europoje skaičius padidėjo nuo 26 iki 31. Šiuo metu, pa-žymi jis, NATO gali išstatyti 27.900 tankus prieš 11.3000 sovietinių ir sa-telitinių, o taip pat ir oro karinės pajėgos šie skaičiai labai skiriasi. Varšuvos Paktas turi 5.700 karinių lėktuvų, kai NATO tik 3.313. Kaip kai kurie karo strategai tvirtina sovietai na priekyje ir kitose karinėse srityse, pavyzdžiui, artilerijoje, priešlėktu-vinių raketų fronte ir motorizuotą da-linių srityje.

• Antisovietinė demonstracija įvyko Varšuvoje liepos 22 d. kai Lenkijoje buvo minios 35 metinės nuo Varšuvos sukilimo, įvykusio 1944 4000.00 demonstrantų minia nuėjo į miesto centrą ir prie Nežinomo Kareivio Paminklo pasakė kalbą žinomas Lenkijos žmogaus ir piliečio teisių komiteto pirmininkas Woj-ciek Ziemickij, kuris priminė susirinkusiems lenkams, kad jau laikas išsi-vaduoti iš sovietų dominacijos replių, kas priverstų prie pilnos Lenkijos nepriklausomybės. Demonstracija praėjo tyliai be susidūrimų ir bet kokių incidentų, nes Varšuvos milicija ir specialiai tam reikalui skirti gausūs saugumiečių būriai, nesiėmė jokių represyvių priemonių. Tas parodo, kad lenkų tautoje brestas neapykanta sovietams, o valdžia, bijodama, kad neįvyktų visaliaudinis sukilimas, veda save su lenkišku taktiškumu ir politiniu toleriškumu, nes kitokių atvejų, gali būti politinis sprogimas, kuris, gal būt atneštų didžiulias aukas lenkų tautai, o, gal būt, net nušluotų Varšuvos marionetes, tik iš būtinumo ir prievartos nusilenkiančias Maskvai.

• Jungtinių Tautų generalinėje asamblėjoje bus leista kalbėti Palestinos Laisvinimo organizacijos vadui Arefatui.

• Sovietinėje Ukrainoje karinis teismas apkaltino ir nuteisė mirti penkis ukrainiečius, kurie prieš 36 metus kolaboravo su vokiečiais.

• Italijos kompartijos vadas Enrico Berlinguer palankiai atsiliepė apie Popiežių Joną Paulių II užtai, kad jis neparodė agresyvaus antikomunizmo Italijos parlamento rinkimų metu.

• Saudi Arabijai bus suteikta Amerikos pagalba. Jai bus parduota ginklų už 1.2 bil. dolerių.

• Sovietų Sąjungoje mažėja naftos gamyba. Spėjama, kad SSSR pradės importuoti naftą apie 1982 metus.





Laisvoji Lietuva

2618 West 71st Street
Chicago, Illinois 60629
Telef.: 476-3371 or 839-5531



Lietuvos Atgimimo Sąjūdžio naujai išrinktos SENIŪNŲ TARYBOS suvažiavimas - posėdis šaukiamas 1979 m. rugsėjo mėn. 2 d., sekmadienį, 9:00 val. ryto Chicagoje, 2618 West 71st Str., Laisvosios Lietuvos patalpose.

Seniūnai, Sąjūdžio Garbės Nariai, Vyr. Valdybos nariai, Vietininkų ir skyrių pirmininkai kviečiami dalyvauti. Negalintieji asmeniškai dalyvauti, gali įgalioti seniūnų kandidatą arba pasirinktą Sąjūdžio narį.

L. A. S. SENIŪNŲ TARYBOS
PREZIDIUMAS

Technikinės priemonės išgyti

Vaclava Bagdanavičienė, Lemont, Ill.	50.00
Anis Grinius, Lockport	25.00
Pranas Karosas, Ludington, Michigan	25.00
Vyt. Lozoraitis, Linden, N. J.	10.00
M. ir A. Aleksiai, Waterbury	7.00

L. L. paremti :

Jonas Valauskas, St. Petersb.	10.00
B. Čepauskienė, Gulfport, Fl.	10.00
Petras Gabrys, Montreal	10.00
St. Abramavičius, Wisc.	5.00
B. Dapkus, Berlin, Conn.	5.00
Mykolas Smelstoriū, Euclid	5.00
Emilija Mažeika, Hot Springs	5.00
Balys Turkevičius, E. Chicago	5.00
Vincas Senda, Chicago	5.00
L. Girinis, Canada	2.00

Visiems nuoširdžiausiai dėkoja
me!

Mums rašo :

Adomas KALNĖNAS, London, Cana-
da : "Siunčiu prenumeratos mokestį

ir nuolankiai prašau toliau siuntinėti
man Jūsų leidžiamą laikraštį, kuris
labai patinka ir su kuriuo negaliu s-
kirtis. Būsiu Jums labai dėkingas.
Linkiu ištermės, kantrybės ir ge-
riausios sėkmės".

Marcelė ir muzikas A. Aleksiai,
Straterville, Conn. "Komp. A. Aleksis
ir aš linkime "Šaukliui" - Laisvajai
Lietuvai, vis stipriau ir plačiau plė-
ti mūsų pavergtos tautos laisvės
šauksmą."

Alf. Jantauskas, Australia : "Jau
kuris laikas "vaginėjau" Laisvąją Lie-
tuvą iš klubo bibliotekos pasiskaity-
mui. Nuo šios dienos nutariau "nebe-
vaginėti" ir užsisakyti, kad mane lan-
kytų, nes L. L. yra turininga ir įdomi
pasiskaityti."

Jonas Naujokaitis, Cleveland:
"Laikraštį mėgstu ir perskaitęs duo-
du kitam vyrui, o tas, kiek girdėjau,
perleidžia jį dar trečiam. Matote, ne
visi sugeba užsiprenumeruoti."



Gintaro Resortas

Tautiečiai, nepamirškite savo tautos bičiulių - Karaičių, kurie vie-
nos savaitės išlaikymo pajamas skiria Laisvosios Lietuvos su-
stiprinimui.

Laisvosios Lietuvos Knygų Leidykla

L. L. skaitytojams, užsisakiusiems visus mūsų leidinius ir prisituntusiems
\$25.00, gauna žemiau nurodytas knygas. Už pavienes knygas gauna 25% nuo-
laidos. Užsakymus siųsti "Laisvosios Lietuvos" redakcijos adresu.

1. PROF. A. VOLDEMARO RAŠTAI	\$15.00
2. V. Bražėnas SAMOKSLAS PRIEŠ ŽMONIĄ	\$ 2.50
3. J. Gliuda AJTVARAI IR GIRIA	\$ 4.50
4. A. Kairys ISTIKIMOJI ŽOLĖ	\$ 4.00
5. A. Baronas VĖJAS LEKIA LYGUMA	\$ 4.00
6. B. Kemežaitė ... SUDIEVI! AŠ IŠEINU...	\$ 4.50
7. St. Jakubioko "Kas Yra Lietuvos Atgimimo Sąjūdis	\$ 5.00

KUPONAS: prašau užpildyti ir iškirpus pasiųsti

LAISVAJAI LIETUVAI

2618 West 71st Street - Chicago, Illinois 60629 - U. S. A.

- ☐ Siunčiu \$10.00 metinei prenumeratai ir prašau siųsti "Laisvąją Lietuvą"
☐ Siunčiu \$ _____ už čia nurodytas knygas:

Vardas ir Pavardė: _____

Numeris ir Gatvė: _____

Miestas ir Valstija/Provincija: _____

Pašto Zona: _____

Valstybė: _____

DĖMESIO!

ELTOS INFORMACIJOS ir VLIKo
raštinė nuo rugpiūčio 1 dienos per-
kelta :

ELTA INFORMATION SERVICE,
1611 Connecticut Ave., N. W. suite 2
Washington, D. C. 20009.

Lietuvos Atgimimo Sąjūdžio Vyr.
Seniūnų Tarybos suvažiavimas įvyks
š. m. rugsėjo 2 - 3 dienomis Chica-
goje.

Auga Midland Taupymo ir Skolinimo Bendrovė

Midland taupymo ir skolinimo ben-
drovė vadovauja prityręs finansininkas
Frank Zogas ir visi lietuviai di-
rektorai. Jie geriausiai supranta lie-
tuvų reikalus ir jiems padeda. Kai
gražiausiai ir turtingiausiai lietuvių
kolonijai Marouette Parke grėsė pa-
vojos nuo atslenkančios masės, Mid-
land taupomoji ir skolinamoji bendro-
vės vadovybė atidarė naują skyrių,
pradėjo duoti paskolas ir padėti sta-
bilizavosi. Namų kainos pakilo, žmo-
nės sustojo bėge į priemiesčius.

Midland taupymo ir skolinimo ben-
drovės vadovybė rūpinasi taupytojų pa-
togumu. Susitarus su Bridgeview Par-
kų administracija, gautas sklypas, kur-
is pritaikomas automobilių pastatymui.
Taupytojų patogumui ruošiamasi
atidaryti Drive in operacijas ir jau
įvesta naujasis kompiuterinė sistema.

Midland taupymo ir skolinimo bendro-
vės indėliai perviršijo 50 mil. dolerių,
o Marouette Parko skyrius per-
neplius tris metus surinko 11 mil. dolerių.

Midland taupymo ir skolinimo bendro-
vės vadovybė dėkoja lietuvių vi-
suomeni už iki šiol rodomą prilanku-
mą, o taip pat prašo savo santaupas
laikyti saugiausiam banke.

Midland taupymo ir skolinimo bė-
vės centras yra 8929 So. Harlem Ave.
Bridgeview, IL 60455, skyriai - 2657
W. 69th St., Marouette Parke ir 4040
Archer Ave., Brighton Park.
(a j)

BALF'o susirinkimas

ST. PETERSBURG, FLORIDA

St. Petersburg, Floridoje, BALF'o
143 skyrius gegužės 16 d. metiniame
skyrių narių susirinkime buvo pagerb-
ti BALF'o skyrių veikėjai.

BALF'o garbės ženklus įteikia pre-
latas J. Balkūnas šiemis BALF'o naria-
riams: A. Miliauskienėi, O. Galvydie-
nei, V. Kriaučiūnui, A. Plepiui, O. Kind-
drienei, R. Plepienei, T. Liutkienėi, S.
Vaškienei, S. Vaškiui. Buvo perrinkta
ir valdyba, kuri pasiliko tame pačia-
me sąstate. O pirminkas, Jonas Va-
lauskas, buvo pakeltas į garbės na-
rius, už jo didžiąją veiklą BALF'e.

St. Petersburgas vis auga ir jame
gausėja lietuvių gyventojai. Reikia
nyti jį su laiku taps didžiausias lie-
tuviška kolonija Floridoje, nes čia pa-
vargę žmonės gali pasigdyti ir pasi-
deginti saulutėje.

Žuvėdra



Pavertų tautų demonstracija New Yorke liepos 15 d. Įvairių tautų den-
onstrantai eisenoje 5 - je Avenue ir šv. Patriko katedroje laike r išių. Pavertų tautų atstovai dalyvavo su vėliavomis, jų tarpe ir lietuviai. Nenalonis
incidentas įvyko tik pamažu prasidėjus: trys žydų tautybės jaunuoliai, vienas iškėlęs ilgą peilį, puldavo as-
ant minios šaukė: "naciai". Įsiveržėliai buvo nuraminti, atvykus policijai. Jaunuolis su peiliu rankoje, Jewish
Defense Lygos narys, buvo areštuotas.

Nuotraukų junginys L. Tarošaičio.



Rugiapiūtė Lietuvoje
Petras Bugailiškis, didelis Laisvosios Lietuvos rėmėjas, dai-
dininkas, savo sukurtą Lietuvos peizažą, padovanojo loterijai, skirtai laik-
raščio patobulinimo priemonėms įsigyti.

ALT'OS ŽINIOS

Cleveland, Ohio

Amerikos Lietuvių Tarybos Cleve-
lando skyriaus visuotiniame organiza-
cijų susirinkime 6. 24. 79, patvirtinta
senoji valdyba ir dalis darinktų narių
pasiskirstė pareigoms sekančiai: pir-
mininkas - Alg. Pautienis, vicepirm.
O. Jokubaitienė, vicepirm. organizaci-
niam reikalams J. Virbalis, vicepirm
spaudos ir informacijos - K. Karalis,
sekretorė - A. Mackuvienė, išdėninkas
- Br. Nainys ir išdo sekretorė - B.
Natkevičiūtė.

Į Pabaltiečių Jungtinį Komitetą iš
ALTO skyriaus įgalioti: Alg. Pautienis
Rimas Aukštuolis ir B. Natkevičiūtė.

Amerikos Lietuvių Kongreso rengi-
mo komisijon pilnu sąstatu įeina nau-
joji skyriaus valdyba ir pakviesti iš
visuomenės ir sutiko įeiti: J. Stempu-
žis - Tėvynės Garsų radijo, Vyt. Ged-
gaudas - "Dirvos" redaktorius, A. Lai-
kūnas - spaudos, A. Jonaitis - "Ramo-
vės" c. v., Vyt. Jokubaitis - ALT tary-
bos, R. Aukštuolis - Pabaltiečių k-to,
J. Budrienė - Skautininkų Draugovės
Stella Sankalaitė - Vyčiai. Komisijos
sąstatas iš visuomenės atstovų dar
ne galutinės ir gali būti papildomas
vėliau.

(kk)

Paieškojimai

ČIULADIS Vincas, Antano sūnus,
gimęs 1922 m. Telšių apskr. Karo me-
tu gyveno Austrijoje.

KIŠKONIS Anthony iš Ukmergės ap-
skrities. 1949 m. gyvenęs Brooklyn, N
Y.

PAČKAUSKAS-PECKOWSKI C. iš
Žemaitijos, atvykęs prieš I p. karą.
Anksčiau gyveno Berwyn, Ill.

SATKEVIČIUS Algirdas, s. Karolio,
iš Kauno.

ŠEPUTIENĖ Domicėlė, gimusi 1895
Giraininkų kaime, Vainutos parapijoje.
Sena Čikagos gyventojas.

STEPONA VIČIŪTĖ Jadvyga ir Mag-
dalena, Stepono dukros, prieš daug me-
tų gyvenusios Čikagoje.

Ieškomieji arba apie juos žinių tu-
rintieji labai maloniai prašomi atsi-
liepti į Lietuvos Generalinį Konsula-
tą šiuo adresu : Consutale General of
Lithuania, 6147 So. Artesian Ave., Chi-
cago, Ill. 60629, Tel. (312) 737-8334.



Laisvoji Lietuva

2618 West 71st Street
Chicago, Illinois 60629
Telef.: 476-3371 or 839-5531



Published bi-weekly on Thursdays, by Lithuanian Regeneration Association
Subscription rates: \$10.00 annually; 50¢ per copy.
SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILLINOIS
(USPS 301-580)

Leidžia LIETUVOS ATGIMIMO SĄJŪDIS

Ilgaliotai Leidėjas ir Kolektoriai Pirmirinkas: Valerijonas Šimkus

Ilgalioto Leidėjo Pavaduotojas: Kęstutis Dirksis

Techninis Redaktorius: Vytautas Laugalis

Redakcinė Kolegija: Marijus Blynas, Vilijus Bražėnas, Stepas Jakubickas, Jurgis Juodis, Jonas Miškinis, Kazys Oželis, Alfonsas Rimas, Vytautas Se-maška, Kazys Tautkus, Jonas Virbalis, Juozas Vilutis ir Povilas Žičkus.

Ivairių autorių straipsniai skelbiami LAISVOJOJE LIETUVOJE nevisada reiš-
kia redakcijos ar leidėjo nuomonę. Rankraščiai redakcijoje nesaugomi. Gra-
žiniai tik iš anksto susitarus. Prireikus, rankraščius redakcija trumpina
ir juos taisy savo nuožiūra.

Redakcija veikia nuo 10 val. ryto iki 5 val. p. p. Ketvirtadieniais nuo 10 val.
ryto iki 9 val. vakaro ir šeštadieniais nuo 10 val. ryto iki 1 val. p. p.
Prenumerata metams 10 dolerių. Atskiras numeris 50 centų.

Karo istorija rašoma krauju

Jonas MIŠKINIS

NELAUKTA STAIGMENA

Visi svarbiausieji žmonijos istori-
jos posūkiai grindžiami daugybės žmo-
nių auka. Ir vargiai beateis kada lai-
kai, kad žemėje įsiviešpatautų taika.

Nors šiandien beveik viso pasaulio
valstybės įsikūrę garbingą įstaigą -
Jungtinės Tautos, kurios savo posė-
džiuose sprendžia tautų bei valstybių
politinius ginčus ir nesusiipratimus.
Bet, deja, tie sprendimai, dažnai nepa-
siekia tikslo. Todėl valstybės ir tautos
savo reikalavimus neretai gina jėga,
vadinasi, pradeda karą. Pasak vieno žy-
maus politiko "kaip baisių lošimų, ka-
da lošama iš visko ir į tirpinio kros-
nį sumetamos visos kraujo ir pinigų jė-
gos."

Tais vėlesniais laikais, tautų istori-
ją diktuojančiais momentais, susikau-
pia visa tautų dvasinė galybė ir tik ta-
da galima pamatyti tų tautų tikrąjį vei-
dą, ir tai, kiek jos vertos pagarbos ir
slaisvės. Vargas toms tautomis ir val-
stybėms, kurios pačiais kritiškiausiais
momentais neturi reikiamo tautinio ir
valstybinio susipratimo, vieningumo,
ryžtingumo ir pasirošimo. Šie trūkū-
mai duoda liūdniausių rezultatų ir bū-
simoms kartoms.

ŽVILGSNIS PRAEITIN

Kariaujančios valstybės, kaip visuo-
se karuose, taip ir per antrąjį pasauli-
nį karą griebėsi žiauriausių priemo-
nių, kokių tik išgalvojo, kad tik išsigel-
bėtų nuo žlugimo.

Kas buvo sukurta per ilgas metus,
griuvo per kelias valandas: degė mie-
tai, istoriniai pastatai, liepsnojo pui-
kiausias ūkininkų sodybos. Žodžiu, žė-
mės paviršius pasliko dūmuose, dū-
kėse, spygliuotų vielų voratinkliuose,
laukų minose ir viskas drėbėjo nuo
pragarinio trenksmo. Žemėje, ore ir
vandenyje, tarsi kokių demonų ar pus-
dievių, švaistėsi visą naikinąs žmo-
gus, viską aukodamas, kad tik išgel-
bėtų savo kraštą nuo priešo sunaikin-
mo. Užtekėjo priminti žodį "Tėvy-
nė" kai tūkstančiai jos sūnų, užmir-
šę baimę ir mirties pavojų, stodavo
ginti jos.

Netiesioginės priežastys, sukėlusio
sios du pasaulinius karus, glūdi anks-
čiau buvusiuose (1870 - 1871, 1877 -
1878, 1904 - 1905) karuose. Mat, ku-
ne visi buvę kariai sudaro tarsi vie-
ną ilgą grandinę, sudėtą iš daugelio
grandžių. Kiekvienas anksčiau buvęs
karas daugiau ar mažiau yra naujo
karo priežastis.

Tačiau nei vienas karas nepaliko
tik daug žaizdų kaip antras pasauli-
nis. Milijonai žmonių pateko sovieti-
nės Rusijos vergijon, o kai kas dėl so-
vietinio teroro buvo priversti apsis-
ti gimtuosius kraštus ir tapti bėna-
miais.

Seniau Vakarų laisvasis pasaulis
šaipydavosi iš sovietų dėl jų projekto
pagaminti atominę bombą. Anuomet
daugeliui atrodė, kad iš viso sovietai
nepasieks to, ką Vakarų mokslininkai
yra laimėję atominio bombų ga-
myboje. Tačiau sovietai greitai susi-
orientavo ir tuo reikalu susirūpino,
jog neturėjimas atominės bombos ve-
da juos į pražūtį. Todėl ilgai nedė-
dami ir nesisikaitydami su milijoni-
nėmis išlaidomis, nei su kitais sunku-
mais bei priemonėmis, ryžosi siekti
tikslų - atominę bombą pasigaminti
patys! Pirmiausiai sovietai pasiuntė
į Vakarų savo aktyviausius agentus,
kuriems pavyko surinkti atominės
bombos pagaminimo paslaptis. Po to
ėmė verbuoti Rytų Vokietijoje gyve-
nančius mokslininkus. Kas sovietų
kvietimo" nepriėmė, tai buvo prievar-
ta paimitas ir išvežtas Rusijos gilū-
mon. Suvežtieji mokslininkai sovietų
laboratorijose ištisomis dienomis ir
naktimis dirbo atominės bombos ga-
myboje.

Pažymėtina, kad anksčiau Vakarų
spauda dažnai tyčiodavosi iš sovietų
gyrimosi dėl plečiamos atominio gin-
klų gamybos. Bet štai vieną dieną pa-
saulis susilaukė netikėtos staigmenos
Berods, 1945 metų vasarą, JAV pre-
zidentas H. Trumanas viešai paskelbė
kad sovietai jau turi atominę bombą
ir jie vykdė josios sprogdomumą. Tai
buvo nepaprasta politinė sensacija. Ir
po šio įvykio Vakaruose pradėjo bai-
mintis. Kažkaip keistokai atrodė. Va-
kariečiai patys išsigando savo pačių
baisių išradimų.

Pastarąjį dešimtmetį daugelis lais-
vojo pasaulio diplomatų tvirtina, jog
jei ne atominės ir vandenilinės bom-
bos grėsmė sovietų raudonoji armija
seniai būtų užėmusi ne tik Europą, o-
gal būt, būtų ėjusi ir toliau, forsavusi
vandenyną. Girdi, sovietų karinis po-
tencialas esąs nepalyginamai didesnis
už vakariečių.

BŪKŠTAVIMAI

Pasak politikos žinovų, jog sovie-
tai supranta ir žino, kad kilus karui a-
merikiečiai iš savo bazių atskridę su
atominiiais ginklais žaibo greitumu su-
naikintų ne tik jų didžiulius miestus,
bet ir visos pramonės centrus. Toks
subombardavimas būtų laidotuvės so-
vietiniam komunizmui. Žinoma sovie-
tai taip pat mano, kad ir jie gali pa-
siųsti atomines bombas ant Amerikos
padarant jai didelių nuostolių techni-
koje ir žmonėse. Taip ar kitaip kal-
bant, vis dėl to sovietai bijo atominio
karo ir vargu ar jį jie pradės. Tiesa,

ARTĖJANT SENIŪNŲ SUAŽIAVIMUI

Vadovaudamiesi savo programa, ku-
rioje, kaip visi gerai žinome, yra iš-
tyti pagrindiniai LAS veiklos princi-
pai, turime gerai ir tinkamai ruošti
artėjančiam Seniūnų Tarybos suvažia-
vimui, kurio dienotvarkėje pagrindinę
vietą turėtų užimti aktyvesnės veik-
los ir vienybės klausimai, vedant ne
nuilstamą kovą su mūsų tėvynės pave-
vergėjais ir okupantais.

Nemažiau svarbus dalykas yra mū-
sų visų dalyvavimas spaudoje, keliant
aktualius dabarties momentus, dema-
maskuojant tuos savo tautiečius, ku-
rie apgauti, lyg akli krypta liberaliz-
mo kryptimi, pradėję slaptą ar atvirą
kolaboraciją su Lietuvos pavergėjais
bei jų tarnais ten ir čia, tremtyje, nes
vis daugiau ir daugiau atsiranda su-
klaidintųjų mūsų tarpe. Negalima tos
frazės taikyti lietuviams nacionalis-
tams, kurie, be mažų išimčių, eina
tikru tautos ir valstybės keliu.

Nėra abejonės ir neturėtume svy-
roti savo užimtomis pozicijomis, nes
jos yra istorinės ir teisingos, artimos
mūsų tautos dvasiai amžiais vedusiai
išsilaisvinimo kovą iš vieno ar kito
grobikų bei okupantų. Tas mūsų kelias
drąsiai galima teigti yra vienintelis
aiškus ir būtinasis, nes amžių bėgyje jis
buvo naudojamas visos lietuvių tautos
kovojant už istorines sienas, tautišku-
mą, valstybingumą ir laisvę Mes LAS
aktyvistai statome ir statome šian-
dien tautos solidarumą, vienybę ir vi-
sos nacijos garbę ir pirmą vietą, neuž-
miršdami ir siekdami, kad visi Lietu-
vos piliečiai, lietuviai būtų lygūs ku-
riant visatautinį gerbivį, kad pasinau-
doti lygiai gautais vaisiais.

Vykdami į šį suvažiavimą, prisim-
kite anuos rūščius laikus ir mūsų jau
natvišką jėgą, ryžtą ir drąsą, kurie pa-
dėjo mums sunkioje laisvės kovoje tai-
kos ir karo sąlygose, o taip pat vedant
ideologinį mūsų su liberaliniu sparnu
esant tremtyje, laisvoje išeivijoje.

Mūsų kelias, vedęs mus nenukryp-
tamai į tautos ir valstybės laisvę ir
nepriklausomybę - ilgas ir labaisun-
kus, tačiau, būkite tikri, kad mes lai-
mėsime, nes mūsų pusėje tiesa ir
dideli laisvės idealai, kuriuos užgesin-
ti mūsų bei visos tautos tarpe niekas
nepavyks.

Nepaisant į sunkią politinę situaci-
ją ir mūsų tautos bėties padėtį šian-
dien, mes, LAS nariai šventai tiki-

jie visose konferencijose akcentuoja-
ri pabrėžia, kad jų politika siekia nu-
siginklavimo, nors tikrovėje yra ki-
taip. Jie siūlo tai padaryti vakarie-
čiams, patys palikdami sau laisvas
rankas slapta gaminti termobranduo-
linius ginklus, kad vėliau pralenktų Va-
karus, galėtų pradėti kalbėti su jais
ginklų žvanganimo kalba.

SOVIETŲ PSICHOLOGINĖ TAKTIKA

Sovietams gerai sekasi kariauti
psichologinėmis priemonėmis. O toks
karas, juk, pradėtas dar Stalino Jalto
je, Teherane tęsiasi ir šiandien. Stali-
no psichologinė (nervinė) karą vys-
to jo pasekėjai. Tiesa, gal jie jį veda
nuolaidžiau, bet nemažiau sukta ir ra-
finuotai. Kaip tik sovietai patiria ar
įsitikina, kad Vakarų blokas vienokiu
ar kitokiu politiniu klausimu laikosi
vieningai, tai kartais Kremliaus rau-
donieji despota padaro mažą žingsnį
atgal. Žodžiu, jie dabar persiorienta-
vo ir ėmė laikytis "sugyvenimo ir be-
bendradarbiavimo" taktikos. Taigi, so-
vietų akimis žiūrint, jie daro kai ku-
rias nuolaidas. Tačiau jų tikslas vie-
nas ir tas pats: užmigdyti vakariečių
budrumą, kad atėjus atitinkamai lai-
kui, nugalėti juos!

Chicagos BALF o Apskrities Valdy-
ba su skyrių atstovais posėdžio me-
tu liepos 17 d. 1979 m. Laisvosios
Lietuvos Redakcijoje.
Nuotraukų junginys V. Noreikos.



Laisvosios Lietuvos vardu reiškiame nuoširdžiausią padėką Al-
donai ir Antanui Laurinaičiui, kurie, būdami pastovūs laikraščio
skaitytojai ir aktyvūs visuomenininkai vieni iš pirmųjų atsiliepė į mūsų
kreipimąsi, aukodami \$100,00 auką spaudinimo priemonėms patobulinti.
Mieli skaitytojai, pasekite šių dviejų kuklių, bet labai sąmoningų
tautiečių pavyzdžiu, kurie konkrečiai finansine pagalba prisidėjo prie mū-
sų pavergtos tautos šauksmo, dėl kurios mūsų laikraštis nenuilstamai ve-
da ideologinę kovą su Lietuvos pavergėjais ir okupantais.

me, kad laisvė bus iškovota ir atsta-
tyta laisva, nepriklausoma ir demok-
ratinė Lietuvos valstybė teisingose
etnografinėse sienose.

Auklėkime savo jaunąją kartą lie-
tuviškojo nacionalizmo dvasioje ir nu-
rodykite tiems abejantiems ar pasi-
taikantiems "moderniesiems", kad
ji yra gyva, reikalinga ir būtina kaip
niekada, kadangi pavergtos tautos
jaunimas yra nuodijamas "internacio-
nalinio" nuodais. Mes, nacionalistai
su pavargimą. Laisvės idėjas, nacio-
patriotai, nepasisakėme ir nepasisako
me prieš kitų tautų nacionalistus, o
priešingai jungiamės ir labai svarbu
jungtis su savo kaimyninių tautų na-
cionalistais, latviais ir estais, siekian-
tys vieno ir to paties - politinės ne-
priklausomybės savo valstybėms, da-
bar išbrauktoms iš Europos žemė-
lapio.

Prisimindami slaptą Sovietų Są-
jungos ir nacistinės Vokietijos suo-
kalbį mūsų tautos ir nepriklausomos
valstybės atžvilgiu, mes neturime pa-
Gana senų sapnų ir vaikiškų iliuzi-
jų, nes per daug mes išgėrėme nusi-
vytimo taurę paduotą savų ir sveti-
mų patarėjų bei "taikingųjų" apaš-
talų.
Šiuo laiku mes turime iš naujo pa-
busti, nežiūrint į metų skaičių ir mū-
nualizmo nuodais. Mes, nacionalistai
su pavargimą. Laisvės idėjas, nacio-
patriotai, nepasisakėme ir nepasisako
me prieš kitų tautų nacionalistus, o
priešingai jungiamės ir labai svarbu
jungtis su savo kaimyninių tautų na-
cionalistais, latviais ir estais, siekian-
tys vieno ir to paties - politinės ne-
priklausomybės savo valstybėms, da-
bar išbrauktoms iš Europos žemė-
lapio.

Mūsų užimtoji pozicija pasaulinių
įvykių akivaizdoje gali būti labaisvar-
bi ir įnešti svarų indėlį atstatant ir
atkuriant nepriklausomą respubliką!

VARDAN TOS LIETUVOS VIENYBĖ
TEŽYDI!

V.Š.

MIELI SKAITYTOJAI!

"LAISVOJI LIETUVA" jau virš
trisdešimt metų skleidžia pavergtos tautos
laisvės šauksmą. Metų bėgyje laikraščio
spausdinimo priemonės tenka atnaujinti.

Tuo tikslu - vajeaus fondas pradeda
kaupti reikiamas lėšas. Vajeaus Komitetas
kreipsis į savo bičiulius - skaitytojus, ska-
tindamas laikraščio priemonių atnaujinimui
skirti savąją - pagal išgalia - auką.

Mūsų talentingi dailės atstovai
dailininkai Petras Bugailiškis, Jurgis Juo-
dis, Antanas Rūkštelė ir Vladas Vaitėkūnas
paaukojo vajeaus lėšų telkimui savo dailės
kūrinius. Prijungus ir kitų vertingų dōva-
nų - rengiama loterija. Vajeaus pabaiga,
1979 m. gruodžio pirma diena. Tad, pra-
šome ir raginame mūsų bičiulius - talkos
ir aukos.

Jūsų parama ir piniginė auka įga-
lins "LAISVĄ LIETUVĄ" plėsti tautos
šauksmą!

VAJAUS KOMITETAS

AUKOS ATKARPA

Vajeaus Komitetui - Laisvoji Lietuva
2618 West 71st Street - Chicago, IL 60629

Siunčiu \$ _____ * auką patobulinimui spausdinimo
priemonėms.

Vardas ir Pavardė: _____

Adresas: _____

*su didesne auka kaip \$50, malonėkite prisiųsti savo as-
meninę nuotrauką.



Biurokratinis šešėlis

- Taigi, kas jums leido skelbti lai Aldos ir pono Dan apie fotografijas, atkastyje apie jūsų partijos suvažiavimą vieno demonstracijos dalyvio, mūsų namuose, - piktas kaip šir-Prisimindamas Otavos demonstraciją, šė paklausė manęs, kadangi nebuvo ra visų lietuvių... o aš taip pat priki- tikėtasi tokios keistai imantios ir lausau jiems kaip teisėtas narys, kaip triuškinančios atakos, tuoj pat perėjo į puolimą sekančia fraze, kuri jam atrodė yra tiek svarbi, jog atėjus į jo namus (taip pat į savo namus), ne kviestas ir nepageidautinas, naujas lietuviškasis kanadietis, sulūš ir prisipažins, ką jis be jo leidimo veikia lietuviškoje "šventovėje".

- Aš neturiu jokių rekordų apie šį suvažiavimą, visur skambinau, aiški - nausi ir niekas nežino, kad tokia parti- ja egzistuoja. Be to, aš niekam nelei- siu man nežinant rinktis į šiuos na- mus, aš paduosiu teisman, kad tokie . Jūs biauurs biurokratas, - pabaigiau kaip jūs čia kažką organizuojat, - raus damas, piktai, pakeltu tonu tęsė Stan- ley Baikis.

- Ponas Baikis, - jau atsipeikėjęs, ne teisindamasis, ogindamasis, užpykęs ir įžeistas, netikėtai užpultas visai m- jo kabinete, į kurį užsukau vien dėl to kad paklausti senų pažįstamų-ponios

Žinoma, mano padėtis buvo dar blo- gesnė, nes, neva, buvau pono Baikio "išvartytas", kuol labai žavėjosi ma- no seni, menki, nieko nesusigaudą e- lementariuose dalykuose, priešeliai, suprantama, tokie kaip Silkė ir kiti. Pa- likau Baikio "šventovę", vis galvoda- mas, koks buvo šio šefo tikslas. Netil- po galvoje, kuri nebe reikalo skaudėjo brutali ir iššaukianti Baikio scena su manim. Ečiau gatvę ir buvau pritrenk- tas, kad taip atsitiko, kad birželio 15d- orinanti Lietuvos tragediją, yra ne- geresnė ir čia išseivijoje, kai tokie bai- kai, pagal sovietinio režimo metodus, kamantinėja savo tautiečius, visiškai lojalius, ne tik lojalius, bet ir aktyvius laisvės ir demokratijos šalininkus. Birželio tragedija, - skambėjo mano ausyse ir, rodos, girdėjau verkiančius Lietuvos vaikus, vežamus į Sibirą a- nais 1941 metais... Žiūrėjo į mane lyg- piktas 1965 metų lietuviškasis čekis - sa, rekomenduodamas "palikti sovie- tine Lietuvą, nes joje man, atbuvusiam kelis metus sovietiniame lagery, atro- do nebuvo vietos... ir misteris Baikis, gal per klaidą, gal tik per nemok- šiškumą lydėjo piktą žvilgsniu laisva- me pasaulyje... Na tiek to, bet tikrai 1979 metais birželį aš dar ryškiau pa- mačiau tautos tragediją, kuri tęsiasi ten ir čia, kur tik įsigali ar prieina- prie valdžios egoistai, karjeristai, pro- tiniai filisteriai, visos tautos ir gyve- nimas atplaišos, kurioms pagrindinis tikslas bet kokia kaina tyti save visur ant pjedestalo, siekiant domina- vimo toje visuomenėje, kur jie gyvena.

Misteris Baikis, susierzinęs ir ne- patenkintas klausė mano pamokslų kabinete. Savaitė vėliau atėjau pas jį ir norėjau užbaigti konfliktą, troškau pasikalbėti atvirai ir sužinoti prie- žastis šiam jo išpuoliui išaiškinti.

Jis nesuprato manęs, nors, gal būt, ir stengėsi. Jam neapčiuopiami dvasi- niai polėkiai, romantika ir atsidavi- mas idėjai be išskaičiavimo, be asme- nių tikslų...

- Iki pasimatymo, ponas Baikis, bet jei jūs toliau taip save vesite, prisi- eis jus užtakuoti per laikraščius, tai tikrai ir neslėpsiu nuo jūsų, - baigęs "diplomatišką dialogą" pasakiau jam Bet jis nepergyveno, kadangi gerai ži- nojo ir dabar žino, kad nėra tokios jė- gos, kuri galėtų jį pajudinti iš šio "po- to", nes jis turi didelę praktiką, kaip reikia nugalėti savo priešininkus - jis tai siekia visokiausiais būdais - per "aplaistymo" procesus, per šan- tažavimą, per įtarinėjimus ir gandy- leidimus, vartojant visus metodus, is- kaitant ir tokius, kaip "prieimons pa- teisina tikslą".

Buvau lyg pasakęs, kad nerašysiu pareiškimo, tačiau jo tolimenis "ty- rinėjimas" privertė mane pakeisti nuomonę. Pareiškimas buvo pasių- tas ne su tikslu apžmėžti pareigin- gą ir labai reiklų "šventovės" vadą, o pasakyti tiesą, kad ponas Baikis tu- ri pasimokyti etikos taisyklių ir elg- tis demokratinėje ir laisvoje šalyje kaip pridera tikram laisvės kovoto- jui.

Misterio Baikio vyresnybė jau klau- sė "nepamainomą viršininko apie šio pareiškimo turinį. Jis, nors gal per daug lyriškas ir emocialis, bet nėra neteisingas, kaip aiškino ponas vir- šininkas savo administracijos galvai. Vadindamas mane melagių, jis tik pa- rodė didį bailumą pripažinti savo y- das, o jį turi visi, net patys doriausie- ji ir geriausieji krikščionybės skelb- jai ir apaštalai.

Misteris Baikis, kaip retai, šį kar- tą nervinosi. Tardydas ir tardydamas kitus pavargo ir tapo biurokratu, kokių tai šešėliu... einančiu per gyvenimą su karjeristine aistra, kurią jis vi- suomet sugretindavo su gyvenimo bū- tynybės dėsniu - su nieko nesiskaityk- nes gyvenimas yra žiaurus, tai kodėl aš turiu būti švelnus, - taip samprota- vo pavargęs biurokratinis šešėlis...

V. Vilnis

Atsisveikinus su Adomu Varnu

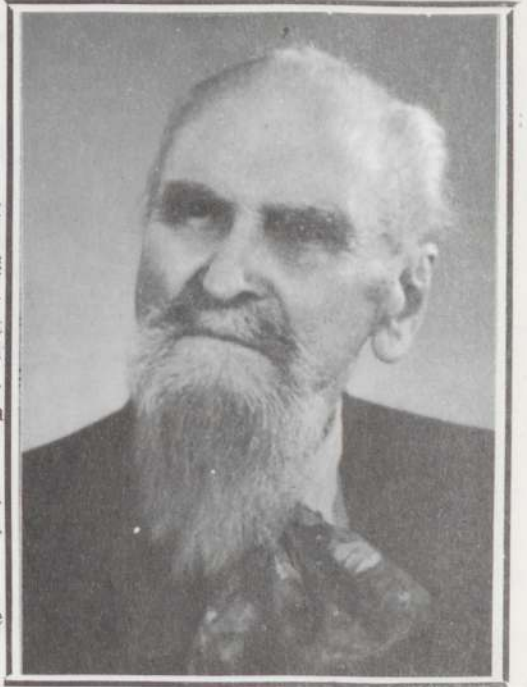
Liepos 19 d. 1979 m. Chicagoje žy- rus lietuvis menininkas Adomas Var- nas apleido šį pasaulį. Apie jo mirtį rašė ir Chicago Tribune laikra- stis, kuris tarp kitko pažymėjo, kad ta- pytojas, sulaukęs 100 metų amžiaus, bu- vo ir kovotojas už Lietuvos laisvę, kad jis buvo persekiojamas carinės Rusi- jos valdžios, kad ir vėliau jam teko pa- sitraukti nuo sovietinių rusų, palie- kant jo rylią Tėvynę Lietuvą.

Apie šio garsaus tapytojo mirtį ra- šė ir Sun Times, idėdamas straipsne- lį apie jo nuopelnus savo tautai ir m- nui.

Atsisveikinant su juo reiktų paminė- ti jo žodžius, pranašišką pasisakymą- jo 100 metų jubiliejaus proga. Jis pa- sakė tada taip: "Gyvenime stengiau- si atlikti žmogiškąją misiją savo tau- tai ir per ją visai žmonijai. Kaip man- taitai pavyko - spreskite jūs. Savo tau- tiečiams tariu: nenusiminkite! Visų ti- ronių buvo tas pats galias. Ir dabarti- nius senutės Lietuvos pavergėjus iš- tiks toks pat likimas. Laisvė, šviesa ir tiesa nugalimos".

Ištikrųjų šie jo žodžiai verti rimto- jemesio ir įkvepiantieji mus visus.

Jis, Varnas, galima sakyti, dar gyvas- tapo legendariu žmogumi ir nors jis mirė kūnu, bet visuomet gy- vens lietuvių tautoje savo darbais ir liks ilgai nepamirštamas visoje mūsų tautoj. Nepamirškime jį ir už jo dar- bus tėvynėi, tautai, žmonėms turim pa- statyti paminklą, nes jis to nusipelnė, kaip kultūrininkas, visuomenininkas, valstybininkas, tapytojas ir meninin- kas.



Laidotuvės buvo iškilmin- gos ir didžios, nes jis buvo užsi- tarnavęs tokios pagarbos.

Po pan aldų koplyčioje ir bažnyčio- je, Lietuvos generalinė konsulė Juzė Daužvardienė pasakė gražią atsisvei- kinimo kalbą. Be jos dar kalbėjo ki-

tų septynių organizacijų vadovai bei at- stovai.

Po to buvo sugiedotas Lietuvos Him- nas.

A. a. Adomas Varnas, didis lietuvių menininkas patriotas palaidotas Lietu- vių Tautinėse kapinėse.



Brangus Lietuvi!

Ar surašėte savo testamentą?
(kad apsaugoti savo turtą
nuo mūsų tautos okupanto)

Ar prisiminėte testamentą
Laisvają Lietuvą?



Mylimai MAMAI okupuotoje Lietuvoje mirus, liūdinčiam sūnui,

Juozui Gasperui

jo šeimai bei artimiesiems nuoširdžią užuojautą reiškia ir kartu liūdi

Stasys Lazdinis ir šeima

A & L INSURANCE AGENCY

Telefonas: 523-8775

4645 South Ashland Avenue - Chicago, Illinois 60609

Real Estate - Mortgage Loans - Income Taxes

Turime gyvybės draudimus nerūkantiems pigesnėmis kainomis, ligoninių, ne- nutraukiamą pajamų, automobilių vairuotojams nuo 16 iki 80 metų, nuo gaisrų ir visus kitus draudimus.

Notariatas

ALEKSAS LAURAITIS, Savininkas

DURYS - LANGAI

Įvairių spalvų ir kainų. Geležies turėk- liai ir "aluminum siding". Naujausi balto emalio ir "Stainless steel" žieminiai langai.

ALUMINIJAUS RYNOS (Gutters)

TVOROS -

- STOGELIAI

įvairių medžiagų ir spalvų.

KOSTAS BUTKUS

Telefonas: PR 8-2781



BALZEKAS MOTOR SALES

CHRYSLER
Plymouth

4030 South Archer Avenue

Chicago, Ill.

Since 1933

CHICAGO'S OLDEST

CHRYSLER-PLYMOUTH DEALER PHONE: 847-1515

Firestone

Telef.: GR 6-7777

padangos su neribota garantija iki susidevėjimo. Ratlankiai (Wheels).

Taip pat atliekamas ratų reguliavimas ir balansavimas (wheel alignment & balancing). Stabdžiai (brake service), motoro reguliavimas (tune up), keičiamos dalys, alyva, tepimas ir kiti patarsymai.

2423 West 59th Street - Chicago, Illinois

Valandos: kasdiena 7 val. ryto iki 7 val. vakaro, šeštadieniai 7 val. ryto iki 3 val. p.p. Sekmadieniai uždaryta.

Savininkas: MIKAS ČESAS

DR. PAUL V. DARGIS

GYDYTOJAS - CHIRURGAS

Westchester Community Klinikos

Medicinos Direktorius

1938 South Mannheim Road

Westchester, Illinois

Valandos: 3 - 9 darbo dienomis ir kas antrą šeštadienį 8 - 3 val.

TEL.: 562-2727 IR 562-2728

TVERAS JEWELRY

REGISTRUOTAS LAIKRODININKAS

DEIMANTAI, ŽIEDAI, LAIKRODŽIAI

IR KITOS BRANGENYBĖS

2646 West 69th Street

Chicago, IL 60629

TEL.: RE 7-1941

BEVERLY HILLS GELINYČIA

2443 West 63rd Street

Chicago, Illinois 60629

Telephone: PR 8-0833 or PR 8-2424

Gene and Barbara Drish

FLOWERS ARE ALWAYS IN GOOD TASTE!

MAZEIKA & EVANS

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

6845 So. WESTERN AVE., Chicago, Ill. 60636

Tel. REpublic 7-8600

9837 So. Kedzie Ave., Evergreen Park., Ill.

Tel. 422-2000

PETKUS

MARQUETTE FUNERAL HOME

TRYS MODERNIŠKOS KOPLYČIOS

2533 WEST 71ST STREET - CHICAGO, GR 6-2345/46

----- Aikštė Automobiliams Statyti -----

LIETUVIŲ

LAIDOTUVIŲ

DIREKTORIŲ

DRAUGIJOS

NARIAI

PETRAS BIELIŪNAS

4348 South California Avenue

LA 3-3572

GEORGE F. RUDMINAS

3319 South Litanica Avenue

YA 7-1138/39

STEPONAS C. LACK ir Sūnūs

2424 West 69th Street

RE 7-1213

2314 West 23rd Place

VI 7-6672

11028 Southwest Highway - Palos Hills

974-4410

P. J. RIDIKAS

3354 South Halsted Street

YA 7-1911

PHILLIPS - LABANAUSKAS

3307 South Litanica Avenue

YA 7-3401

BUTKUS - VASAITIS

1446 South 50th Avenue - Cicero

OL 2-1003

L.A.S. 30 metų sukaktis

V. PETKŪNAS

Liepos mėn. 14 d. Adelaidės LAS skyrius minėjo 30 metų skyriaus įsteigimo sukaktį. Minėjimas prasidėjo radio transliacija. Lietuviškos valandų vadovas V. Baltutis gražiai ir nuoširdžiai paminėjo LAS organizacijos svarbiausius tikslus, būtent: atgauti Lietuvai laisvę ir nepriklausomybę. Kvietė visus lietuvius prisidėti prie tos garbingos kovos.

7 val. vakare LAS nariams ir norintiems prie to minėjimo prisidėti svečiams, LAS skyriaus valdyba Lietuvių namuose suruošė bendrą iškilmingą vakarienę. Susėdus prie vaišių stalo LAS Adelaidės skyriaus valdybos pirmininkas bičiulis V. Stalba visiems vakarienių dalyviams paaiškino šios dienos reikšmę sąjūdžiui ir prašė manęs ta proga padaryti pranešimą.

Pradėdamas pranešimą, aš pabrėžiau, kad pranešimas neapims, kaip įprasta tokiomis progomis, organizacijos nuopelnų garsinimą, bet greičiau bus paminėjimas kaip atsirado LAS organizacija, kaip ji veikė nuo Lietuvos atkūrimo iki šių dienų. Kaip nepartinė, o patriotinė grupė, prisitaikiusi prie gyvenimo sąlygų, išsivystė į partinę organizaciją – pradžioje geležinio vilko, vėliau nacionalistų ir pagaliau Lietuvos Atgimimo Sąjūdį. Keitėsi tik organizacijos vardai, bet tikslai pasiliko tie patys: testuoti Lietuvos valstybės tradicijas ir išlaikyti lietuviybę...

Atvykus į Australiją pirmiesiems transportams, Adelaidėje tuojau organizavosi ir Lietuvos Atgimimo Sąjūdis. Jo steigėju ir pirmuoju vadovu buvo teisininkas Kalvaitis.

Šis skyrius ir vėlesnieji nebuvo labai skaitlingi, tačiau buvo vieningi ir veiklaus. Po kelerų metų Adelaidėje LA 3 iniciatyva ir bendruomenės susirinkimui patvirtinus, buvo pradėti statyti lietuvių namai. To darbo vadovai ir dauguma organizatorių buvo LAS nariai. Lietuvių Namui administruoti tada LAS įsteigė Adelaidės Lietuvių Sąjungą. Jos pirmą valdybą sudarė LAS

nariai. Taip pat buvo atidaryta Adelaidės Lietuvių Bendruomenės savaitgalio mokykla, biblioteka. Įsteigtas Australijos Muziejus – Archyvas, vadovaujant gabiam lietuviui Vanagai.

Baigdamas pranešimą pabrėžiau, kad paskutiniu metu įsivyravo nuomonė, jog nesvarbu, kas vadovauja Lietuvių Bendruomenei, o tik svarbu, kad būtų lietuviai. Toks galvojimas yra visiškai klaidingas. Bendruomenės vadovai turi būti ne tik lietuviai, bet ir gilūs patriotai, kuriems ne partinės pažūros, bet lietuviybė turėtų būti pirmoje eilėje. Užtenka pasekti spaudą, kad įsitikinti, kaip ji kartais duoda neigiamus patarimus, sakykim, siųsti vaikus į okupuotą Lietuvą pasimokyti lietuvių kalbos. Ką jie ten gali išmokti? Tik pasiklausyti banalios propagandos apie Leniną ir leninizmą... Atsiranda ir tokių iš mūsų tarpo, kurie važiuoja ne kad pranešimas neapims, kaip įprasta tokiomis progomis, organizacijos nuopelnų garsinimą, bet greičiau bus paminėjimas kaip atsirado LAS organizacija, kaip ji veikė nuo Lietuvos atkūrimo iki šių dienų. Kaip nepartinė, o patriotinė grupė, prisitaikiusi prie gyvenimo sąlygų, išsivystė į partinę organizaciją – pradžioje geležinio vilko, vėliau nacionalistų ir pagaliau Lietuvos Atgimimo Sąjūdį. Keitėsi tik organizacijos vardai, bet tikslai pasiliko tie patys: testuoti Lietuvos valstybės tradicijas ir išlaikyti lietuviybę...

Atvykus į Australiją pirmiesiems transportams, Adelaidėje tuojau organizavosi ir Lietuvos Atgimimo Sąjūdis. Jo steigėju ir pirmuoju vadovu buvo teisininkas Kalvaitis. Šis skyrius ir vėlesnieji nebuvo labai skaitlingi, tačiau buvo vieningi ir veiklaus. Po kelerų metų Adelaidėje LA 3 iniciatyva ir bendruomenės susirinkimui patvirtinus, buvo pradėti statyti lietuvių namai. To darbo vadovai ir dauguma organizatorių buvo LAS nariai. Lietuvių Namui administruoti tada LAS įsteigė Adelaidės Lietuvių Sąjungą. Jos pirmą valdybą sudarė LAS

Užsibaigus oficialiai daliai, prasidėjo šaunios vaišės. Šių metų L.A.S. valdybą sudarė: V. Stalba – pirmininkas, T. Tautas – išdininkas, J. Jaruševičius sekretorius.

ADELAIDĖS MOTERŲ VEIKĖJA

Šių metų liepos 19 d. Lietuvių Namuose A.L.B. moterų sekcijos bendradarbiai atsilankė į savo ilgametės sekcijos garbės narės B. Vaboliene 80 metų gimtadienį. Tai gražus amžius!

Atvykusi į Australiją su dviem nepilnametėmis vaikais, ji sugebėjo juos išmoksinti. Jie įsigijo specialybes ir šiandien gyvena geroje sąlygoje. Kurdamas savo privatu gyvenimą, ji nuo pirmų dienų įsijungė į Adelaidės Lietuvių Bendruomenės gyvenimą. Jau virš 20 metų ji dirba Lietuvių Bendruomenės Adelaidės Moterų Sekcijoje. Todėl nenuostabu, kad į gimtadienio iškilmes susirinko gausus bendradarbių ir bendraminčių būrys.

Prie vaišių stalo solenizantei buvo sugiedota ilgiausių metų ir tos dienos proga moterų sekcijos pirmininkė G. Bajoriūnienė palinkėjo jai daug sveikatos ir ilgą gyvenimą metų. Ją pasveikino bibliotekos vedėja E. Reisonienė už jos padovanotas knygas tai bibliotekai, savaitgalio mokyklos vedėjas V. Statnickas dėkojo jai už bendradarbiavimą mokykloje, gaminant priešpiečius vaikams ir mokytojams, J. Lapšys išreiškė jai padėką už jos pagalbą ekspedijuojant biuletenį Lietuvių Bendruomenės prenumeratoriams.



Dar apie Nostradamą



Kadangi aš savo rašiniuose esu palietęs įvairių temų, tai, savaime aišku, buvo ir įvairių atsiliepimų. Teirautasi ypač apie garsųjį aiškiaregį Nostradamą. 1977 metais "L. L." per 8 skiltis buvo aprašytas jo gyvenimas ir pranašystės. Ten suglaustai liko patiektos pačios svarbiausios, esminės Nostradamus eilės – pranašystės bei jo mintys. Kaip rašyta, jis parašė 1000 posmų, po keturias eiles kiekviename. Daugumas jų liečia Prancūziją, jos būsimus valdovus, jų ateitį.

Reikia dar kartą pripažinti, kad jo ateities žinijos yra tikrai stebinančios, tiesiog nesuvokiamos. Nostradamus mums nesuprantamu būdu žinojo ateitį, net "smulkmenas" kelis ar daugiau šimtų metų priekini. Rašinyje "Nostradamus ir Pranašystės" buvo duota – cituota visa eilė jo ateities numatymų, kurie vis šimtu nuosimčių išsipildė. Jis, pavyzdžiui, gana smulkiai aprašė būsimą Prancūzų revoliuciją (1789 m.) ir net paminėjo vietą kur karalius Liudvikas XVI bus suimtas (Varennes miestelyje) ir parašė vardą ir verslą būsimąjo (1791 metais) išdavimo (alyvininko Saulce). Dėl aiškumo: Nostradamus mirė 1566 metais, revoliucija Prancūzijoje įvyko 1789 m.

Nostradamus vienoje vietoje duoda vieną labai įdomią pastabą. Ketureilį apie Orleano kunigaikštį, gyvenusi karaliaus Liudviko XVI laikais, jis pastebi, kad jo "pasigailėjo", bet tas jai labai brangiai kainuos. Daug vėliau, laike revoliucijos, kai Visuotinis Susirinkimas (Seimas) pasmerkė karalių mirčiai, balsai (už ar prieš) pa-

sidalino lygiomis. Balsavimas buvo viešas. Paskutinis balsavo Orleanokūnigaikštis ir jis nulėmė karaliaus likimą. Liudvikui XVI tapo nukirsta galva su giljotina (1793 m.).

Nostradamus žinojo net šitokią smulkmeną:

Nostradamus knygoje "Šimtmečiai" (VIII. 19) rašo: "Jie sustabdydė liūli (galingus), bet pilnus problemų Capetus (Karalių dinastijos pavadinimas – Kapetai).

Raudonieji darys žygių sumažinti jų skaičių (žudys). Jie beveik išnaikins visą šeimą (giminę) mirtimi. Raudoniausi iš raudonųjų pergalės raudonus".

Lygiai taip, po 225 metų, ir įvyko: "raudoniausi iš raudonųjų" – raudonieji fanatikai (Maratas, Robespieras) užgrobė valdžią ir žudė visus kitus, raudonus revoliucionierius įskaitant. Tai labai ryškus Prancūzų Revoliucijos Teroro apibūdinimas. Pirmą išžudė aristokratus, o po to žirondistus kurie buvo šiek tiek nuosaikesni revoliucionieriai.

Nostradamus irgi parašė, kas įvyks su religija. "Kurį laiką bus sugrįžta (pagoniškas) aukas; tie, kurie priešinsis taps kankiniais. Nebus vienuolių, kunigų, nei naujokynų (vienuolynų). Medus bus brangesnis už vašką".

("Šimtmečiai" I, -44).

Paskutinė eilutė yra įdomi tuo, kad čia Nostradamus "poetiškai" išsireiškia. Reikia suprasti, kad tas vaškas atpigs, nes jo nenaudos bažnyčiose. Todėl medus taps brangesnis. Bažnyčios gi bus uždarytos.

Nostradamus dar net ir plačiau paaiškina kaip bus: "Šventyklos bus įrengtos pagal senovės Romos papročius. Jie atmes gilius pagrindus (krikščionybės). Grįždami prie pirmųjų žmonių ir žmogaus įstatymų, jie visai pilnai nepanaikins šventųjų garbinimo!" ("Šimtmečiai" II-8).

Laikė Prancūzų revoliucijos buvo bandoma sukurti naują tikėjimą, garbinant "Aukščiausią Būtybę" ir t. t. Buvo atgaivintos senovės romėnų religinės apeigos. Nostradamus tą irgi žinojo. Žinojo taipgi, kad tas revoliucionierių siekis su laiku žlugs.

Rašant apie Nostradamus aiškiai, regis, norisi panagrinėti vieną jau minėtą jo posmą – pranašavimą. "Nostradamus ir Pranašystės" straipsnio I skyriuje aprašyta eilė apie karaliaus Henriko II žuvimą, kur jis tapo sunkiai sužeistas riterių turnyre – dvikovoje. Nostradamus ten rašė, kad "Jaunas liūtas nugalės seną, jį, kariškoje kovoje – dvikovoje. Jis išdurs jo akį auksiniame narvelyje, dvi žaizdos vienoje, jis mirs žiauria mirtimi".

Įsigilinus, atrodo, kad duotas tekstas "dvi žaizdos vienoje" yra per daug

laisvas vertimas. Tiksliau būtų versiti: "Tai pirmas iš dviejų atsitikimų". Čia labai įdomus Nostradamus pasakymas, kurį reikia suprasti, jog bus dar vienas tragiškas įvykis: žuvusio karaliaus Henriko II brolis – Henrikas III buvo 1589 m. peliu vieno jauno vienuolio nužudytas. (Žiūr. "Nostradamus ir Pranašystės" 3 skyrių).

Kaip aname rašinyje minėta, yra nemažai Nostradamus posmų, kurių mes negalime suprasti. Iš jų "neaiškiųjų" vėta būtų paminėti šitą: "... garsas reto paukščio bus girdimas aukščiausios gaidos". Galima būtų manyti, kad Nostradamus rašo apie "supersoninį" lėktuvą (lekiantį greičiau už garsą)? ("Šimtmečiai" II, 75).

Aštuntame minėto straipsnio skyrelyje buvo rašoma apie jo laišką savo sūnui ir duotas ištraukos – citatos. Tas Nostradamus laiškas rašytas 1555 metais. Reikia pastebėti, kad tas jo laiškas sūnui yra esmėje simboliškas ir taikomas ne vien tik jai, kuris tuomet buvo vos gimęs, bet ir visiems tiems, kurie skaitys ar nagrins jo raštas. Jie yra tikrieji jo dvasios sūnūs ir jiems, ne vien tik savo mažam sūneliui, jis aiškino savąsias pranašystes, atskleidė kai kurias paslaptis. "Tegul tie, kurie skaitys mano eiles, svarsto jas rimtai". ... rašė Nostradamus viename iš savo posmų

Viename laiške, rašytame dar prieš popiežiaus Jono Pauliaus I mirtį, klaučiama, kaip būtų galima suprasti šveitojo Malachi O'Morgain pavadinimus paskutiniams keturiems popiežiams ir ypatingai "De medietate Lunae", kuris turėtų atitikti buvusiam popiežiui (J. P. I.).

Mano supratimu, tas pavadinimas "Iš pusės mėnulio" rodo, jog buvęs popiežius nešvies savo pilną šviesą, kad nebūna "pilnas", t. y. neišbuvo viso – ilgesnio laiko popiežių sosto. Kaip žinome Jonas Paulius I mirė staiga, išbuvo vos trumpą laiką popiežiumi.

Dabartinis popiežius, pagal šventąjį Malachi, turėtų atitikti "De laborae Solis" pavadinimui. Iš saulės darbo" kas rodytų, jog jo valdymas, vadovavimas bus reikšmingas, naudingas ir svarbus Bažnyčiai. Jis turėtų, pagal Malachi, paruošti dirvą būsimam krikščionių susivienijimui, kuris turėtų įvykti esant popiežiui "Gloria Olivae" (Alyvos Garbė). Reikėtų pridėti, kad Viduržemio jūros teritorijose alyvos medis yra labai vertinamas ir gerbiamas. Kristus irgi dažnai naudojo jį savo palyginimams. Kiek tie Malachio pranašavimai yra teisingi – parodys ateitis.

Rašant apie popiežius, reikėtų vėl prisiminti Nostradamą. Atrodytų, kad jis dar kartą teisingai išpranašavo ateitį. Kaip atsimeiname, visi buvo la-

(Nukelta į 11 puslapį)

Lydia's Health Foods

Natūralūs vitaminai-proteinai. Įvairiausios gydamos žolės-arbatos. Dietinis maistas. Vaisių sultys be cukraus. Daržovių aliejai. Stambiai malti įvairūs miltai. Daigintų kviečių ir kitų stambių miltų duonos. Natūrali kosmetika.

2439 West 71st Street
Chicago, IL 60629

Emilija Dudėnienė SAVININKĖ

Telefonas: 737-8931

BRIGHTON BAKERIES

Įvairių rūšių ruginė duona – tortai – pajai – pyragaičiai. Greitai ir sąžiningai išpildomi specialūs užsakymai: Vestuvės ir kitiems pokyliams.

2457 W. 46-th Place,
Chicago, Ill. Tel. 847-1250

8359 So. Saginaw Str.
Chicago, Ill. Tel. 734-3400.

Antanas ir Nijolė
MACKEVIČIAI
Savininkai

J & J Pharmacy

LIETUVIŠKA VAISTINĖ

2557 West 69th St. - Chicago

vaistai, vitaminai, importuoti kėpalai, gydomos žolės ir t. t. Važiuojamos kėdės, remėntai ir kt., pirkti ar nuomoti.

Angela ir Vytenis Dirksai
savininkai

PRISTATYMAS NEMOKAMAI

TAUPYKITE DABAR!

PAS MUS, NE VISI TARNAUTOJAI YRA LIETUVIAI, BET KIEKVIENAM SKYRIUJE GALIMA SUSIKALBĖTI LIETUVIŠKAI

UŽ CERTIFIKATUS MOKAME:

7 1/2%	— 6 metų su \$1,000, minimum.
7 1/2%	— 4 metų su \$1,000, minimum.
6 1/2%	— 30 mėn. su \$1,000, minimum.
6 1/2%	— 1 metų su \$1,000, minimum.

SAVINGS INSURED UP TO \$40,000 BY F.S.L.I.C.

VELIAVOS DUODAMOS NEMOKAMAI, pradėjus naują taupymo sąskaitą. Gausite vieną amerikietišką ir antrą pagal pasirinkimą su stovu. Kitos dovanos duodamos, sąskaiton įdėjus atitinkamą sumą.

Saint Anthony Savings

1447 South 49th Court * Cicero, Illinois 60650

OFFICE HOURS
Daily 9:00 to 5:00; Monday 9:00 to 8:00; Saturday 9:00 to 1:00
Wednesday & Sunday Closed

JOSEPH F. GRIBAUSKAS, Vedėjas

656-6330

SKAITYKITE IR PLATINKITE MŪSŲ LAISVĄJĄ LIETUVĄ

Dr. FRANK PLECKAS

OPTOMETRISTAS

Kalba Lietuviškai
TIKRIŲ AKIS.
PRITAIKO AKINIUS & "CONTACT LENSES"

2618 WEST 71ST STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

Valandos pagal susitarimą
Uždaryta trečiadieniais

Telefonas: 598-9776

LEONARD'S TEXACO SERVICE

TIRES - BATTERIES
GENERAL REPAIRS
TUNE-UPS

LEONARDAS ERINGIS

6801 West 87th Street
Oak Lawn, Illinois

VILIMAS MOVING

823 W. 34TH PLACE - CHICAGO

APDRAUSTAS PERKRAUSTYMAS
ĮVAIRIŲ ATSTUMŲ

VLADO ANDRIJAUSKO LAUKI UŽEIGA

GERIAUSIAS PASTIRINKIMAS
PIGIAUSIOMIS KAINOMIS
VIETINIŲ IR IMPORTUOTŲ LIKIERIŲ IR KITŲ GĖRIMŲ

DRAUGIŠKA APLINKA

778 - 1203

2500 W. 69th Street - Chicago

PARAMA

MAISTO IR GĖRIMŲ PARDUOTUVĖ

Geriamasis ir maisto produktai
ir maisto produktai
ir maisto produktai

Sav. JURGIS JANUŠAITIS ir JURGIS MAŽEIKA

2534 West 69th gatvė, Chicago, Illinois 60629

Telefonas 737-3332

PALANGOS RESTORANAS

SVEIKAS LIETUVIŠKAS IR AMERIKONIŠKAS NAMIE GAMINTAS MAISTAS

Greitas ir mandagus patarnavimas. Prašome atsilankyti.

6918 South Western Avenue - Chicago, Illinois 60636

John & Lydia Perkunas

ŠEŠIOS DIENOS KAUTYNIŲ BE POILSIO

(Tęsinys)

Alfonas RIMAS

Trečiadienis, 25 birželio 1941 metai – dienos vis labai gražios: daug saulės, daug vilčių. Laisvai Lietuvai pasitarus su "pilnu" štabu – ltn. inž. Čėponiu, Pažėra, keletas tarnavusių kariuomenėje, priėjome išvados, kad reikia tvirtai perimti Aukštosios Fredos, Aleksoto ir buv. karo aviacijos rajoną į mūsų kontrolę. Apie vokiečių dalinius nuo Prienų–Garliavos pusės jokių žinių neturime. Kritusių lavonai genda, reikia palaiduoti. Mūsų Nainį atsiėmė jo tėvai per Kačerginę. Aviacijos viršila rūpinosi jo šeima. Turėjome savus tris ir keletą priešų karių, mirusių mūsų ligoninėje. Laidojimo vietą parinkom prie A. Fredos mažos, buv. Lietuvos dalinių įgulos bažnytelės. Nusprendėm išvalyti tą rajoną nuo priešų likučių. Surinkom apie 120 vyrų, išrikiavom, nupasakojom tikslą, kad norim būti saugūs, išvalysim Botanikos sodą, fortų supiltus pylimus, priėjimus prie aerodromo ir imsimės rinkti lavonus. Pabrėžiau, kad eina tik savanoriai. Visi ėjo. Sudariau 3 būrius: vienas eina per atsarginį aerodromą ir perėjęs per jį užlipęs ant tvirtovės pylimų, sustoja. Antras perkošia buv. karo aviacijos pastatus ir daržus, plentų į Garliavą, sustoja perėjęs aviacijos maisto sandėlius. Trečias – valo Botanikos sodą ir, pasiekę antrą pylimą eilę prie Birutės kaimo, sustoja dėl tolimesnių parėdymų. Maniau, kad jau prieš nebū iš viso. Su vokiečių daliniais dar vis jokio ryšio. Dėl visko įspėjau, kad, susidūrus su vokiečiais, aiškintų, kad "esame partizanai" gi pasirodžius vokiečių lėktuvams žemai skrendant, tuoj pasižymėti kur esam patiesiant ant žemės kas ką turi balto.

Patikrinę ginklus, šovinius, praėjome Botanikos sodo tvenkinius, bažnyčią. Dešiniam sparne, prie aerodromo, prasideda susisaulimas. Mes kariam slenkam, einam pamažu, daugiau žvalgoms. Lendam per tankius krūmus, 50 metrų šlapoku gruntu. Vengiu stoti ant sausų šakelių. Prošvaistė. Atsargiausiai prieinu paskutinę krūmų eilę – gal už 40 metrų, blizga šalmi, šalmi – daug. Kai kurie užsidėję komuliuose tinklelius. Lėtai, kad nejudinčiau krūmų, gulios ir drėgną žemę. Šliaužiu pirmyn, mano šalmą braukia šakos. Pasiekiu patį kraštą. Automata padėdu ant alkūnės ir atsargiai keliu galvą kad vėl matyčiau šalmų daugybę. Gal būt priešai pajutę, kad čia pat pavojus, atsargiai kelia galvas žvalgyti pro birželio mėnesio smilgų pievelę. Mano automatas laukia, matau kaktą, akis tarp žolių. Serija gal 4 šovinių. Atidengiam kautynes kairiajam mūsų sparne. Ugnis išsiplėčia visu mūsų frontu. Priešas čia pat. Kelis kartus sutikau vis kitą šalmą. Jie šaudė mano kryptimi, krūmų šakos byra žemyn, garsas baises, ore sublizga butelinė granata, atrodė kris man ant nugaros, bet neda. Lėkė – sprogo ore. Apraskė ranką, pečius. Bijoju, kad jie puls durtyvais, o jei automatas užspringtų – aš beginklis. Priešas persigrupuoja, šliaužia į Kauno tvirtovės pylimų apkasus. Aiškiai ruošiasi gintis.

Nuo Jėšios upės pusės atskrenda vokiečių žvalgybos lėktuvai, pasisukinėjo, apšaudė fortų pylimus ir nuskrido.

Komanduoju vyrams pačiame kairiajame sparne, kur atrodė priešų nėra, perbėgimais pirmyn užimti aukš-

tesnio pylimo gubrij ir priešą šaudyti išilgai jo linijų. Menu, kai mokins Čėponas nuo Švenčionių, Vilniaus krašto, gal jau klydintas suklupo pusiau pylimo už krūmo. Matau, kaip tyška žemė apie jį nuo kulkų. Šaukiu – "riskis per pylimą". Kovų garsai viską slopina. Pats savęs negirdi. Čėponas liko už krūmų visai dienai ir nakčiai ligi laidotuvių. Priešas užėmęs pylimų gubrij, aiškiai, taupo šaudmenis – šaukia tik kai, gerai mato. Mūsų kairiojo sparno partizanas Stasiūnas eina kita pylimo puse, gerai dengiamas ir ieško priešų. Kartais pakopia aukščiau apžvalgyti. Matau jį ligi juostos. Jokios žodinės komandos neturi prasmės. Su dulkia Stasiūno drabužiai ir klydintas suklumpa. Kiti, jį sekę, sugula ir šaudė priešą išilgai jo linijų. Aš pasitratkiu į krūmus, pereinu į fortų tiekimo žemą plentą ir pasiekiu pylimų kitą pusę iš kur geriau galima koordinuoti tolesnę kovos eigą.

Priešas negali keltis iš savo pozicijų: būty aiškiai matomas ant fortų pylimų specialiai paruoštų šaudymui nuolydžių gal kokius 500 metrų. Tik reti krūmokšniai kai kur yra nenuka poti.

Mūsų sanitarinis, dviejų ratų vežimas, yra paruoštas sunkiai sužeistiems vežti. Stasiūną, peršautą per pilvą, patraukiam į griovį, užkišu "greitosios pagalbos" paketą į priekio žaizdą, nugaros skylę veik nekraujoja. Nusivelku savo švarką, perkišam šautuvus per rankoves, užverčiam skvermus, užritam sužeistą ir nešam griovio dugnu. Išeinant į fortų kelią, pirmieji vokiečių pėstininkų daliniai (matomai žvalgybos lėktuvo nurodyti) mus apipylė labai stipria automatu ir šautuvų ugnimi. Tyškanti žemė ir skaudūs akmenėliai rodė, kad mirtis čia pat. Metam sužeistą, ritamės per pylimą į buvusio priešų pusę ir bėgam į krūmus. Galvoju, dabar jie sumals partizanus pirmiau negu užklius už bendro priešų. Lipu per aukštą geležinę tvorą ir sprendžiu ką reikės daryti.

Reikia rasti atvirą lauką ir rizikuoti eiti prie vokiečių karių vilnės. Vokiečių dešinysis sparnas ėjo per vakarinę Botanikos sodo kraštą ir jų melsvos uniformos protarpiais matėsi. Nusileidžiu medžio šakelę, kišu į vamzdi, užrišu kraujuotą nosinę ir iškėlęs einu į vokiečių pusę. Jie nešovė, prisiėjo prie linijų ir tuoj pristatė jau – nam leitenantui. Aiškinu – mes esame partizanai ir esame kautynėse su nemažu priešų daliniu. Leitenanto žemėlapy nurodžiau priešų pozicijas. Jis įsakė partizanams pasitraukti, nusprendė vietovę išvalyti pats. Eidami tiršta vilnimi, kiekvieną krūmyną apipylė kulkomis. Kai priejo mūsų buvusios pozicijas, du vokiečių kareiviai tapo mirtinai nukauti. Vieną padėjau atitraukti į žemesnę vietą, buvo peršautas per kaklą. Dar ir dabar turiu jo binoklius. Vokiečiai sustojo, matyt, nenorėdami daugiau nuostolių. Paprašė partizanų laikyti priešą priblokštą kol atvyks artilerijos dalinys. Savo pėstininkus atitraukė, paleido poilsui. Daugumas jų tuoj ieškojo švares vandens apsiprausti. Oberleitenantas ir jaunas tik iš karo mokyklos leitenantas teiravosi kaip gerai mes kaurjamės, o Nenuno tiltus praradome. Tuo laiku pastebėjom per kautynių pylimus mūsų link eina moteriškais drabužiais apsirengęs žmogus, ramiai, laisvai lyg nieko nebūtų. Keista. Kai priartėjo, kareiviai sustabdė ir atvedė prie mūsų.

VILNIAUS KRAŠTO LIETUVIŲ SĄSKRYDIS



Vilniečių sąskrydžio dalyviai Paris, Ontario, Petro ir Angelės Česnulių namuose. (Iš kairės į dešinę): E. Bulotienė, J. Labuckienė, J. Skrebutienė, J. Vinciušas, V. Šimkus ir Osteikienė. Nuotraukų junginys S. Varankos.

S. Varankos kalba

Susirinkimą skaitau atidarytu. Ne – paprastai yra džiugu matyti nemažą būrį vilniečių, jų tarpe prijauniančių ir svečių. Būtų dar maloniau, kad prijauniančiųjų atsirastų daugiau. Vilnius mūsų senoji sostinė – visiems lietuviams buvo brangiausias miestas. Ne veltui buvo sakoma: "Sunkioj kovoj už būvį, o Vilniaus neužmiršk lietuvi!" Tikrų vilniečių skaičius mažėja su kiekvienais metais. Pavojus yra rimtas, kad po keletos metų Vilniečių sąjunga išnyks. Visi mūsų priešai to tik laukia.

Vilniečiai savo narių nevargina dažniais susirinkimais. Visuotinas susirinkimas – sąskrydis įvyksta tik viena kartą į metus. Šiais metais Sąskrydis – susirinkimas sutapo su petrinų ir povilinių podeniu. Ta proga siūlyčiau palinkėti su daina šeiminkui ir ir visiems čia esantiems Petrams, Povilams ir ponioms ilgiausiu metų. Po nia Ancevičienė yra Paulė.

Susirinkimų – sąskrydžių tikslas yra išlaikyti valdybos paruoštos trumpos oficialios dienotvarkės, kurioje yra gvildenami daugumai tautiečių rūpimi ir svarbūs praeities ir nežinomos ateities lietuviški reikalai. Su nuoliedimu tenka konstatuoti, kad yra tautiečių, kurie juokiasi iš vilniečių "klumbelio", vadindami sarkastiškai VKLS tokiu vardu. Sakoma, šaukštu proto ne įkūsi.

Oficialias susirinkimo programas stengsimės daryti ne ilgesnes kaip 2,5 valandas. Susirinkusius duosime daugiau laiko privačiai su savais pažistamais pasikalbėti, išlyginti kartais atsiradusius nuomonių skirtumus, kad vėliau savo pasiūlymus pateiktų valdybai. Diskusijos ir pasikalbėjimai vyks prie bendrų sudėtinųjų pietų – vakarienes.

Susirinkimas labiausiai ragina ne užmiršti Vilniaus praeities, dabarties ir ateities. Priminti gresiantį pavojų. Neužmirškite spalio 9 – tąją šventę. Populiarinti Vilniaus dieną, o taip pat neužmirškite baisios birželio tragedijos 1940 metais.

Švelniai priminti dabar besilankantiems tautiečiams okupuotoje Lietuvoje apie tam tikrą pavojų. Kai kurie tautiečiai grįžę, aplankę gimines pasikeitė. Dauguma iš jų vengia apie teirynkščių padėti aiškiau pasisakyti, kad nepakenkti ten gyvenančioms giminėms. Dėl to ir spaudoje atsiranda anonimišni straipsniai. Mano asmeniškai nuomonė, kad lankantieji gimines okupuotoje Lietuvoje nepagalvoja, kad jie vykdomi ten lyg ir padeda KGB sudaryti būsimiems tremtiniais ar kaliniams sąrašus... Jeigu tik kiltų JAV ir Sovietų Sąjungos koks nors rimtas konfliktas ar karas, tai tie, pas kuriuos lankėsi giminės ar draugai iš užsienio, bus apkaltinti 58 paragrafu, tai yra, šnipais... Vienam kitam atrodo, kad jis nuvykęs į okupuotą Lietuvą užkyši ar dovaną pateko į vietą, nenumatyta turistiniame tvarkaraštyje, kad apilankyti savo motinos, tėvo, brolio, sesers, tolimesnių giminių bei draugų, ir kad niekas jo netrukdytų ir neskė. Tie, kurie taip galvoja yra naivūs, kai

vaikai, Juk mes tą sistemą gerai pažįname. Gaila, kad ją greitai užmiršome. Ten kiekvienas taxi vairuotojas yra saugumo agentas. Ten vienas kitą seka. Tai yra tokia sistema. Ten kiekvienas pilietis specialiaime skyriuje turi užvestą bylą, vadinamą "liūnoje dielo", kur smulkiai viskas užrašoma. Tik atsiminkime kaip rusai pirmą kartą užėję. Kiekvienas turėjo užpildyti ilgias anketas. Jose buvo klausimai: ar turi giminių užsienyje, ar moki anglų kalbą, ar susirašinėji su užsieniu, ar esi tretininkas, filatelistas, šaulys ar skautas ir šimtai kitų įvairiausių klausimų. Taip pat kiekvienas lietuvis gyvenantis užsienyje turi užvestą kortą. Joje yra žymimas išeivio tautiškas kumas, profesija, gabumai, darbas, silpnybės, viskas kas jiems ateidai bus reikalinga. Atėjus tinkamam momentui, jie gali būti spaudžiami tapti jų agentais. Jie gali panaudoti terorą, kalmą ar Sibirą, gyvenančiam tėviškėje giminei, jeigu jo giminitis išeivioje per daug pradės reikštis prieš rusus – sovietus – komunistus.

Pasirodo po tiek baimės, teroro ir pabėgimo per greitai viską užmiršome. Turėtum žinoti, kad rusų – komunistų dogmos nekeičiamos. Jų tikslas buvo ir yra užvaldyti pasaulį ir jį surusinti. Rusai keičia tik taktiką pagal reiklą. Neužmirškime, kad pagal jų kodeksą, mes nuo liepos 1 d. tapome jų piliečiais. Vargas tam nuvykus ir pakliuvus į bėdą!

Neseniai valdyba gavo laišką iš Kanados Šaulių Rinktinės, kad ji savo vėliavą dedikavo mūsų senai sostinei Vilniui ir kvietė vilniečius šventėje dalyvauti (Montrealis). Antrą raštą valdyba gavo kovo 5 d., kuriame šauliai prašo, kad Kanados vilniečiai taptų jų leidžiamos knygos 25 metų veiklos metenais su auka \$ 100.00. Valdybos nariai, neturėdami progos sušaukti tam reikalui visuotinį susirinkimą, mano pasiūlymu, rinkti valdybos nariai sudėjome po \$ 20.00 ir pasiuntėme Vilniaus Šaulių Rinktinę Montrealį, J. Šiaučiulio vardu. Pinigus po \$ 20.00 sudėjo: J. Cicėnas, V. Skrebutėnas, J. Dilys, B. Saplys, S. Varanka, P. Česnulis.

Asmeniškai esu įsitikinęs, kad ir kitieji vilniečiai norėtų prisidėti ir būti šaulių leidžiamos knygos mecenatais. Esu tikras, kad prie gerų norų išpresime įvairius pasitaikiusius nesklaidumus ir pinigines problemas. Tegul mums būna geru pavyzdžiu, kaip gražiai ir solidariai mokėjome gyventi Lenkijos okupuotame Vilniuje. Tik prisiminkime, kokie buvo neramūs ir sunkūs laikai!

Nepriklausomoje Lietuvoje dažnai susirinkimuose girdėjosi "didvyrių" garsūs balsai. Amžiais už Vilnių dėsi galvą lietuvis". Arba nuolat kartojami žodžiai: "Mes be Vilniaus nenu-rimsim". Rezultate kas ištikrųjų pasirodė, kai Vilnius buvo "atgautas". Į jį, mažai kas norėjo vykti. Gaila buvo palikti šiltas vietas, gražius namus. Vilniečiai tą jautė, jiems gavosi išpūdis, kad Lietuva nenoromis ir su baimė keliai į brangią sostinę Vilnių. Buvo nemažai ir taurių lietuvių, Vilniaus krašto mylėtojų, kaip K. Boruta, kuris Vilnių apvaikščiojęs ir ap-

žiūrėjęs buvo begalo Vilniumi sužavėtas. Jis pareiškė, kad iš to miesto niekur nesitrauks. K. Boruta tada parašė eilėraštį: "Visi keliai į Vilnių veda". Ir įsivaizduokite, kad "Vilniaus Balsui" vyriausybės įgaliotinis K. Bižauskas per savo atstovą šį puikų eilėraštį konfiskavo. Apie tai rašo Jeronimas Cicėnas savo išleistoje knygoje "Vilnius tarp audrų" (482 – 486 psl.). Būtų kiekvienam naudinga paskaityti ir pamatyti, kaip mūsų kai kurie vyriausybės pareigūnai bijojo savo sostinėje skelbti nieko neužgaunantį K. Borutos eilėraštį, kurio pradžia skambėjo taip: "Visi keliai į Vilnių veda, o mes į Vilnių kažkodėl nesikeliame!"

A. ČESNULIENĖ

Vilniečiai Paryžiuje-Paris, Ontario

Lyg ir tradicija tapo, kad kasmet birželio pabaigoj, Vilniaus Krašto Lietuvos Sąjunga metinį sąskrydį – susirinkimą rengia mūsų sodyboje, Paris mieste.

Petras, mano vyras, pažvelgęs per petį, liepė rimtai rašyti... Bandysiu šiais metais, nors ir po sunkios ligos, Kanados Krašto Valdybos pirmininkas Stepas Varanka šios tradicijos nepakeitė ir vilniečių sąskrydį, kaip buvo nutarę, taip pat suorganizavo. Daugumą kvietimų savo ranka parašęs išsiuntinėjo, o taip pat ir per laikraščius visus kvietė į tą sąskrydį atvykti. Nors Irutė, jo žmona, ir bėrė, ir prie lovos pririšti žadėjo, bet vilniečių organizacinio darbo į šalį nepadėjo. Matyt, todėl ir lenkai jį su amžininkais buvo pasodinę sunkiųjų darbų šv. Kryžiaus kalėjime. Tebū – nie mūsų visų vilniečių pagarba jam.

Tai ir aš, seklyčioj voratinklius nu graibščiusi (sklepe kai kuriuos palikau) ir langus nuplovusi, manau, kad jau pakankamai vilniečių metiniam sąskrydžiui pasirengiau, nes dukrelė Audrutė pažadėjo, kad priešpiečius ir salotes vakarienei ji atvažiuos pas rengti padės. Tačiau pasirodė, kad to dar nepakako. Dievulis pažiūrėjo, kad daržas ir pievutė dar vis dulkėmis apsiklojus, pasiuntė lietuvių, kuris tą išsąsavitgalį nesiliovė mūsų sodybą plovęs. Tiesa, kartas nuo karto stabtelėdavo, lyg apžiūrėdamas, ar darbas jau atliktas, ir, vėl nusprendęs, kad dar ne, naujus lietaus debesius atsūsavo.

Tačiau vilniečiai to dangiško valymo nepabūgo; pirmoji kregždė Paulė Ancevičienė atskrido jau ketvirtadienio vakare, o kitos dienos vakarą Valerijonas Šimkus su sūviu iš Chicagos mus pasiekė ir net lietuviškom knygom bei audiniais – paveikslais apdovanojo, duodamas viltį, kad vilniečiai blogo oro nepabūgos.

Kasmet posėdis vykdavo mūsų sodyboje, gamtos prieglobstyje, bet šiemet "šilčiau" visus priėmė ir po-

Vilniečių sąskrydžio dalyviai: Bronius Saplys, Paulė Ancevičienė, Marija Kalvaitienė, Vytautas Pečiulis.

Nuotrauka Stepo Varankos.



Šešios dienos...

(Atkelta iš 6 puslapio)

Jauna, gražaus veido mergaitė nei iš sigandus, nei nusiminus. Klausinėju lietuviškai ir kitomis kalbomis - ji nekalba. Vokiečių leitenantas sako: reikia iškratyti. Kareiviams kratos daryti neleidžia. Liepia pašaukti motorį. Motoris atpažino, kad tai vietinė mergaitė, kuri nekalba ir negirdi. Ją tuoj paleido kur buvoėjusi. Netrukus motociklais atvažiavo vokiečių artilerijos karininkai, atsargiai iš - žvalgė apylinkę ir pareiškė, kad artilerijos vertoti negalima - per daug medžių ir krūmų. Patarė pašaukti iš diviziono štabo liepsnosvaidžių būrį. Priešo dalinius negali judėti. Šaudymas retas. Popietė. Partizanai nevalgę, kraujuoti, purvini. Paskelbiu, kad kas trečias gali eiti pavalgyti, apsi - prausti ir vėl grįžti į apsupto prieš - poziciją. Galvoju, kad priešas neturi vilties laimėti ir tiek daug nuostolių mums pridare, tai ir neimsim į be - laisvę - naikinsime. Palikau savo vie - ton vieną iš partizanų ir pats norėjau nueiti į štabą ir painformuoti bei ga - ti žinių. Ėjau pro tvenkinių ruožą, kur gulbės vedžiojo savo vaikus. Prieš pat tvenkinius kelias nuo žemės šal - muotas kareivis su "tokarev" šautuvu ir durtuvu. Mano automatas po pažas - timi. Nespaudžiu gaiduko. Sakau - "mesk ginklą ir pasiduok". Jis, nesku bėdamas išmėgė šautuvą durkliu ir žemę ir eina į mane. Aš tuoj šaukiu "kelk rankas, mes neužmušame belaisvių", bet jo akyse spindi baimė. Apėjau iš užpakalio, patapnojau ar ne turi kišeninių ginklų ir siūlau užrūky - ti. Paduodu papirosų pokelį ir degtu - kus. Ima ir rūko. Tai mūsų taktika gauti iš belaisvių pasitikėjimą. Iš k - rūmų išlenda dar keturi kareiviai pa - siduoti. Sukiša šautuvus durtuvais į žemę ir ateina. Neprašau nei rankas išskelti, bet pats bijau netikėtumų. Jie nebuvo pastebėti nei partizanų, nei vokiečių karių. Sakau - "eisime į mū - sų būstinę valgyti". Už poros šimtų metrų belaisvius perdaviau įsakyda - mas juos tuojau pavalgydinti.

Štabe sužinau, kad mūsų dešinias - sparnę keturi žuvę ir keletas sunkiai sužeistų. Gaila jaunų vaikų. Artėja saulėlydis. Mūsų partizanai jau užė - mę Kauno tvirtovę. Šaudo tik kai at - vyksta nauji, pasimetę priešo daliniai ieškodami priėjimų prie Kauno tiltų per Nemuną, arba kai apsupto dalinio grupelės bando pabėgti į krūmynus. Apžiūrint blindą aplinką šliaužom, sudomino ventiliacijos kaminėliai. Gal būtų galima išspręsti ten sulindu - sius ašarinėm dujom ar sprogmenim - mis. Ne visi kaminėliai eina tiesiai žemyn. Kurie tiesūs, tai priešas istū - męs akmenį ir parėmęs sukryžiuo - tais šautuvų durtuvais, kad negalima buvo ką didesnio įmesti.

Temstant, atvyko vokiečių liepsno - svaidžių būrys leitenento vadovybėje. Pristatė ir paprašė supažindinti su

apakasų ir blindžių sistema. Pats per - ėjo nuolydyje išilgai ligi plento į Gar - liavą. Nusprendė priešą pradėti krap - štyti iš pietų pusės.

(Bus daugiau)

Vilniečiai Paryžiuoj...

(Atkelta iš 6 puslapio)

sėdis vyko mūsų bendrai sujungtose seklyčiose. Akustika buvo gera, net ir verandoje sėdėję posėdį galėjo sekti. Vietos pilnai pakako, dar net porą de - šimčių daugiau būtume sutalpine. Ma -



A. Česnulinienė su dukra laike posėdžio.

tyt, kad kai daugiau žmonių, tai ir sie - nos prasiplečia (čia jau architektū - rinis stebuklas, nes namas paties Pet - ro statytas). Ach, ir vėl Petras bars Po kuklių priešpiečių, Stepas Varan - ka atidarė posėdį Maironio žodžiais: "Sunkioj kovoj už būvį, o Vilniaus ne - užmiršk, lietuvi ! " Ji s pirmininkauti pakvietė Br. Saplį, o P. Ancevičienė - sekretoriauti.

Susirinkimui patiekta dienotvarkė buvo išsami ir programos įvairumu įdomi. Vilniaus krašto žuvusiųjų pa - gerbimui Marija Kalvaitienė labai jau triai padeklamavo Birutės Pūkelevi - čiotės eilėraščių " Sudiev, paskutini Tė - vynės berželi ", kuris ne vieną ašarą iš susirinkusiųjų akių ištraukė. Po žu - vusių pagerbimo kita dienotvarkės da - lis susidėjo iš dalyvaujančių svečių pristatymų, sveikinimų, VLIK'o, ALT' os ir skyrių veiklos pranešimai. Stepa - Varankos paskaitą apie Vilniaus Uni - versitetą perskaitė M. Kalvaitienė. To - liau sekė V. Pečiulio pranešimas a - pie Suvalkų krašto lietuvių veiklą ir



A. Misiūnas daro pranešimą vilnie - čiams 30. 06. 1979, Paris, Ontario .

P. Ancevičienės išpūdžiai iš jos kelio - nės po Lenkiją ir Suvalkų kraštą. Dis - kusijos, klausimai ir sumanymai už - baigė rimtąją posėdžio dalį, apie ku - rią smulkiau, gal būtų, kiti parašys... Meninę programos dalį išspūdingai atliko visiems gerai žinomos aktorės E. Kudabienė ir M. Kalvaitienė. Nors ir trumpai valandėlei visi tarsi pasi - jutome sėdį Kauno ar Vilniaus teatro ložėse. Meninę dalį, Stepo Varankos pa - stangomis, turėjome pirmą kartą posė - dyje. Reikia tikėtis, kad jis ir mielos ponios, Kudabienė ir Kalvaitienė, ki - tais metais net visą aukurą į mūsų so - delį atveš.

Tačiau ir šiemet, posėdžiui pasiba - gus, kai lietuviška daina sodely sus - kambėjo, tai už keletos gatvių gyvenan - čias Martišius pamane, kad per te - levizijos stotį duoda lietuvišką progra - mą. Jo šeima iš to turėjo skanaus juo - ko.

Sąskrydy dalyvavo iš Chicagos, De - troito, Rochesterio, St. Catherines, Sud - burio, Ottawos, Strathroy, Ingersoll, To - ronto, Hamiltono, Burlingtono, Delhi ir iš kitų miestų vilniečiai, Norėčiau vi - siems asmeniškai padėkoti už atvyki - mą ir už nuoširdų prisidėjimą prie sąskrydžio pasisiekimo... Tačiau di - džiausią padėką norėčiau išreikšti vi - sų dalyvavusių vilniečių vardu Kana - dos Krašto Vilniaus Sąjungos Valdy - bai Toronte už taip vykusiai pasiseku - sį sąskrydį. Žodžiais neišreiškiamą pa - garbą ir padėką tos valdybos pirmi - ninkui Stepui Varankai, kuriam Vilniaus krašto reikalai buvo, ir yra daug svarbesni, negu jo paties sveika - ta.

Širdingas ačiū taip pat Vaciiui Skre - butėnui už nupieštą puikų paveikslą, kuris puošė ne tik mūsų namus, bet ir ateityje sveikins vilniečius, atvyku - sius į sąskrydį ar prie progos mus aplankius.

Tuo pačiu kartu norėtume pakvie - ti visus vilniečius, kad pro šalį važiuo - jant mūsų sodybos neaplenktumėt ir nakvynei apsisistotumėt.

Mūsų adresas: 70 Main Street, Pa - ris, Ontario. Telefonas - 442 - 4137 (area - 519)

Kas metais sąskrydžio dalyvių skai - čius auga, tad linkiu, kad kitais me - tais jų net dvigubai padidėtų.

Nenuilstamos veiklos Vilniaus Kra - sto ir Lietuvos labui !

Redkolegijos pastaba: už jūsų puikų beletristinį rašinį - pasakojimą mes išreiškiame nuoširdžiausią ačiū, ir kviečiame, gerbiama Angelė, mum ra - šyti daugiau ir dažniau, nes laikraš - tis, pasižymis politiniu rimtumu, taps labiau lyriškas ir patrauklesnis vi - siem !



TELŠIŲ VYSKUPIJA

Kun. B. S. Danis

(Tęsinys)

Pasirodė, kad pirmasis Žemaičių Vyskupas, dėliai žemaičių pagonių spaudimo, negalėjo ilgiau Varniuose užsilaikyti ir dirbti jam pavestą pas - toracijos darbą, todėl laikinai buvo iš - sikėlęs gyventi į svetimą miestelį - Luokę. Vyskupas Motiejus I Trakiš - kis Žemaitijoje ištėvė nuo 1417 m. iki 1422 m. Todėl vėlesnieji Žemai -

čių Vyskupai apeido Varnius ir per - sikėlė į saugesnę ir ramesnę vietovę pasirinkdami Alsėdžius, kur ir klima - tas atrodė sveikesnis, nes kur tik pa - žvelgsi tada uošė žalios, kvapios pu - šys ir snūduriavo smėliu nukloti žė - maitijos kalnai ir kalneliai.

Anot Vysk. M. Valančiaus istorinio - veikalo "Žemaičių Vyskupystė", su - žinome, kad pirmasis vyskupas, kuris apeido Varnius ir persikėlė į Alsė - džius, buvo Motiejus iš Topolio. Tuo būdu Alsėdžiai tapo Žemaičių Vysku - pijos centru, tačiau anot Vyskupo M. Valančiaus, šis Vyskupas " buvo laba - bai linksmas, dažnai mėgo kviesti sve - čius, o vyskupystės nedaug ką žiūrė - jo " Kitas Alsėdžių Vyskupas Jurgis III "kiauras dienas medžiojo ". Vysku - pas M. Valančius, prisimindamas ir dar vieną Alsėdžių Vyskupą Petkevi - čių, irgi dejuoja rašydamas: "medžio - klė jam rūpėjo - nuo austant iki tems - tant po laukus su šunimis skrajojo. O kad taip būtų ieškojęs dangaus kaip medžioklėje paukščių, būtų galėjęs - pralenkti net ir Šv. Povilą Apaštalą . Tačiau Alsėdžiai gali pasididžiuoti tu - rėję ir labai pavyzdingų Vyskupų, iš - tarp kurių žymiausią vietą užima kata - likybės gaivintojas Žemaičiuose Vys - kupas Merkelis Giedraitis (1576-1609)

Praeityje yra buvo daromi žygiai - Žemaičių Vyskupų Sostą iš Alsėdžių atgal perkelti į Varnius, panašiai, kaip Popiežių Sostas iš Avignon Prancūzi - joje Viduramžiais buvo vėl sugrąžin - tas, praslinkus 70 metų, į Romą. Tuo tikslu 1669 metais Popiežiaus įsaky - mu Alsėdžio Vyskupui Vladislavui Gie - draičiui buvo liepta Vyskupijos cent - rą perkelti vėl į Varnius ir čia nuo - lat gyventi. Vyskupas paklausė Popie - žiaus įsakymo, tačiau Varniuose, pa - gyvenęs vos keletą dienų, atgal išdū - mę į savo pirmtakų pamėgtus Alsė - džius.

Vysk. Merklio Giedraičio rūpesčiu Alsėdžiuose buvo pavyzdingai užlaiko - ma Kunigų Seminarija, vėliau perkel - ta į Varnius, o dar vėliau į Kauną.

Kitas Vyskupas Juozapas Arnulfas Giedraitis (1754 - 1838), gyvenęs Al - sėdžiuose, Vyskupijos sostą perkėlė į Varnius, bet dėliai senatvės ir drėg - no Varnių klimato (Varniai randasi tarp dviejų didelių Biržulio ir Lukšto ežerų, o be to, netolimai tyvuliuoja ir kitas nedidelis Stervo ežeriukas), grįžo atgal amžių baigti į Alsėdžius.

Varnius, kaip Žemaičių Vyskupijos centrą, labiausiai ir geriausiai išgar - sino 1850 - 1864 Vyskupas Motiejus Valančius (1801 - 1875), griežtai at - sisakęs gyventi Alsėdžiuose.

Po nepasisekusio sukilimo prieš rusus 1863 m. rusų valdžia įsakė Vys - kupui Motiejui Valančiui su visa Ku - nigų Seminarija persikelti į Kauną, kad rusų valdžios akims būtų lengviau sekti Žemaičių Vyskupo reli - ginę ir tautinę veiklą. Rusų valdžios priverstas, Vyskupas Motiejus Valan - čius savo sostą ir Kunigų Seminariją iš Varnių perkėlė į Kauną 1864 me - tais, skaitydamas save Žemaičių Vys - kupu, o Kunigų Seminariją Kaune - Že - maičių Dvasine Seminarija, iki šis vardas tapo pakeistas į Kauno Metro - polijos Kunigų Seminarijos vardą, iš - teigiant 1926 m. Lietuvos Bažnytinę Provinciją Arkivyskupo Jurgio Matu - laičio (1871 - 1927) pastangomis. Šio švento gyvenimo Arkivyskupo dėka ir Popiežiaus Pijaus XI parėdymu (bu - le): "Lituanorum gente " - "Lietu - vių tauta " (visa katalikiškoji Lietu - va

va buvo padalyta į penkis Vyskupijas su savais Vyskupais. Taip atsirado Kauno Metropolinė Arkivyskupija su Arkivyskupu Juozapu Skvirecku (1873 - 1959), Telšių Vyskupija (Atgimusi se - noji Žemaičių Vyskupija) su Vyskupu Justinu Staugaičiu (1866 - 1943), Pa - nevėžio Vyskupija su Vyskupu Kazimi - mieru Palta Roku (1875 - 1958), Vil - kaviškio Vyskupija su Vyskupu Anta - nu Karosu (1856 - 1947), ir Kaišia - dorių Vyskupija su Vyskupu Juozapu Kukta (1873 - 1942)

Įkūrus šias penkis naujas Vyskupi - jas Lietuvoje, paskutinis Kaune gy - venęs Žemaičių Vyskupas Pranciškus Karevičius (1861 - 1945) savo vietą užleido jaunesniam įpėdiniui Ark. J. Skvireckui, o pats įstojo į Marijonų Vienuolyną Marijampolėje. Tuo būdu seniau gyvavusi Žemaičių Vyskupija su Vyskupų Sostais pamainomis Var - niuose, Alsėdžiuose ir Kaune forma - liai išnyko, tačiau faktiškai ji atgimė kiek kitokesnėje formoje, įkuriant Tel - šių Vyskupiją su Vyskupo Sostu Že - maičių Sostinėje - Telšių mieste. To - dėl Telšių Vyskupija galima skaityti tęsinus seniau kelius šimtmečius gy - vavusios Žemaičių Vyskupijos kal - nais, ežerais, upėmis išpuoštame Že - maičių krašte.

(Bus daugiau)



Telšių Katedros vidus. Prie altoriaus Vyskupas Justas Staugaitis, sa - kęs pamokslą, šalia jo stovi prelatas V. Borisevičius ir kanauninkas A. Simaitis. Iš abiejų pusių altoriaus rėtosi Telšių Seminarijos klierikai.

rei Traninai ir jos draugei vyresnei pagal pareigas, taip pat MVD majorai Olgai Šimkanis, Latvijos žydei, nepaprastai nusis - tačiusiai prieš politinius, buvo žinoma plačiai ir joje būdavo tal - pinami susirgusieji politikalniai lagerių 1, 2, 5, 17, 19, 10 ir kitų, kur buvo kriminalistai. Tai sena Gulago ligoninė Bėrašo vo kaime, lagery Nr. 3.

Bedirbant lagery teko susitikti ir su savo bendrabyliais Kazi - mieru Skebera, kuris, kaip politinis recidivistas, buvo laikomas ypatingo režimo lagery Nr. 10. Anksčiau tokio skirstymo prie - Nikitos nebuvo, bet įvedus naują kodeksą, kuris Rusijos Fede - racijoje įsigalėjo nuo sausio 1d. 1962 m. buvo suorganizuoti to - kie lageriai, kur kaliniai nešiojo dryžuotas uniformas, tiktai tas dryžavimas, labai panašus į nacių konclagerininkų, bet ir su sa - vitu skirtumu - dryžai ėjo ne vertikaliai (juodi ir balti), bet - chorizontaliai. Vieną ar kitą, taip aprenkti žmonės - kaliniai atrodė baisiai ir mus, jaunuosius konclagerininkus, einančius pirmuosius žingsnius, baigusius sovietinės aukštąsias mokyklas - ne tik stebino, bet ir gąsdino, nes kurį laiką, nuo 1954 iki 1962 metų to nebuvo. Kaliniai nešiojo jokių uniformų arba nešiojo tamsiai mėlynas, daug mažiau įžeidžiančias žmogišką vertę - bei orumą. Paskutiniaus Nikitos valdymo metais, kai man te - ko atbūti likusių bausmės dalį, prasidėjo koks tai Stalino dvas - sios grįžimas į MVD sistemą ir mus konvojavę seni čekistai, kaip senas enkevestistas, frontininkas Petiorka (taip ji vadin - davome, kadangi mėgdavo bausti karceriu kalinius ir paprastai visuomet standartiniai duodavo penkis paras). Kiti, pavyzdžiui, satrapiškas mordvinas, vyresnis MVD leitenantas), Kicajevs diferencijuodavo, duodamas tris, penkis, septynis ir dešimt parų). Panašus buvo ir kitas mordvinas Učuvatkinas, viršila, ku - ris taip pat. engdavo kalinius, ypač politinius, kaip ir Kicajevs.

Centrinės Ligoninės personalas, kaliniai ir laisvieji, gydyto - jai, feldšeriai ir medsesserys buvo įvairūs. Kalbant apie lais - vuosius, negalima nuneigti fakto, kad dalis iš jų; ypač jaunųjų ne - buvo blogi ir mus traktuodavo kaip žmones, nors visuomet keis - tai atrodydavo jiems, kam mes esame čia, pirmoje eilėje pabal - tiečiai, kurių lageriuose buvo gausu. Jie užėmė antrą vietą po ukrainiečių. Vėliau, tiesa, juos pralenkė rusai ir žydai, net komu - nistų netrukio. Tokių komunistų, kurie dar vis norėjo laikytis se

nos Stalino politikos, grįsdami savo įsitikinimus ant vienos ir pagrindinės bazės " nemoki išmokysim, nenori priversim ". Ni - kita su tokiais komunistais, kurie šiaušėsi ir agitavo prieš jį - senus ar naujus kadrus, sutalpinę ir lagerius ir kartu su nacio - malistais pabaltiečiais, ukrainiečiais bei kitais. Tik vėliau, kai - jų atsirado gana daug, net tokių didžiųjų ", kaip Pskovo antras - partijos sekretorius, Rezanės srities pirmasis sekretorius I - vanas Jakovlevičius, kuris kurį laiką dirbo Centrinės Ligoninės sanitaru ir kiti naujai nuteisti po 5 - 10 metų į prasidėjus try - nimuisi tarp idealistų patriotų, MVD administracija nutarė tuos buvusius savus žmones, tuo laiku nubaustus lageriu, perkelti į kitas stovyklas, surūšiuojant visus kalinius pagal straipsnius, net teritorialinius atributus. Vienu laiku buvo bandoma atskir - ti pabaltiečius ir paruošti juos " politiniam subrendimui ", kad pasak kai kurių KGB tarnautojų paskalų, kurias paleisdavo į la - gerius atvykę lietuvių, latvių, estų kegebištai, siekdami žinomus politikos, kad apgauti savus tautiečius, verčiant ir agituo - jant prisipažinti kaltais, sudarant sąlygas " bausmei sutrumpinti " ir kitas pinksles. Tiesa, kai kurie jaunuoliai, gavę menkus termi - nus buvo apgauti ir užverbuoti bei pasižadėjo jiems dirbti, bet tai buvo neskaitlinga mažuma ir tai, gal daugiau iš latvių. Lie - tuviai ir estai laikėsi tvirtai, net kai kurie ukrainiečiai suski - lo, nekalbant apie gudus ir moldavus.

Lagerio feldšeriai ir gydytojai, kaliniai, daugiausiai buvo uk - rainiečiai, bet chirurginiame korpuse vyravo lietuviai. Pats vy - riausias ir patikimiausias administracija, vadinasi, majorai Traninai buvo Vincas Jasas. Negalima teigti, kad jis buvo parsid - davęs, betgi mokėjo laviruoti, o ypatingai su moterim, kurios lagery griežtai uždraustos. Joki būdu negalima buvo vesti flir - to su laisvąja medseserim, jau nekalbant apie meilės dalykus. Tokia medseseris ar gydytoja būdavo pasmerkiama ir išmetama iš MVD sistemos su "vilko " bieliu, o kalinys, jei operatyvinis skyrius įrodys, kad jis " nusikalto ", bus tuoj pat išvestas į kalė - jimą ar kitą lagery su pagrėžintu režimu ir jau niekada feld - šeriu nedirbsi. Vincas Jasas buvo sumanus ir jam praeidavo vi - si numeriai. Žinoma, gal dėl to, kad ji globojo pati majorė, bet už ką niekas nežinojo, o jeigu ir žinojo, tai paliko paslaptį.

(Bus daugiau)

NUO VILNIAUS LIG LINKOLNO KRANTO

LAGERIO LIGONINĖJE

Pagaliau po pusmečio, intensyvaus, praktiško darbo ir "studi - jų " lagerio sąlygose tapau feldšeriu. Išlaikiau egzaminą pas MVD majorę Jakateriną Ivanovną Traniną. Joki būdu nebūčiau praėjęs "mandatų " komisijos, jei ne MVD leitenantė, jauna chi - rurgė Larisa Aleksandrova Pėškova, kuri nuteikė, seną čekistę (amžiumi dar neseną), kad naujai atvežtasis iš Lietuvos y - ra gabus, doras ir pareigingas, o ir straipsnis ne toks jau bai - sus - 58 - 10, tai yra, propaganda ir agitacija, anot rusų, tai žm - nės nieko nekalti, tik politiniai plepiai, baltuny, bet prie Stalino buvo traktuojami žiauriai, laikomi dešimtimis metų konclage - riuose. Laikai tada buvo chruščioviniai, suminkštėję ir patys čekistai, net chirurginio korpuso viršininkas majorė Tranina ne - besuprato, kas atsitiko su Rusija. Ji prisipažino pati vėliau, kad mažiau verkusi, kai tėvas mirė, negu lydint generalisimui į ka - pus 1953 metais. Larisa buvo jau kitokia, naujai iškepta chirur - gė, kurios tėvas nepriklausė MVD kariuomenei, o regulieriem frontininkams ir buvo patyręs karo žiaurumus, pamatęs netei - sybę ir MGB savivaliavimą pačioje sovietinėje armijoje. To - dėl Larisa, prisiklausiusi tėvo ir mamos pasakojimų (jos ma - ma mokytoja iš Astrachanės) buvo mums politiniams lojali "ir - neretai gindavo prieš kriminalistus, kurie, nors ir nebuvo laiko - mi su mumis kartu, bet į ligoninę, kuri aptarnavo kelis lagerius Mordovijoje, talpindavo visus, tik jų, žinoma, buvo toje zonoje nepalyginamai mažiau.

Centrinė Ligoninė, kurioje aš išdirbau beveik penkis metus, kaip chirurginis feldšeris, vadovaujant žydiškos kilmės majo -

Viktoras LIBERTIS

Pasaulyje vienas iš tūkstančio žmonių kalba lietuviškai...

Ar tu vienas iš jų?

Ir nieku hitu tauta neapneikš savo
širdies, sielos ir dvasios taip,
kaip savo kalbą.

VYDŪNAS



JAUNIMO LAIŠKAS POPIEŽIUI

Laisvojo pasaulio lietuvių jaunimas suplaukęs į savo ketvirtąjį pasaulinį kongresą, kuris įvyko Federalinėje Vokietijoje, Altenberge, liepos 19 - 29 d., labai nuoširdžiai sveikina Jus, šventasis Tėve, ir prašo Jūsų apaštališkojo palaiminimo sau, savo pavergtai tėvynei Lietuvai ir jos kovojančiam jaunimui. Suvažinę iš Anglijos, Argentinos, Australijos, Brazilijos, Italijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados, Kolumbijos, Prancūzijos, Švedijos, Urugvajaus, Venezuelos ir Vokietijos aptarti mus liečiančias įvairias problemas ir paruošti konkrečius ateities veiklos projektus, mes ypatingą dėmę šį skyrėm broliams ir seserims Lietuvoje, kurią sovietai brutaliai ir nelegaliai užėmė 1940 metais. Mums neapaprastai skaudu, kad mūsų bendraamžiai kenčia už savo religinius įsitikinimus, o tokie asmenys, kaip Viktoras Petkus yra baudžiami už Dievo ir tėvynės meilės skiepimą, jaunuimui. Skaudu matyti, kaip sovietinis atėjūnas persekioja tikinčiuosius vaikus mokykloje, viešai išniekindamas jų įsitikinimus ir kliudydamas jiems siekti aukštesniojo mokslo. Mums labai skaudu matyti, kai okupantas daro viską, kad užgniaužtų bet kokią dvasinę gyvastingumą, prasiveržiantį jaunimo gretose, stengdamasis išugdyti vien materializmu pagrįstą visuomenę.

Mes ypač giliai vertiname Jūsų parodytą palankumą lietuvių tautai bei Jūsų paramą tikintiesiems Lietuvoje. Džiaugiamės, kad šv. Petro įpėdinis yra žmogus, kuris gerai supranta Lietuvos padėtį bei prašome Jus ir toliau visos bažnyčios vardu kelti viešumori lietuvių tautai daromas skriaudas.

Mes prašome Jus viešai paskelbti visam pasauliui apie Lietuvos padėtį ir savo drąsos bei stiprybės teikiančius žodžius skirti Lietuvos jaunimui, kuris šaukiasi pagalbos kovoje už religinę bei tautinę laisvę.

Pasirašo PLJS pirmininkė Gabija Juozapavičiūtė, PLB pirmininkas Vytautas Kamantas, IV PLJK pirmininkas Andrius Šmitas, Australijos, Argentinos, Brazilijos, Didžiosios Britanijos, Kanados, Kolumbijos, Prancūzijos, Italijos, Švedijos, Urugvajaus, Vokietijos, JAV ir Venezuelos atstovai.

Šis manifestinis laiškas įteiktas jaunimo delegacijos pas Popiežių, rugpjūčio 1 d. Castel Gon Dolfo, Italijoje.

šokti tautinius šokius ir dirbti lietuvišką darbą. Pastebėta, kad tame mieste nėra jokių ideologinių organizacijų ir jaunimas gerai sugyvena tarp savęs ir su vyresniaisiais tenai gyvenančiais lietuvišiais.

Mes finansiškai stovime gerai, gaudami aukų iš įvairių lietuviškų finansinių įstaigų, bet neprašome pinigų nei iš PLJS, nei iš PLB, nei iš Kanados lietuvių Bendruomenės.

Taigi, Lietuvių Jaunimo Sąjungos Kanadoje ateitis kol kas atrodo gera ir veikli.

11.06.1979. Paulius Kuras.

Priesaika

Liūdas Vasaris

Iš pagrindinės poezijos, skelbiamos "Alra Mater"

Prie draugo kapo - žemės kauburėliu
Dainuot nebegalėjau kaip anksčiau,
Eilėraštį, lyg šautuvą, išskėlęs,
Aš apie savo paskirtį masčiau.

PAGROBTŲ TAUTŲ SAVAITĖ

Lietuvių Laisvės Lygos prezidentas dr. Petras Vileišis pareiškė pagrobtų tautų savaitės progą: "Aš manau, kad tai labai puiku, kad Waterbury buvo vienas iš JAV nusiųstų, kuris pasveikino Popiežių ir palaikė jo nuomonę apie žmonių laisvę". Petras Vileišis, buvęs Lietuvos diplomatas, pasitraukęs iš savo šalies 1940, pridėjo, kad 9 ml. Rytų Europos piliečių (lietuvių, latvių, estų) yra sovietų vyriausybės persekiojami ir engiami. Jis nurodė, kad Lietuvių Laisvės Lyga pakvietė buvusį CIA direktorių Georg Bush, kandidatuojantį respublikonų prezidentu, kad jis išreikštų savo nuomonę apie pavergtą tautą, kai jis Waterbury mieste spalio 9 d. 1979 viešai kalbės.

Petras Vileišis pakaltinęs Amerikos vyriausybės lyderius pareiškė: "Saugokite laisvę ir nedarykite daugiau nuolaidų engėjams ir užkariatoriams!"

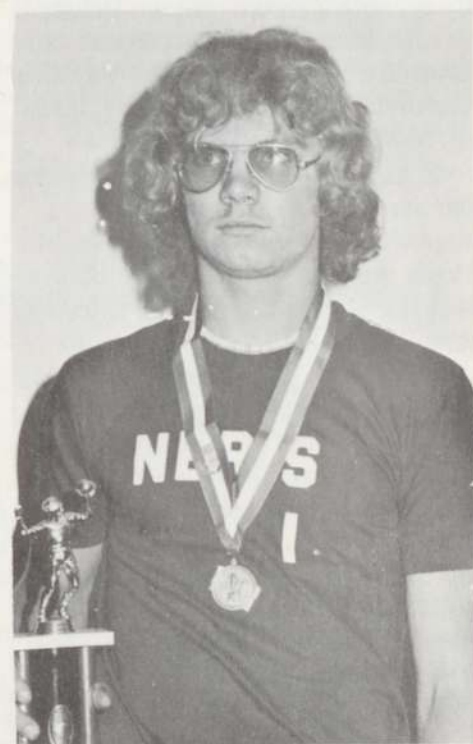


Nauja lietuviška šeima Clevelande. Neseniai susituokė Nijolė Mainelytė ir Algis Rukšėnas. Nijolė kaip "Grandinė" šokėja su grupe apkeleivusi Pietų Ameriką, Europą, Kanadą ir daugelį šio krašto miestų. Abu veiklūs lietuviškose organizacijose. Algis Rukšėnas yra knygos "Day of Shame" autorius. Rukšėnienė, jaunojo mama (iš kairės), J. Taorienė. Rukšėnas, jaunojo tėtė, jaunieji Algis ir Nijolė Rukšėnai, dr. V. Stankus ir gėlių mergaitė N. Mickutė. Nuotrauka J. Garlos.



K. Degutis, išrinktas į geriausią žaidėjų grupę ir gavęs "trofėjų".

Valdas Audronis



Neries žaidėjas A. Degutis savo amžiaus grupėje išrinktas į visos Amerikos jaunųjų rinktinę "All Stars" buvo apdovanotas "trofėju".

Mūsų gyvenimo prasmė

"Tik prakeikimas šiuo laiku užgimti!"
Girdžiu nekartą aimanas kitų.
Dažnai ir man panašios kilo mintys
Ant tėviškės dirvonų sutrenptų.

Deja, grobikai patys nenuveina
Į skirtus jien s istorijos kapus.
Mes gimėm, kad kovotume, kad ainių
Gyvenimas nebūtų toks trapus!

Laisvės žiedas

Už gimtinę brangią žuvo mūsų broliai
Tartum lapai kritę ištisa karta!
Slenka sunkūs metai... Priespauda lig
šiolei...
Rūsčios dienos, naktys... Laisvė
pasmaugta...

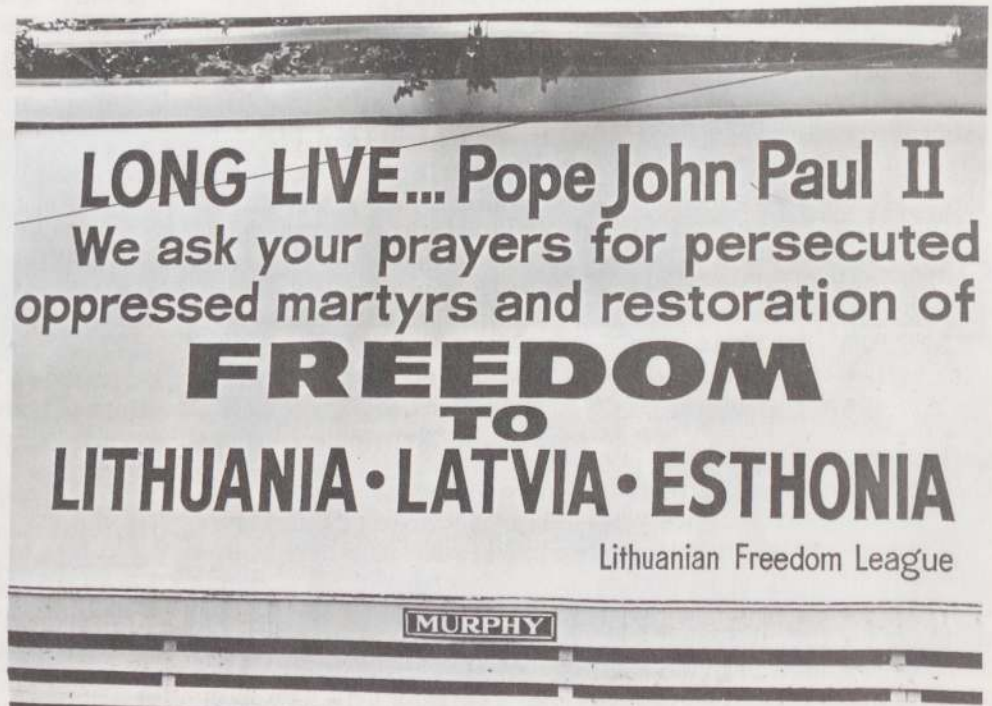
"Paklūpdysim visą Lietuvą ant kelių,
Visą ją nuvesim Sibiro keliais!
Kur tik mes praeinam - net menka
gėlėlė
Šimtą metų savo žiedo nebeskleis!"

Šoka piktą šokį ant kapų grobikai,
Mindo baltą žiedą, trypia ramunes...
Mes pasmaugėm laisvę! "sulaukėję
klykia,
Lietuvai uždėjom amžių grandines!"

Nors ir kaukia, trypia tos laukinės
gaujos,
Skleis gėlytę žiedą - Laisvė dar
gyva!
Jį gaivins pralietas mūsų brolių
kraujas,
Kaip tas baltas žiedas kelsis Lietuva

Didžiulis ryžtas širdyje išaugo
Ir sušukau visu balsu!"

"Kovosiu ligi pergalės šioje vietoje draugo
Nuo šiol poetas ir karys esu!"



Lithuanian Freedom League

MURPHY



Neries jaunųjų tinklinio komanda (13 metų ir jaunesni) laimėjo Junior Olympics 3 vietą. Nuotrauka L. Degučio.



Junior Olympics dalyviai (16- metų ir jaunesni), Neries jaunųjų tinklinio komanda birželio 26 - 29 d. dienomis, 1979 m. išsikovojusi bronzos medalius ir užėmusi trečią vietą. Nuotrauka L. Degučio.

PLJS VALDYBOS SĄSTATAS

Dabartinės PLJS valdybos sąstatas:
Pirmininkas - Paulius Kuras
Vice - pirmininkas - Raimundas Sungaila,
Protokolų sekretorė - Nijolė Simanavičienė,
Informacijos sekretorė - Danguolė Juozapavičiūtė,
Išdavininkas - Vytas Valaitis,
Ryšininkė - Rita Parešytė,
Vakarų Kanados jaunimo reikalų atstovas - Jurgis Valaitis.

1979 metų veikla nėra sustojusi. Esanė dalyvavę keliuose Kanados daugiakultūriniuose suvažiavimuose, su-ruošėme Kanados atstovų paruošiamąją savaitgalį, ir dalyvavome bendrame Kanados - JAV atstovų paruošiamame savaitgaly.

- organizavome Kanados atstovų apsilankymą pas Kanados ambasadorius Anglijoje ir Vokietijoje,

- iškėlėme V - jo PLJ Kongreso klausimą - kur ir kada bus? Pakvietėme jaunųjų menininkų vienetą iš V. Vokietijos koncertuoti Kanadoje ateinančiais metais,

- suorganizavome Tarybos narių suvažiavimą ir IV PLJK skaidrių rodymo popietę per Kanados Lietuvių Dienos spalio mėnesį. Tuo pačiu metu rinkime naują KLJS Valdybą,

- dalyvavome kasmetiniame "Pabaltiečių Vakare", Otavoje Parlamento rūmuose.

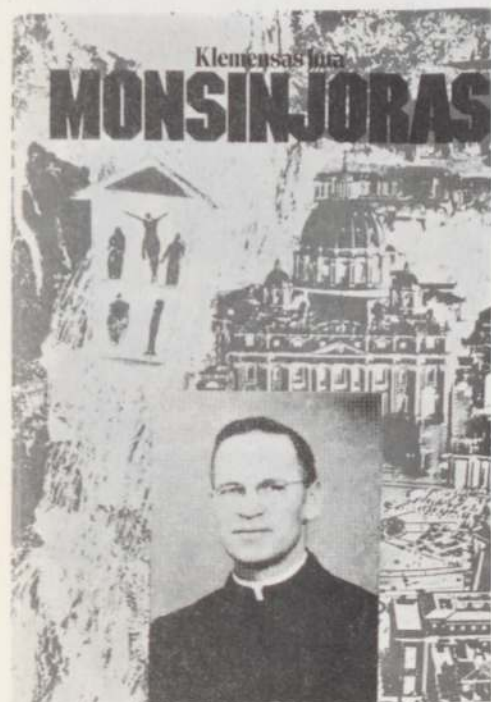
Problema yra ta, kad 1) valdybos nariai vis keičiasi, todėl stengsimės sutrumpinti jų kandidatūros laiką nuo trijų iki 2 metų, 2) Tarybos nariai nevisuomet rūpestingai atlieka savo pareigas, todėl rinksime naujus narius šį rudenį, 3) trūksta užnugario bendrinio jaunimo tarpo. Todėl laukiame ir pageidaujame, kad IV PLJK nutarimuose būtų konkrečios veiklos gairės jaunimo sąjungoms traukti savo karšto jaunimą į veiklą.

Geriausios žinios yra, kad tolimose Kanados Vakaruose įsisteigė LJS vienetas, kuris organizuoja jaunimą



Neries jaunųjų (18- metų) tinklinio komanda su treneriais Z. Žiupsniu ir J. Gedvila. Nuotrauka L. Degučio.

KULTŪRINIS PUŠLAPIS



Et lux perpetua luceat ei...

Knygos autorius savo in memoriam laisvai ir įtikinančiai primena mums, kad lietuviai "laiko vingiuose, gyvenimo vargų painėse buvo ir yra Viešpaties maloningumo apdovantoti didžiai šviesiomis asmenybėmis".

Norėtusi pridėti, kad lietuviams šiuo metu, kad tas dorybės dar padidinti ir išsikvoti savo tautai politinę - valstybinę nepriklausomybę, būtina reikalinga vienybė ir malda ir dar karta malda...

Ši knyga, tai tikri įvykiai, jei taip galima pasakyti, iš kosmarinų epochos, iš tų dienų, kada mūsų laisvą tėvynę užgriuvo Maskvos raudonosios ordos su visu šetonišku žmonių naikimo aparatu - GPU, MGB, NKVD ir taip toliau. Tai sukrečiantieji įvykiai, bet jie tikslūs ir teisingi, jie visuo - met mums atmintini, nes jie yra liūdininkai istorijos teisme, kurio Maskva kaip ir Berlynas neišvengs.

Knygos MONSINJORAS pagrindinis herojus, tai dvasiškis ir didelis patriotas, anų tolimų laikų Kauno kunigų seminarijos prefektas Zenonas Ignatavičius - Ignonis, buvęs Kristaus apaštalas Gudiųje nacių okupacijos laikais, o vėliau tremtinys Vokietijoje Šventojo Kazimiero Lietuvių Koleijos organizatorius, teologijos mokslų daktaras, Rio de Janeiro lietuvių kolonijos ilgametis spiritus movens, krikščioniškai lietuviškos dvasios gaivintojas ir stiprinėjas.

Jis, Zenonas Ignatavičius, lyg gaivnantis spindulys, knygos autorius žodžiais, buvo Brazilijos lietuviams.

Uolus kunigas, kanauninkas, prelatas, visuomenininkas ir visų draugas. Labai kuklus gyvenime ir mylimas visų kaip brolis, tėvas, sielos vadovas.

Jis tylus apaštalas tarp kalinių, karo belaisvių svetimosiose žemėse.

Gana taikliai ir subtilybiškai Halina Di džiulė - Mošinskienė rašo apie jį: "Prelato Zenono Ignatavičiaus kelias Brazilijoje nebuvo šilka klotas", bet savo kantrumu, saulėta nuo taika, jaunatvišku entuziazmu ir žmogaus pažinimu jis sugebėjo prikelti lietuvių, užsčiusių tropikų palaimintoje šilumėlėje..."

Verta atkreipti dėmesį į knygos puslapius, kuriuose randame labai daug pirmos sovietinės okupacijos su kresčiančių vaizdų, kurie pasikartojo vėliau ir kaip "išrinktoji tauta" nebuvo skriaudžiama nepriklausomoje Lietuvoje perėjo į okupanto pusę su vispasiško cinizmo ir brutalumo maniera. Štai ką žydų bendruomenės atsotai 1940 metais rašė Kauno miesto Vykdomojo Komiteto pirmininkui Antanui Garmui (Draugui Dr.): "Kadangi dabar jau turime laudies valdžią ir mūsų kraštui daugiau nereikia lingi religijos skelbėjai, todėl prašome tuojau pat Kauno kunigų seminarijos rūmus įteikti Kauno žydų ligoninės personalui, kad galėtų juose patalpinti savo šeimas ir įrengti slaugių vaikams darželį ir pionierių būstinę. Tikimės, kad šis mūsų teisėtas liaidiškas prašymas bus tuojau paterkintas, etc..."

Žinoma tokį prašymą tuoj pat patvirtino tuometinis Liaudies Sveikatos Ministras dr. L. Moišė Koganas.

Tokiai žydų akcijai net lietuvių komunistai pasipriešino. Kauno Kunigų Seminarijos patalpos atiteko sovietams, raudonarmėčių karininkams.

Skyriuje "Kėnų kelias" knygos autorius išreiškia lietuvių tautos, persekiojamos ir pasmerktos sovietinio genocido baisumams, mintį tokiais žodžiais: "Ir tik Tu, o Dieve - likai vie nintelė viltis..."

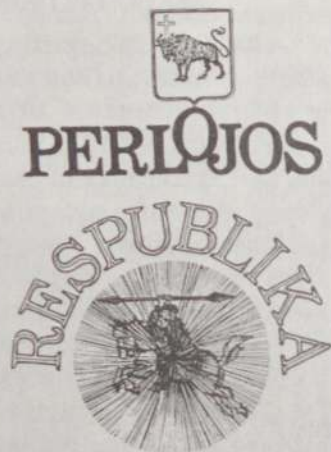
Tačiau autorius išryškina dar ir

kitą viltį, kuri ištikrųjų kaip jis pats vėliau įsitikino buvo absurdiška, ne - tikra ir apgaulinga.

Daugumos lietuvių viltys vis krypo į Ameriką. Tada nežinojome, kad Amerika neužtars veiksmu nelairingas pavergtas tautas, jeigu tame neįžiūrės rės sau patiemis naudingo biznio..."

Ir štai pagaliau "Kovoianti tauta". Tame knygos skyriuje vaizdingai autorius perteikia visos lietuvių tautos nuotaikas, kai sovietai laike metų (be veik metų) žiauriausiais būdais susidorojo su lietuvių patriotais, inteligentija. Visa tauta, išgasdinta ir vaikma laukia konflikto tarp hitlerinės Vokietijos ir sovietinės Rusijos, Lietuvos okupantės. Tuo metu miškų tankmynai priglaudė Lietuvos jaunimą, visus tuos, kuriems grėsė pavojus būti suimtiems ir išvežtiems į Sibirą... 1941 metų karas išgelbėjo lietuvių tautą nuo Sibiro, kai ją okupavo vokiečiai.

Jurgis Gliuda



JURGIS GLIUDA

Naujas Jurgio Gliudos romanas "Perlojos Respublika", išleistas Džukų Draugijos Chicagoje, prerijutas "Draugo" dvelkia į mus netolima praeitimi gražia Džukijos gamta, realybe ir personažų tobulais veiksmams. Knygos apimtis - 370 puslapių, išleista 1000.00 egzempliorių tiražu, kaina - \$ 10,00.

Jurgis Gliuda, kaip ir ankstesniuose romanuose, panašiai ir paskutiniame "Perlojos Respublika" su ypatinga meile Džukijai, jos gyven tojams, gamtai piešia savo herojų paveikslus, kurie pristatomi mūsų skaitytojui ne tik su gyvenimiškais paviršutiniškumais, bet ir su dvasiniais išgyvenimais.

Štai spalvingi Džukijos peizažai pa veiksmai: "Buvo kruvinių aštuoniolik metų pabaiga. Bobų vasara buvo nužydėjusi, spalio galas lietingas... Vėjas plėšė paskutinius lapus nuo išdžiūusių skroblų, lingavo Perlojos medes pušys, atrodo, net braskėjo senų seniausi maumedžių rasta, iš kurių buvo suresta dėl savo amžiaus padūmavusi, skeltinėmis lentomis apkalta Perlojos bažnyčia."

Meistriškai autorius įveda į Perlojos gyvenimą ką tik grįžusį iš Rusijos, lietuvių kareivį, perlojišką mėtą ir vėtytą Tada Grigą, kuris visa savo lietuviška siela, ilgesiu ir dvasios geismu gauda vaizdus ir džiaugiasi žmonėmis senais ir jaunais, mergaitėmis ir jaunimu.

Tadas ejo plačia bažnytkaimio aikšte, vėl smalsiai stebėdamas savo gimtietį sugrįžėlio akimis. Vėl krito akysna kieto maumedžio statinys - bažnyčia ir nustebino lengvai pastebimu savaimingumu: atrodė ta dviejų kuklių bokštelių bažnyčia kieto džiukų žemės atkaklumo išikūnijimas. Tokia ap link paploščia žemė, tokios banguo tos kalvelių vėpūtės..."

Psichologiškai ir didelio menininko plunksna aprašo Tado Grigo dvasinę dvikovą po mūšio su lenkais, kurie buvo užpuolę Perlojos gyventojus. Tadas, kaip karo amatininkas, kulkosvaidininkas šaudė į lenkus, tačiau nebuvo ramus, kai jų lavoną gulėjo sniege, netoli sukupoto Pilsūdžio kūno ir kitų aštuonių nužudytų perlojiškių. Jis ir perlojiškė mergaitė Agulė Klimkaitė kartu priešinasi išiveržėliams be gailėsio žudikams - lenkams, tačiau jis žudydams suabejoja meilės artimui ir neapykantos žmogui kodeksu. Prisimindamas motinos kodeksą, tai malda, dorovė, Dievo įstatymai, negalėjo surasti atsakymo. Autorius su randa atsakymą, kad "kautynių laukio motinos kodeksas visai netiko. Mūšyje buvo kita tiesa, visagalis šetono įstatymas: žudyk! Tas įstatymas buvo paremtas akla kova dėl savo egzistencijos - jeigu tu nenužudysi, tu pats žu si."

IŠ ALMA MATER

Gyvename laikus, kada tokios sąvokos, kaip teisingumas, blaivumas, dora skaistybė, ištikimybė, kuklumas, susivaldymas, pasiukojimas... daug kam atrodo ne tik abstrakčios, bet ir nepatrauklios, negyvenimiškos. Petai kelia mas gyvenimo prasmės klausimas.

Priemonės pasiekti tikslui laikomos pačiu tikslu. Nuskurdusi ir grožio samprata. Nors tyliai, bet vis dažniau kalbama apie nužmogėjimo procesą. Alkoholizmas, šeimų nepastovumas, ištvirkavimas aistrų nevaržoma laisvė, negimusių kūdikių žudymas per abartus, daugėjančios savižudybės, šiurpūs nusikaltimai - štai toji gėdinga mūsų dešimtmečių žymė, skaudžiai palietusi ir Lietuvą. Minėti reiškiniai tam pa kasdienybe. Daug kas su tokia padėtimi apsipranta, teisingai, kad ir kitur kažkas panašaus vyksta, kad, gir di, dabar toks pasaulis... Tačiau blai vioje ir galvojančioje mūsų tautos dalyje visa tai kelia didelį nerimą ir suirpinimą dėl lietuvių tautos ateities jos likimo.

Įvairiai aiškinamas toks didelis tautos dalies nusmukimas - tikėjimo praradimas, svetimųjų įtaka, blogas vaikų bei jaunimo auklėjimas bei to auklėjimo klaidos, naujų "tradicijų" įtaka, dėl ekonominio sunkumo, tėvų nušalinimas nuo vaikų auklėjimo ir t.t. Bet būkime atviri, nors visi šie minėti ir nesuminėti faktoriai veikia žalingai, bet viskas daugiausiai priklauso nuo mūsų. 19 amžiuje panašius faktorių, žalojančių mūsų tautą irgi būta nemažai, bet didžioji tautos dalis sugebėjo atsispirti ir nepasiduoti moralinio pakrikimo tvaikui.

Mes - maža tauta. Jei visa tai, apie ką kalbėjome, yra didžiulis blogis didelėje tautoje, tai moralinis pakrikimas - mas mažoje tautoje yra savižudybė. Tautoje, kurioje skaičiuojami gyven tojai dešimtimis milijonų, jeigu nemažada dalis prasigeria, žudosi, ištvirkauja, paskęsta venerinėse ligose arba idiotizme, dar nėra mirtinas pavojus žlugti, jeigu nors keli milijonai tos šalies gyventojų lieka dori, valingi, sąmoningi. Juose išlikusi vitalinė jėga - kada nors priekis visą tautą išto purvo. O ko galime tikėtis mes - mažytė tauta, jeigu tas moralinis pakrikimas, dažnai net apkašytas gyvenimo tempu, "pažangos" ir dar kai kuriomis etiketėmis kasmet apima didesnę ir didesnę mūsų tautos dalį? Neužmirš kime dar tos aplinkybės, kad mes esame nelaisvi, kad mūsų sąmoningiausiai į tautos žmonėnes susirūpinę tautos išlikimui mums suvaržyti veikloje, persekiojami, o mūsų pavergejai daro viską, kad mes būtume neatsparūs, moraliskai pakrikę, imlūs svetimųjų įtakai!

Nesiguoskime, kad kelios dešimtys ar keli šimtai tūkstančių moraliskai tvirtų žmonių išgelbės tautą iš išnykimo, jei didesnė tautos dalis pasiduos nužmoginimo procesui, jei sa vo egzistencijai apribos tik biologiniai ir materialiniai poreikiai, jei materialinių gėrybių mastas virs dvasiniu vertybių mastu.

Kokia ištikrųjų dabar padėtis Lietuvoje, rodo tam tikras susirūpinimas net ir tų, kurie dar žada "komunistinį

Tadas Grigas, centrinė romano figura, stiprus dvasiškis ir fiziškai, noris apginti savo laisvą Perlojos Respubliką, kuri atsakydama į mobilizacijos šaukimą, prisijungia prie Kauno deklaracijos, kad Lietuva jau nepriklausoma ir reikia ją apginti. Vilnius, liūdi Tadas Grigas, pasidavė žinioms Lietuvos priešams lenkams.

Jis, Tadas Grigas, kovos ir asmeninės laimės sukury. Jis nugalė ir šie na Perlojos nugalėtojų. Jam atitenka ta garbė, paleisti paskutines kulko vaidžio serijas į bolševikus ir važiuti į Merkinę, Alytų, Lietuvą. Perloja jam kėlė vestuves su Agule. Jo gyvenimo ir kovos drauge, kuri jam padėjo sunkiose kruvinose kovose su priešais.

"Staiga moteris pajėgė nustelbti karą, kautynių aitrą, kulkosvaidžių tratėjimą. Visa tai aplinkui siautėjo, dundėjo, griaudė, bet dvasiniame jo matyme ne tie sužetai ne tie paveikslai... Prieš jį jos plačios mėlynos akys, poilsingai apunkina jos stiprią nugarą šviesiaplaukės kasos, mirkčioja gražūs, miksūs jos baltų rankų pirštai prie ginklo atramos, traukte traukia jos kūno poza ant šiaudų rogėse..."



Paskaitininkui Viliui Bražėnui, atvykusiam su įdomia paskaita į Clevelandą birželio 17 d. 1979 m., muzikas Alfonsas Mikulskis ir ponaitėikia Ciurlionio Ansamblio dovanos - plokšteles. Įteikimo metu muzikas Mikulskis pasakė: "Jūs esate mūsų tautos balsas pasaulyje". Nuotrauka V. Bacevičiaus.

"Aušra" amerikiečių spaudoje

Štai ką rašė "Rotary Club" savo pakvietime (vertimas V.L.): Elbert Walker, mūsų programos vedėjas, kviečia į mūsų klubą Vilių Bražėną... Jis kalbės mums apie "taikos alternatyvas" Tai bus ypač įdomus pranešimas. Su didžiausiu malonumu sveikiname Vilių mūsų klube!

rojų", kurie dar galutinai neprarado savo žmogiškojo veido. Svaigalų naudojimo, ištvirkimo pasekmių, abortų, savižudybių, žmogžudysčių, prievartinų, psichopatinų iškrėpimų statistika, nors slepiama už devynių raktų, bet taip gyvai jaučiama gyvenime, ne begali būti apeinama spaudoje ir kitur, nors iškraipomos tikrosios priežastys.

Komunizmo "moralė" įteisinta neapykanta, kerštas, vergiškas darbas užbraukia žmogui daugelį žmogiškųjų vertybių, o neapykanta atpalaiduoja žemuosius instinktus. Meilė nužemina iki grynai biologinio instinkto pasireiškinio. Dora, kaip tokia nebesijama su reiklės sąvoka. Apie meilę mūsų skaito paskaitas beveik tik gydytojai - venerologai. Nekaltė, skaitė, beveik nepasitaikantys žodžiai. Kai kam jie atrodo banališki, nemoderūs.

Pakeista ir laimės samprata. Siūlo - ma "laimė" nepakeičia žmogaus virškasdienybės, nekalia gyvenimo prasmės klausimo.

Sakoma, kad gamta nemėgsta tuštumos. Tur būt, tai tinka ir žmogui. Ko nunistinė moralė "žmogų padarė tuščia. Ji paneigė tikrąsias dvasines vertybes, žmogų apsprendė kaip ekonominę būtybę.

Tam reikia visomis jėgomis priešintis. Moralinio pakrikimo blogiausi veiksmingiausiai gali pasipriešinti jaunimas. Tik jis šiandien yra pajėgus šioms negerovėms pasakyti - ne! O tokio jaunimo mūsų yra labai daug. Tik jam reikia būti labiau ryžtingesniais, atkaklesniais!

Būkime visi atsakingi! Nugalėkime egoizmą, išskokime gyvenimo prasmės. Mes privalome atgimti!

Jaunime, atsirink, kad mūsų tautos atgimimas Tavo rankose!



Vyčių Choras, vadovaujamas Fausto Strolis, kurio koncertas įvyks netolimoje ateityje. Nuotrauka V. Noreikos.

Chicago Tribune

Son ozos išvykinas iš Nikaragvos nesukels staigaus žmogaus teisių sužydėjimo. Už Vakarų naivumą turės suimti okėti žmonės. Jie jau mokėjo ankščiau.

Mums nepatiko Batista ir mes leidome kubiečiams įsigyti Castro. Mes nerėgome ir Lon Nol leisdami komodiečiams turėti Pol Pot. Mes neno rėjome Thieu, užtai dabar turime "laivų žmones". Vis žmonių teisės, bet laikas vėl mums atnešė kančias visai žmonių rasei.

Kokia pažymėtina teisė yra mūsų gar toje prisimenant Amerikos Vals tybių Organizacijos Komisią žmogaus teisių klausimais. Jei jūs praradote ją laikraščiuose, nebūkite nustebinti. Tokia ji yra. Tai tiesa su Panama.

Ta komisija nusprendė ir padarė išvadą, kad panamiečiai, vaidę Panamos kanalą ypatingu arbitrariniu metodu (1968 - 1972), padarė keliolika žmogaus teisių suaužymų. Politinės žmonių teisės buvo žiauriaus karinio režimo likviduotos. Vienas iš tokių pavyzdžių tai komisijai gali būti Leo-

(Nukelta į 11 puslapį)

ŽMONĖS, NUOTYKIAI IR FAKTAI

VOKIETIJOS IR JAV EKSPORTO LENKYTĖS

Daugelyje pramonės šakų darbštūs ir sumanūs vokiečiai nenori niekam nusileisti. Jų eksportas auga ir klesti. V. Vokietija eksportuoja daugiau sūrio negu Danija, daugiau šokolado, negu Šveicarija. Pasaulinio chemikalų eksporto 18 % yra iš V. Vokietijos, plastikos gaminių – 21 %. Auto pramonės ir mašinų gaminių eksporte V. Vokietija užima pirmąsias vietas. Ji taip pat pirmąja metalo produktų, dviračių, optikos instrumentų ir kitų gaminių eksporte.

Todėl V. Vokietijos, turinčios 63 milijonus gyventojų, eksporto apimtys bei pajamos JAV (200 ml.) eksporto kiekį, 1960 ir kiek vėlesniais metais JAV eksportas buvo dvigubai didesnis už V. Vokietijos eksportą. 1978 metais JAV eksporto apimtys siekė 143,7 milijonus dolerių, o V. Vokietijos eksportas buvo jau nedaug mažesnis – 142,3 milijonai dolerių.

VEDYBOS IR SKYRYBOS

Viena gyvybės draudimo bendrovė (Metropolitan Life Insurance Co.) paskelbė savo biuletenį su statistikos duomenimis apie Amerikos gyventojų santuokų – skyrybų skaičių. Praeitais metais JAV buvo 2,240,000 santuokų, o skyrybų – 1,120,000. Taigi iš kiekvienų dviejų santuokų viena išyra.

Be to, statistiniai duomenys rodo, kad išsiskyrusiųjų tarpe mažesnis nusidėjusių asmenų tuokiasi antrą ar trečią kartą, negu tai būdavo anksčiau.

KEPTŲ VIŠČIUKŲ IR "KARŠTŲ ŠUNIUKŲ" BIZNIS

Amerika turi daug maisto, bet daugelis gyventojų turi mažai laiko, nes čia laikas – pinigai. Daugeliui trūksta

laiko net pavalgyti. Todėl pastarajame dešimtmetyje labai išaugo "greito patalyno" gamyba. Visas kraštas, miestai, miesteliai, greitkelių pakelės nusėtos smulkiosiomis užkandinėmis, kuriose didžiausią rolę vaidina viščiukai ir vadinami "Hot Dogs" (karšti šuniukai) – dešrelės bandelės bei hamburgerai – maltos mėsos paplotis su prieskoniais, irgi bandelės.

Tokių užkandinių tinklai yra organizuojami ir plečiami didžiulių bendrovių, turinčių milijoninius kapitalus ir gaunančių milijoninius pelnus. Pastaraisiais metais tokių amerikoniškų užkandinių tinklai jau pradeda regėti ir Europos žemėje.

Kentucky Fried Chicken bendrovė šešiuose Europos kontinentuose, daugiausia Didžiojoje Britanijoje, jau turi 300 tokių užkandinių.

McDonalds bendrovė turi 100 restoranėlių, kurių 80 yra Vokietijoje. Ji ten stato savo "Hamburger" gamyklą.

Wendy International gavo licencijas 4 valstybėse – Belgijoje, Olandijoje, Luxemburge ir Prancūzijoje.

Bet tokių amerikoniško stiliaus užkandinių tinklų sėkmingai išvystė ir vokiečiai.

Wienerwald bendrovė, kurios centras yra Munchene, turi 12 valstybių 850 užkandinių. Jose pardavinėjami "Hendl" – pavirta ant virbalų, liepnoje apkepta pusė viščiuko. Artimiausiu laiku ši bendrovė tikisi turėti net 1000 vienetų tinklą su 650 ml. dolerių apyvartos. Tokių keletą "Hendl" restoranų irinėta bendrovė jau yra įsteigusi ir JAV. J. Vil.

SPAUDOJE ir GYVENIME



Lietuvos generalinė konsulės Juzės Daužvardienės iškilmų salė, švenčiant jai deimantines jos amžiaus sukaktuves, dalyvaujant gausiems lietuvių atstovams ir svečiams. Nuotrauka V. Noreikos.

PRASMINGI ŽODIAI

Kazys LIZDEIKA

Iš klausęs JAV prezidento J. Carterio išgarsintą, ilgai mąstytą, visos Amerikos žmonių nekantriai lauktą ir liepos 15 d. per televizijų kanalus perduotą kalbą, kuri krašto būtinų gyvenimo problemų sprendimui nesuteikė jokių vilčių, prisiminiau "Tėviškės Žiburiuose" 1979. 6. 28 d. korespondento iš Vašingtono pranešimą "Dvi valandos Baltuose Rūmuose kur su pasididžiavimu apie tai rašoma. Jau tada pajutau mūsų LB veikėjų dvasinę tuštumą, būtent:

"Vieną dieną šias eilutes rašančio bute suskambėjo telefonas. JAV LB cv vicepirm. R. Česonis paklausė: "Ar nori pusrųčiuti Baltuose Rūmuose?" Mielai sutikau. Padėjęs ragelį galvojau: "nebe reikalo R. Česonis dar bavošis Carterio išrinkimo vajuje. Dabar štai ką jis gali!"

Tą perskaitęs ir aš pagalvojau: štai kodėl LB vadai taip braunasi į politinę veiklą. Koks naivus buvau, maniau jie daugiau nei ALTA ir VLIKas jaučia turį sugebėjimą Lietuvą laisvinti, o dabar paaiškėjo, jog tikrai dėl pusrųčių Baltuose Rūmuose, o svarbiausia, jog ta mano nuomonė dar pasitvirtino sužinojus, kad tie pusrųčiai buvo rengiami ne pavergtų tautų iš sovietų priespaudos išlaisvinimo klausimams svarstyti, o prezidentui medžiojant balsus SALT II sutarties patvirtinimui, kad pavalgę pusrųčius ir grįžę atstovai šviestų savo etnines grupes tai sutarčiai priartinti, ko sovietai ypač siekia ir tie – siog reikalauja iš JAV prezidento pripažinimo. Ir todėl pagalvojau, kad geriau būtų jei LB vadai daugiau darbuotųsi kultūros ir lietuviybės srityje, o politiką paliktų kitiems.

Kad LB didžiausią dėmesį skiria politikai įrodinėti netenka. Juo toliau, juo rečiau matome apie atliktus darbus švietime ir kultūroje, o vis dažniau svarsto, kaip tą veiklą iš kitų atimti, apjungti, ypatingai ALTA ir VLIKą. Visi jų straipsniai apie tai tik ir sukasi. Štai ilgametis LB pirm Stasys Barzdukas, liepos 10 d. nr.

"Drauge" išskoneveikia visas politines grupes, žinoma, išskyrus savo, kuriai jis pats priklauso ir barasi, kad imtasi kurti mitas, jog Lietuvos laisvinimo darbą tegali dirbti vadinamieji politiniai veiksniai, o visiems kitiems – švietimo ir kultūros reikalai. Jis aiškina ir prel. M. Krupavičiaus nuomonę rašydamas: "Vliko pirm. prel. Mykolas Krupavičius savo knygoje "Lietuviškoji išeivija" išeiviją ragino būti ne duonine, bet politine. Vadinasi į Lietuvos laisvinimo darbą buvom skatinami bei raginami visi be išimčių".

Joks lietuvis negali tų žodžių teisingumo paneigti, nes tuo keliu mes ir einame. Remiame ALTA ir VLIKą neišskiriant nei LB. Remiame ir visas sau priimtinas organizacijas, nes visų tie darbai jungiasi į vieną išeivijos lietuvių idealą Lietuvos išlaisvinimą. Kiekvienas lietuvis savo duoklę ar bent mažą įnašą Lietuvai atiduoda tik skirtingais darbais bei metodais, o didžiausią įnašą visokeriopai veikia teikia mūsų lietuviška spauda, o taip pat ir jos skaitytojai bei rėmėjai kurių parama ji egzistuoja, juk be spaudos neįmanoma jokia veikla, tuo labiau išeivijoje. Taigi ne vien tie patieptieji politiniai veiksniai, anot S. Barzduko, gali Lietuvos laisvinimo darbą dirbti, bet kiekvienas lietuvis remdamas lėšomis, lankydamas lietuviškus renginius ir palaikydamas savo parapijas. Dažnai paskiri asmenys atlieka daug didesnius darbus Lietuvai nei pusrųčiudami Baltuose Rūmuose, tik jų nuotraukų spaudoj ne matom ir atsitiktinai sužinom.

Tačiau LB deda visas pastangas ne laisvinimo darbų ieškodama, o vadovavimo pirmenybių siekdama. Stasys Barzdukas, atkreipęs dėmesį į prel. M. Krupavičiaus žodžius, nepazvelgė toliau į jo knygelėje parašy-

tus specialiai S. Barzdukui ir visai Lietuvai Bendruomenei žinotinus žodžius:

"Prie liūdnu ir nepateisinamų mūsų išeivijos tarpe reiškinų reikia skirti pasirodą spaudoj norai visokeriopą išeivijos veiklą – kultūrinę, politinę, labdaros ir kitos rūšies – sutelkti viename organe. Čia taip pat yra panašumo su bolševikų metodais. Visas problemas ir visus gyvenimo klausimus grūsti į vieną puodą yra bolševikinio primitivizmo ir barbariško būdingas reiškinys.

Tos pavojingos negalios yra kilusios iš mūsų pačių tarpo, mes patys jas turim ir gydyti. Ir juo greičiau pavyks jas iš mūsų išeiviško kūno pašalinti, juo bus sveikiau ir išeivijos veiklai ir Lietuvai".

Tai tikrai prasmingi žodžiai ir jų reiktų laikytis, jei tikrai siekiame vieningos veiklos.

Čistopolis. – Lietuviškosios Helsinkio grupės narys Viktoras Petkus iš Vladimiro kalėjimo perkeltas į Čistopolio kalėjimą. Vladimiro kalėjimas, ruošiantis 1980 m. Olimpiadai, buvo panaikintas ir perkeltas į sunkiai pasiekiamą Čistopolį.

Dabartinis Viktoro Petkaus adresas: 422950 Tatarskaja, ASSR, Čistopol, Ulė 148 st. 4.



Lietuvos generalinė konsulė Juzė Daužvardienė deimanti – nės sukakties minėjimas. Nuotrauka V. Noreikos.

Nida Delicatessen ir Valgykla

Telefonas: 476-7675

2617 West 71st Street - Chicago, IL 60629

Įvairūs šalti ir šalti valgiai išsinešti ar vietoje pavalgyti. Įvairios sriubos, ragstus pienas ir šaltibarščiai. Kasdienai balandėliai ir cepelinai, tortai, pyragai. Lietuviško skonio dešros.

Delicatessen veikla: nuo 9 val. ryto iki 8 val. vakaro
Valgykla veikla: nuo 11 val. ryto iki 8 val. vakaro
Sėkmadieniais ir pirmadieniais uždaryta.

Savininkai: A. ir K. LIETUVININKAI

A - J MEATS

Prime & Choice

SKANIAUSIOS LIETUVIŠKOS ŠVIŽIOS IR RŪKYTOS DEŠROS DELIKATESŲ SKYRIUS

2433 WEST 69TH STREET - CHICAGO, ILLINOIS 60629

Telefonas: 436-6888

ANTANAS PLIENIS

Telefonas: 476-7000

Jei norite įsigyti naują OLDSMOBILE ar bet kurios kitos rūšies gerą vartotą automobilį, kreipkitės pas

EDMUNDĄ VENGIANSKĄ

HOLLINGSHEAD OLDSMOBILE

5370 South Western Avenue - Chicago, Illinois 60609

Edmundas Vengianskas turi ilgametį patyrimą automobilių prekyboje, patarnaus jums visuose auto mašinos pirkimo, apdraudimo ir finansavimo reikaluose.

DARBO VALANDOS NUO 9 VAL. RYTO IKI 9 VAL. VAKARO.

Paminėjus šį skelbimą - tikėtis specialios nuolaidos kainoje

A. G. Auto Rebuilders

Čia automobiliai išlyginami ir nudažomi. Darbas atliekamas sąžiningai ir gerai, protingai darbininkų. Kainos nebrangios.

Darbo valandos kasdien nuo 8 val. ryto iki 6 val. vakaro.

Šeštadieniais nuo 8 val. ryto iki 12 val. dienos.

SAVININKAS LIETUVIS

3522 West 63rd Street - Chicago

Telefonas 776-5888

PETER KAZANAUSKAS
PRESIDENT

MUTUAL FEDERAL SAVINGS

Phone: Virginia 7-7747

EARN 8% ON SAVINGS UP TO 8 CERTIFICATES

HOURS:
Mondays, Tuesdays & Fridays 9 am - 4 pm
Thursdays 9 am - 8 pm
Saturdays 9 am - 1 pm

5 1/2% EARN ANNUALLY ON PASSBOOK SAVINGS

2212 WEST CERMAK ROAD
Chicago, Illinois 60608

Continental Restaurant

SVEIKAS LIETUVIŠKAS IR AMERIKONIŠKAS, NAMIE GAMINTAS MAISTAS
Greitas ir mandagus patarnavimas

3139 SOUTH HALSTED STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60609

Telefonas: 842-9559

Genovaitė Maliorienė

LIETUVIŠKA APDRAUDŲ AGENTŪRA

Gyvybės, ligoninės, automobilių, baldų, namų ir visas kitas apdraudas - asmenims, profesionalams ir biznio įstaigoms. Laisvas pasirinkimas kompanijos ir apdraudos rūšies. Nemokamas patarnavimas ir informacija Valstybės patvirtintos kainos.

Smulkesnei informacijai gauti skambikite, rašykite, užsikite:

JONAS KIRVAITIS
INTERSTATE INSURANCE AGENCY
6108 S. Ashland Avenue - Chicago, IL 60636
WAlbrook 5-5671

SVARSTYMAI IR NUOMONĖS

Kodėl blogas VLIK'as?

K. RADVILA

Perskaičius Broniaus Nemicko rašinį "Dėl VLIK'o valdybos deklaracijos" "Drauge" (7.07.1979) ir "Tėviškės Žiburijoje", redakcijos straipsnį "Atnaujinta grėsmė" gal ne vienam iškilo klausimas dėl rašiniuose (straipsniuose) dėstomų minčių tendencijos.

Bronius Nemickas "besiblausinėdamas" VLIK'o deklaracijos tekste daro išvadą, jog toji deklaracija parašyta nemokšiškos rankos, dargi, persunkta oportunizminėmis panegyrikomis, kurių tiesiog gėdą darančios ne tik šiai institucijai, bet ir išeivijos visuomenei, apskritai. Šis mūsų besikabinėjančias "super" diplomatas rašo, kad dabartinė VLIK'o vadovybė toje deklaracijoje okupuotą Lietuvą įjungė į Sovietų Sąjungą. Keista, bet atrodo, kad Bronius Nemickas kokią tai "naują" atskleidė, o mes manėme, kad rusai, dar 1940 metais okupavę Lietuvą, įjungė ją į Sovietų Sąjungos "tautų šeimą", neva, tuometiniam "Liaudies Seimui" prašant.

Gal kam ir juokai, kad taip Bronius Nemickas rašo, tačiau mes linkę sušimastyti, kai toks išsilavinęs žmogus drįsta taip tvirtinti. Tai kokie pagaliau žmonės per eilę metų VLIK'ui vadovavo?

Žinoma, kad Bronius Nemickas yra kabinėjimosi specialistas, nes gerai išsitikinome iš "bylos" su p.p. Čekiene, Sparausku ir kitais. Vadinausi, kad Bronius Nemickas VLIK'o rinkimuose pralaimėjo, tai VLIK'ą jis pavadino su vietiniu "satelitu". Atsiet, kol B. N. buvo VLIK'o valdyboje, ten viskas vyko gerai, o kai jo ten nėra, tai viskas apsvirtė aukštyn kojom. Gaila ir labai gaila, kad kai kurie laikraščiai to kias "filosofijas" talpina, nors ištikrųjų nevertėtų taip daryti, nes ir taip iš visų pusių yra puolamas VLIK'o darbas.

Labai keisti ir "Tėviškės Žiburijoje" ninėto straipsnio pabaigoje parašyti žodžiai: "Kai politiniai veiksniai ima silpnėti".

Iš kur imamas tam pagrindas? Kodėl manoma, kad VLIK'o valdybą atėjus naujiems žmonėms, jis iškart susilpnėjo. Juk intelektualinių turinių pastaroji VLIK'o valdyba pralenkia ne vieną iš ankstesniųjų. O gal su silpnėjimu laikomas tas faktorius, jog VLIK'as tapo atpalaidotas nuo vienos organizacijos dominavimo? Jei taip, tai vargiai ar pavyks Broniui Nemickui tokiais samprotavimais mūsų visuomenę įtikinti ir paveikti. Nepaisant kad šiuo atveju VLIK'o vadovybės tas neliečia, nes VLIK'e, pradedant pačiu B. Nemicku, senelių kaip ir nebeliko, tačiau be laiko laidoti "senelius" negražu ir neverta, kol liaupsinamu antipartinu jaunimu mes pilnai dar negalime pasitikėti.

Niekas, žinoma, esmėje nepasiskaito prieš jaunimą, nors kartais ir įtaria senesnius patys jaunuoliai, tačiau vienas svarbus momentas negali būti užmirštas, o būtent, kad tikamai toks jaunimas būtų paruoštas vadovaujančiam tautiniam darbui. Kai kurių teigimu, kad "vaikai" ne-tolimoje ateityje sudarys daug stipresnį intelektualinių požiūrių visuomenės branduolį negali būti akiai tokia mintis priimta. Gal ir realu, ir tikra tiesa, bet ne be sąlygų, kiek tai jaunoji karta, tie "vaikai" bus lietuviški savo dvasia, kalba, tradicijomis ir artimi savo tautai ne tiek čia, kiek ten pavergtose tėvynėse. Kiek toji naujų intelektualų bendruomenė bus naudinga pavergtos tėvynės žmonėms visai tautai parodys ne taip jau toli-ma ateitis.

O mes, vyresnieji, negalime leisti abejingai, kad mums spiaudyti į veidus.

Dar apie Nostradamą

(Atkelta iš 5 puslapio)

bai nustebinti, kai popiežiumi liko išrinktas ne italas. Nostradamus, tas garsusis aiškiaregis, tą žinojo jau prieš daugiau kaip 400 metų. Nostradamus rašė: "Po 17 metų valdymo (Šv. Sostę), penki seks viens kitą. Tuo metu vienas bus išrinktas kurs nebus romėnas (italas)". Šitoji citavertimas yra paimta iš Andre Lamorknygos apie Nostradamą. Norėjęsi vis dėlto pabrėžti, jog tas vertimas yra gana laisvo popūdžio ir yra daugiau "prasmės" vertimas, nei pažodinis. Tikrumoje, tame Nostradamus ketur eilėje, yra išsireikšta, kad išrinks tą "kursai ramėnams (italams) nebus labai patogus. Laisvai verčiant atrodytų, kad jau minėtasis vertimas yra teisingas, ypač žinant, jog nuo 1522 metų vien tik italai buvo išrinkami popiežiais. Nostradamus gyveno laike 1503 - 1566 metų. 1522 m. popiežiumi išrinktas Andrianas, kuris sekančiais 1523 m. liko nuudytas. Po jo mirties, per 455 metus vieni italai tevaldė Šventąją Sostą. Tas pasidarė kaip

dus čia išeivijoje, kai ten (pavergtose Lietuvoje) patriotinis jaunimas įvertina savo senelių laimėjimus, pasiektus per 20 nepriklausomos Lietuvos metų. Todėl tikrai norėtusi pabrėžti, kad antisenojo pojūčio sėklos kurios yra sėjamos išeivijoje, nekrinčia iš jaunimo sėvių, o tikriausiai iš pačių vyresniųjų ir tų, kurie nori mūsų laisvinimo darbą pasukti kita linkme - kultūrine, socialine, liberaline, o ne ta valstybine, dėl kurios aukojo si ir aukojasi patys geriausieji Lietuvos išeivijoje Lietuvos piliečiai, kovotojai, patriotai.

Grįžtant prie anuosio straipsniuose antvikiųjų minčių, toks lyg sutarti - nis "klumpakojis" šokis, nukreiptas prieš dabartinę VLIK'o valdybą, skaitytinas kaip visuomenės kiršinimas prieš veiksnį, kuris tebeturi mandą dirbti tautos išlaisvinimo darbą. Štai kaip "kultūringai" išsireiškė akiratininkai - santariečiai apie VLIK'o pirmininką: "Jų numylėtinis Kazys Bobelis įkorpė lyg meška avilį, VLIK'o pirmininkus". Reiktų dar pridėti, kad tokia kritika šmeižiškiška ir pikta, kuri ateina iš akiratininių intelektualų pusės daugiau panaši ne į lietuvišką, dalykinę, reikalingą, o dvelkiančią svetimu, kenksmingu, sovietinio bulvaro vėju...

"tradicija", todėl yra aišku, kad "Romėnams", t. y. italams, ne itališkos kilmės popiežius nebuvo iš pradžių per daug priimtinas. Tas ryškiai jautėsi per "Paskelbimo ir įvesdinimo" ceremonijas. Prieš jį buvęs popiežius - italas, susilaukė dau daugiau ovacijų, nei naujasis (Žinoma, dabar ir italai jau, manau, baigia prie tos "naujos" priprasti).

Šiaip ar taip Nostradamus dar kartą atspėjo, nes popiežius Pijus XI buvo tas, kuris valdė 17 metų. (1922-39). Dabartinis popiežius Jonas Paulius II yra penktasis po Pijaus XI, tojo ir jį nėra italas. Išeitų, kad mūsų akys, mūsų laikotarpis, išsipildė dar viena Nostradamus pranašystė. Išvadoje - taip turėtų būti suprasta jo pranašyst apie popiežius.

Ar išsipildys Nostradamus pranašavimas apie 1999 metus parodys ateitis. Daugumas mūsų tų metų nebus - lauks, bet nesinorėtų viltis, kad Nostradamus gal tuo atveju klydo. Jis pranašauja baisų atominį karą. Matant tebedaromas atomines bombas, kurių jau pridaryta tūkstančiai, hidrogeninės bombos - vandenilio, kurios sunaikintų iš karto po visą apskritį, prisimenant Sovietų daugialgaves atomines bombas, dar planuojamas neutrono bombas, darosi tikrai baisu ir beveik įtikėtina, kad vieną dieną jos galės būti panaudotos. "Strėlė iš dangaus užbaigia savo raštą (skrydį), vieni miršta vidury kalbos, didelės žudynės..." ("Šimtmečiai", II-70).

Užbaigai aš norėčiau atsakyti į vieno skaitytojo priekaištą, kodėl aš rašinyje "Fanatizmas", paminėjęs, jog "nei vienas mokslininkas dar neįrodė, kad Dievo nėra" pats neįrodinėjau jog jis tikrai yra...

"Fanatizmo" straipsnis nebuvo tuo tikslu rašytas, o be to, jis redakcijai atrodė ir taip per ilgus. Vienok, trumpai išsireikšiant, visi nauji mokslininkų tyrinėjimai, liečiant astronomiją, fiziką, biologiją ir t. t., rodo nepaprastą visoko sudėtingumą.

Būtų tiesiog neįtikėtina stebuklų stebuklas, jei tas viskas būtų įvykę "atsitiktinai". "IS nieko - nėra nieko" - sakė romėnai jau prieš 2000 metų. Ne taip dar seniai mokslininkai manė, kad atomas yra nesuskaldomas. Vėliau paaiškėjo, jog jis susideda iš branduolio ir elektronų lektančių apie jį. Dabar yra žinoma, kad ir branduolys turi savo dalelių. Iki šiol jų galo dar nesurasta. Viskas yra labai sudėtinga, labai komplikota ir la

bai logiška. Ar tas gali savaime atsirasti? Skaitytojas, kuris interesuojasi - idomėjasi tokiais klausimais, turėtų pasiskaityti knygų tuo klausimu. Savaime suprantama ne vien tik tai vienašališką. Tuomet gal ir jis pats suprastų kame esmė...

Carterio

"demokratija"

(Atkelta iš 1 puslapio)

KOKIOS SPALVOS BUS DEMOKRATIJA?

Tenka dabar leisti į spėliojimus ir laukti kokios spalvos bus pradėta Nikaragos demokratija. Net JAV užsienio politikos vadovai, su Carteriu priešakyje, negali pasakyti ir garantuoti, kad Nikaragva susilauks laisvos demokratijos ir tikros garantuotos laisvės. Valstybės Departamento politinis komentatorius Kalb pareiškė, kad šiuo metu Nikaragvoj yra chaosas. Vieni džiūgauja, kiti bėga, tretis nežino kur krypti, kaip laikytis. Jis sako, kad yra visai aišku, kad naujoji valdžia turės sunkumų, nes revoliucijos vadovai yra gerai išreniruoti Ku bojo komunistai. Nepaisant Valstybės Departamento vilčių, kad Nikaragvoj valdžią pasiims nuosaikusių demokratinių principų žmonės, bet reikia nepamiršti, jog kovoje ir rizikavę komunistų vadai valdžios taip lengvai neatiduos. Jie turi ne tik ginklus, 10 metų sukilimo kovų patirtį, specialų pasiruošimą, bet ir nemažą varginą gyvenančių gyventojų užnugarį. Vienas kitas tvirtina, kad Nikaragvoj komunistams stengiantis įvesti raudonos spalvos diktatūrą, krašte prasidės rimtas sukilimas ir žiaurus civilinis karas.

Diktatorių Somozą nugalėjo ir išėjo ne krašto gyventojai, bet maža savųjų savų paruoštų komunistų ir sveimų kraštų atsakymas padėti.

K. T.

Chicago Tribune

(Atkelta iš 9 puslapio)

pold Aragon, politinis kalnys nuo 1971 iki 1973. Kai jį paleido, jis išvyko į exilą į Švediją, kur jis susidegino protesto ženklą, kad Panamos kanalas buvo perduotas Torrijui.

Kada mes smerkiame Somozą, tai prezidentas Carteris glamonėjasi ir bučiuoja Brežnevą, spaudžia ir bučiuoja vicepremierą Teng, visus teisybės teisingum o čiaampionus pagal amerikietišką stilių. Tai gana užlipti ant Berlyno sienos.

Daniel John Sobieski

Neringos Restoranas

2632 West 71st Street Chicago, Illinois 60629

LIETUVIŠKAS IR AMERIKONISKAS NAMIE GAMINTAS MAISTAS

JAUKI APLINKA GREITAS PATARNAVIMAS

Tel.: 476-9026

Aleksandra Buivydienė SAVININKĖ

NAUJA LIETUVIŠKA RADIO PROGRAMA

LIETUVIŠKAS MAISTAS

Veda KAZĖ BRAZDŽIONYTĖ

Kasdien nuo pirmadienio iki penktadienio 9 - 9.30 vakare.

Visos laidos iš WOPA stoties 1490 AM banga

St. Petersburg 5:30 - 6:00 popietį iš WTIS, 1110 AM banga

Adresas: 2646 WEST 71ST STREET - CHICAGO, IL 60629

Telefonas: (312) 778-5374

BRUNO CL 4-6376

Čia rasite skaniausią pagamintą: pyragaičius iš stambių kvietinių miltų, įvairių pyragų, tortų, taip pat naują ragaičių išdaigintų kviečių ir įvairios duonos.

Bruno Macianskis Savininkas

Kas valgo Bruno duoną, Visad žydi kaip aguona!

3339 S. Litanica Ave. - Chicago, IL

KEPYKLA

Apdraudų Agentūra Tel.: 778-2233

APDRAUDŽIAM Nuo 16 iki 80 Metų VAIRUOTOJŲ AUTOMOBILIUS PATOGIOMIS MĖNESINĖMIS IŠSIOKĖJIMO SĄLYGOMIS

APDRAUSKITE SAVO TURTA-INVESTAVIMĄ - HOME OWNERS POLICY. IŠRUPINAME VISUS KITUS APDRAUDIMUS PER TVIRTAS APDRAUDŲ BENDROVES. SAŽININGAI PATARNAUJAME VISAIŠ NAMŲ PIRKIMO IR PARDAVIMO REIKALAIŠ.

Juozas Bacevičius VALANDOS

Kasdien 9 - 8 val. vakaro Šeštadieniai ir sekmadieniai 9 - 4 val. po pietų

Bell Realty & Base Ins. Agency

6455 So. Kedzie Ave. - Chicago, Ill. 60629

POSITIONIA

團表代國中會員委家國效

CHINESE NATIONALS COMMITTEE CHINA COMMISSION

Laike Pavergtų Tautų Savaitės lietuviai demonstruoja prieš Sovietus, kaip Lietuvos ir kitų tautų pavergėjus. Nuotraukų junginys V. Noreikos.

Didžiausias Kailių Pasirinkimas!

PAS VIENINTELĮ LIETUVJ KAILININKĄ CHICAGOJE

Ištaigos: 263-5826 Namų: 677-8489

NORMAN BURSTEIN

185 No. Wabash Avenue second floor Chicago, IL 60601

RAMUNĖ

DELIKATESŲ KRAUTUVĖ ir RESTORANAS

2547 West 69th Street - Chicago, IL 60629

ČIA YRA: LIETUVIŠKŲ KNYGŲ, GAIDŲ, PLOKŠTELIŲ IR KITŲ LIETUVIŠKŲ KŪRINIŲ, KURIŲ KITUR VARGIAI GAUSITE. PRAŠOME ĮSITIKINTI.

Telefonas: 925-4254

Savininkai: ONA KONKULEVIČIENĖ ir BRONIUS ZABUKAS

MIDLAND SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

8929 S. Harlem Ave. Bridgeview Illinois 60455 • Phone 598-9400
4040 Arden Ave. Chicago Illinois 60632 • Phone 254-4470
2657 W. 69th St. Chgo., Ill. 60629 • Phone 925-7400

OFFICE HOURS: Bridgeview: Mon., Tues., 9 to 4:30; Thurs., Fr., 9 to 8:30; Sat., 9 to 1; Wed., Walk up Window, 9:30
Archer: Mon., Tues., Fri., 9 to 4:30; Thurs., 9:30; Sat., 9:30; Closed Wednesday
MARQUETTE PARK Mon. - Tues. - 10 to 5:30 p.m. Thurs - Fri. - 10 to 8 p.m. Sat. - 10 to 2 p.m. Closed Wed.

5½% On Passbook Savings

7½% On 4 Years Savings Certificates (Minimum \$500)

FRANK ZIOGAS President